

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

8 במאי 2006

236

י' באייר התשס"ו

עמוד

הצעת חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת
הכספים 2006), התשס"ו-2006 298

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006), התשס"ו-2006*

פרק א': מטרת החוק

מטרה 1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לדחות את תחילתם של חוקים, לבטל חוקים וכן לקבוע הוראות נוספות במטרה להשיג את יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006.

פרק ב': ביטוח לאומי

תיקון חוק הביטוח הלאומי 2. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) – בסעיף 1, בהגדרה "הסכום הבסיסי", בסיפה –

(א) במקום "הסכום הבסיסי יעודכן כמפורט להלן": יבוא "הסכום הבסיסי לענין הגמלאות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לעיל יעודכן כמפורט להלן";

(ב) בפסקה (1)(ב), המילים "או שבה עודכנה נקודת הקצבה" והמילים "לפי הענין" – יימחקו, ובמקום "סעיפים 37(ג) ו-38(ב)" יבוא "סעיף 37(ג)";

(ג) בסופה יבוא:

"הסכום הבסיסי לענין קצבת ילדים כאמור בפסקה (2) לעיל יעודכן כמפורט להלן:

(א) ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010) – לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני היום האמור לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009), בתוספת השיעור שבו עודכנה נקודת הקצבה, בכל אחת מן השנים 2006 עד 2009, לפי סעיף 38(ב) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002²;

(ב) משנת 2011 ואילך – ב-1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני אותו יום לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום 1 בינואר של השנה הקודמת";

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי לצמצם את ההוצאה הציבורית בענף ביטוח ילדים, מוצע לקבוע כי החל ביום 1 בינואר 2006 ועד יום 31 בדצמבר 2009 לא תעודכן קצבת הילדים המשתלמת לפי הוראות סימן ב' בפרק ד' בחוק הביטוח הלאומי בהתאם לשיעור העלייה במדד המחירים לצרכן, והיא תעודכן בכפוף למנגנון עדכון הקבוע בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002, ולפיו במקרה של עלייה במדד המחירים לצרכן בכל אחת מן השנים 2006 עד 2009 בשיעור הגבוה מ-5%, תעודכן קצבת הילדים בשיעור עליית המדד בניכוי חמש נקודות האחוז.

פרק ב': הביטוח הלאומי

לסעיף 2(1) ולסעיף 5

סעיפים 6 עד 2 במסגרת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, שונה מנגנון ההצמדה שהיה קבוע בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), ונקבע כי החל ביום 1 בינואר 2006 ואילך יעודכנו הגמלאות המשולמות לפי החוק האמור בהתאם לשיעור העלייה במדד המחירים לצרכן.

* הצעת החוק פורסמה בהצעות חוק הממשלה – 209, מיום כ"ט בתשרי התשס"ו (2 בנובמבר 2005), בעמ' 14, והיא מתפרסמת כעת בשנית.

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ה, עמ' 346.

² ס"ח התשס"ב, עמ' 146.

(2) בסעיף 23א, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) החשב הכללי במשרד האוצר או סגנו, יחד עם חשב המוסד, והם בלבד, מורשים לייצג את המוסד בכל עסקה במקרקעין ולחתום בשמו על מסמכים הנוגעים לעסקה כאמור, והם המורשים לחתום בשם המוסד על כל בקשה של המוסד להיתר או לאישור הנדרש לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965³; לענין זה, "עסקה במקרקעין" – לרבות התחייבות לעשיית עסקה במקרקעין, המחאה של זכות לקבלת זכות במקרקעין, והתחייבות להמחאה כאמור, ואחת היא אם העסקה טעונה רישום בפנקסי המקרקעין אם לאו";

(3) בסעיף 160ה), במקום "161(ד)" יבוא "161(ג)";

(4) בסעיף 161 –

(א) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2), במקום "שירות בטחון" יבוא "שירות בטחון – עד 180 ימי שירות כאמור";

(ב) סעיף קטן (ד) – בטל;

(5) בסעיף 173, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) לענין סעיף זה, יראו חייל כזכאי, אף אם לא השלים את תקופת האכשרה כאמור בסעיף 161";

(6) בסעיף 174(ב), בפסקה (1), בסופה יבוא "לענין זה, יראו חייל כזכאי לדמי אבטלה, אף אם לא השלים את תקופת האכשרה כאמור בסעיף 161";

(7) בסעיף 176(ב), במקום הסיפה החל במילים "לא יפחתו" יבוא "יהיו דמי האבטלה ליום המגיעים לו שווים להפרש שבין דמי האבטלה ליום שהיו מגיעים לו אילו לא עבד לבין מחצית ההכנסה הממוצעת היומית מעבודתו בעבודה כאמור, אך לא יותר מההפרש שבין השכר היומי הממוצע ששימש בסיס לחישוב דמי האבטלה לבין הכנסתו היומית הממוצעת מאותה עבודה";

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 2(2)

השתלבותם של חיילים משוחררים בשוק העבודה מוצע לתקן את חוק הביטוח הלאומי כך שימי שירות סדיר על פי חוק שירות ביטחון ייכללו בתקופת האכשרה של מובטל במספר ימים שלא יעלה על 180 יום. כדי שלא לפגוע בזכאותו של חייל משוחרר למענק בעד עבודה מועדפת או נדרשת וכן בזכאות לדמי אבטלה למי שנמצא בהכשרה מקצועית מוצע לתקן את סעיפים 173 ו-174 לחוק הביטוח הלאומי כדי להבהיר שאין בתיקון המוצע כדי לפגוע בזכאות האמורה.

מוצע לקבוע כי סעיפים אלו יחולו על מי שהשתחרר משירות סדיר ביום 1 בינואר 2006 ואילך.

לסעיף 2(7) וסעיף 4(ג)

סעיף 176(ב) לחוק הביטוח הלאומי קובע, כי אדם הזכאי לדמי אבטלה העובד בעבודה שבה שכרו נמוך משכרו ערב האבטלה, ושלכן היא מוגדרת כעבודה שאינה מתאימה, יקבל דמי אבטלה השווים להפרש שבין שכרו מהעבודה לבין סכום השווה ל-75% משכרו ערב האבטלה.

המוסד לביטוח לאומי פועל באמצעות סניפים ומשרדים רבים הפרושים ברחבי הארץ, ואף מחזיק במספר נכסים שכלל אינם משמשים אותו למטרותיו. כדי לייעל את ניצול נכסי המוסד לביטוח לאומי, מוצע לקבוע כי נכסים אלו ינוהלו בידי החשב הכללי, יחד עם נכסי משרדי הממשלה המנוהלים על ידו כבר כיום. לשם כך מוצע לקבוע כי מורשי החתימה לענין עסקה במקרקעין ובקשה להיתר או לאישור לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965³, יהיו החשב הכללי או סגנו יחד עם חשב המוסד.

לסעיף 2(3) עד (6) וסעיף 4(ב)

סעיף 161 לחוק הביטוח הלאומי קובע, כי ימי שירות סדיר על פי חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986 (להלן – חוק שירות ביטחון), ייכללו בתקופת האכשרה לקבלת דמי אבטלה. כדי לעודד את

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ה, עמ' 323.

(א) בסעיף קטן (א), במקום "תושב ישראל שבידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות (להלן בסעיף זה - עולה)" יבוא "עולה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

(ג) בסעיף זה, "עולה" - תושב ישראל שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) בידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות;

(2) בידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, וניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה;"

(9) בסעיף 223, בהגדרה "מבוטח", בפסקה (4), במקום "ואינו מבוטח ביטוח" יבוא "או תושב ישראל שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה, והכל אם אינם מבוטחים בביטוח";

(10) בסעיף 351(יא), בפסקה (2), במקום "לפי חוק השבות" יבוא "לפי חוק השבות, או תושב ישראל שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה" ובסופו יבוא "או מיום שנכנס לישראל על פי אשרה כאמור, לפי הענין";

(11) בסעיף 378, בהגדרה "תושב ישראל באזור", במקום "או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות" יבוא "מי שזכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, או מי שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה";

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראות אלה אינן חלות על מי שנכנס לישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), אף אם במועד מאוחר יותר ניתן לו מעמד של עולה לפי חוק השבות והוא זכאי לסל קליטה.

מוצע לתקן את החוק, כדי לטפל בבדיקה הנוגעת לאוכלוסיית בני הפלאשמורה, אשר לא ניתן לראותם כעולים מחמת ספק היותם יהודים במועד הכניסה לישראל, ושרק לאחר סיומו של הליך הגיור, ניתן להם מעמד של עולה לפי חוק השבות.

בשל פער הזמנים שבין מועד הכניסה לישראל לבין מועד קבלת מעמד של עולה, לא חלות על אוכלוסייה כאמור הוראות חוק הביטוח הלאומי החלות על מי שעלה לישראל לפי חוק השבות. לפיכך, מוצע לקבוע כי הוראת סעיף 197 בענין קצבת נכות כללית, סעיף 223 בענין גמלת סיעוד, סעיף 351 בענין פטור מתשלום דמי ביטוח, סעיף 378 בענין תושב ישראל באזור וסעיף 406 הכולל הוראות מיוחדות לענין הסכם לפי סעיף 9 יחולו גם על מי שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה.

מוצע לקבוע כי התיקון המוצע יחול על גמלאות ודמי ביטוח המשתלמים בעד יום 1 בינואר 2006 ואילך.

הוראה זו יוצרת עיוות לנוכח העובדה שהיא אינה קובעת סכום מרבי של דמי האבטלה שלהם יהיה זכאי מי שעובד בעבודה שאינה מתאימה. לפיכך, יתכן שאדם יהיה זכאי לדמי אבטלה בשל כך שהוא עובד בעבודה שאינה מתאימה, באופן שסך הכנסתו מעבודה שאינה מתאימה ומדמי האבטלה יגיע לסכום העולה על הסכום המרבי של דמי אבטלה.

כדי להביא לשילובם של מובטלים רבים יותר בשוק העבודה ולהקטנת ההוצאות בענף ביטוח אבטלה, מוצע לקבוע כי דמי האבטלה של זכאי לדמי אבטלה העובד בעבודה שאינה עבודה מתאימה יהיו שווים להפרש שבין דמי האבטלה שהיו מגיעים לו אילו לא עבד לבין מחצית שכרו בעבודה הלא מתאימה, ובלבד שהסכום המצטבר של הכנסתו מהעבודה הבלתי מתאימה ודמי האבטלה שלהם יהיה זכאי לא יעלה על שכרו ערב האבטלה.

מוצע לקבוע כי הוראה זו תחול על מי שהחל לעבוד בעבודה שאינה מתאימה ביום 1 בינואר 2006 ואילך.

לסעיף 2(8) עד (12) וסעיף 4(א)

בחוק הביטוח הלאומי ישנן מספר הוראות המתייחסות למי שעלה לישראל לפי חוק השבות, התשי"ב-1950 (להלן - חוק השבות).

(12) בסעיף 406, אחרי פסקה (4) יבוא:

(5) נקבע בהסכם כי מי שעלה לישראל לפי חוק השבות זכאי לגמלה, יחולו הוראות ההסכם גם לגבי תושב ישראל שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העלייה.”;

(13) במקום לוח ד' יבוא:

“לוח ד’

(סעיף 68(ב))

מכפלות של הסכום הבסיסי בעד ילד שלישי ואילך שנוולד לפני יום א' בסיון התשס"ג (1 ביוני 2003)

ינואר 2010 ואילך	ינואר 2009 עד דצמבר 2009	ינואר 2008 עד דצמבר 2008	ינואר 2007 עד דצמבר 2007	ינואר 2006 עד דצמבר 2006	
1	0.83	0.89	0.94	1.035	הילד השלישי
					הילד הרביעי
”1	0.97	1.33	1.69	2.19	וכל ילד נוסף

3. בתקופה שמיום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) עד יום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009), ייקרא חוק הביטוח הלאומי כך שבסעיף 68(א), במקום "לסכום הבסיסי" יבוא "ל-0.83 מהסכום הבסיסי".

4. (א) סעיפים 197, 223, 351, 378 ו-406 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 8(2) עד (12) חוק הביטוח הלאומי וחוק הביטוח הלאומי – הוראת שעה – תחולה – יום התחילה) ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 2(13), לסעיף 3 ולסעיף 6

א. אם הוא הילד הראשון, השני או השלישי במנין ילדיו של ההורה, תופחת בסכום של 24 שקלים חדשים, בדומה לקבוע ביחס למי שנוולד ביום 1 ביוני ואילך;

ב. אם הוא הילד הרביעי ואילך במנין ילדיו של ההורה, תופחת בסכום של 24 שקלים חדשים בעד כל אחד מן החודשים פברואר עד יוני 2004, ובסכום של 4 שקלים חדשים בעד כל אחד מן החודשים יולי 2004 עד דצמבר 2005.

כדי להביא לחיסכון בהוצאה הציבורית מוצע לקבוע כי בתקופה שמיום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) ועד יום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009) יופחתו קצבאות הילדים המשתלמות בעד אותה תקופה כך:

1. קצבה חודשית המשתלמת בעד ילד שנוולד ביום 1 ביוני 2003 ואילך, בלא קשר למספרו הסידורי במשפחה, תופחת בסכום של 24 שקלים חדשים.
2. קצבה חודשית המשתלמת בעד ילד שנוולד לפני 1 ביוני 2003 –

בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, הושו קצבאות הילדים המשתלמות בעד כל ילד, כך שקצבת הילד תשולם בלא קשר למספרו הסידורי במשפחה, והיא תעמוד על 144 שקלים חדשים. במקביל נקבע כי לענין קצבאות הילדים המשתלמות בעד ילד שנוולד לפני 1 ביוני 2003 והוא הילד השלישי במנין ילדיו של ההורה, תבוצע הפחתת הקצבאות באופן מדורג, כקבוע בלוח ד'.

בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה), התשס"ד-2004, תוקן לוח ד' וכן נקבעה הוראת שעה לשנים 2004 ו-2005, ולפיהם קצבאות הילדים המשתלמות בעד אותה תקופה יופחתו כך:

1. קצבה חודשית המשתלמת בעד ילד שנוולד ביום 1 ביוני 2003 ואילך תופחת בסכום של 24 שקלים חדשים;
2. קצבה חודשית המשתלמת בעד ילד שנוולד לפני 1 ביוני 2003 –

(ב) סעיפים 160, 161, 173 ו-174 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 2(3) עד (6) לחוק זה, יחולו על מי שהשתחרר משירות סדיר לפי חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986⁴, למעט שירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבע, ביום התחילה ואילך.

(ג) סעיף 176(ב) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 2(7) לחוק זה, יחול לגבי מי שהחל לעבוד בעבודה כאמור באותו סעיף, ביום התחילה ואילך.

(ד) סעיף 3 יחול על גמלאות המשתלמות בעד התקופה שמיום התחילה עד יום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009).

5. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002⁵, בסעיף 38(ב), במקום "של שנת 2004 או של שנת 2005" יבוא "של אחת מן השנים 2004 עד 2009".

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002)

6. בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות 2003 ו-2004), התשס"ג-2003⁶, בסעיף 66, פסקה (36) – תימחק.

תיקון חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות 2003 ו-2004)

7. בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005⁷ –

תיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה)

(1) בסעיף 2, פסקה (11) – תימחק;

(2) בסעיף 3א), במקום "סעיף 32(ג)", לוח ב' ולוח י"י יבוא "סעיף 32(ג) ולוח ב'", ובמקום "1)2", (9) ו-"11)1" יבוא "1)2" ו-"9".

ד ב ר י ה ס ב ר

לשנים 2006, 2007 ו-2008, ובמקביל נקבע לוח שיחול החל בשנת 2009 ואילך.

במסגרת התיקון האמור בוטלו הוראות התחולה של סעיפים בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005, שהתייחסו ללוחות האמורים בשנים 2006, 2007 ו-2008.

עם זאת, לגבי לוח י' הקבוע, היינו זה שיחול החל בשנת 2009, לא בוטלה, בטעות, הוראת התחולה בחוק המדיניות הכלכלית.

אשר על כן מוצע לתקן את הטעות שנפלה כך שבשנת 2009 ייכנס לתוקפו לוח י' המופיע בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה.

א. אם הוא הילד השלישי במנין ילדיו של ההורה תופחת בסכום של 24 שקלים חדשים;

ב. אם הוא הילד הרביעי ואילך במנין ילדיו של ההורה, תופחת בסכום של 4 שקלים חדשים.

ואולם החל משנת 2010 יושוו כל קצבאות כל ילד במשפחה, בלא קשר לתאריך הולדתו או למספרו הסידורי במשפחה, והוא יעמוד על 144 שקלים חדשים.

סעיף 7 במסגרת החוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005 (להלן – החוק לתיקון פקודת מס הכנסה), הוכנסו לחוק הביטוח הלאומי כהוראת שעה לוחות י', שענינם שיעור דמי הביטוח,

⁴ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

⁵ ס"ח התשס"ב, עמ' 146; התשס"ה, עמ' 420.

⁶ ס"ח התשס"ג, עמ' 386; התשס"ה, עמ' 367.

⁷ ס"ח התשס"ה, עמ' 346.

פרק ג': בריאות

8. בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981* (בפרק זה – פקודת הרוקחים) –

תיקון פקודת
הרוקחים

(1) בסעיף 26, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי רוקח לנפק בבית מרקחת תכשיר מרשם שלא לפי מרשם חתום בידי רופא, בהתאם להוראות שיקבע שר הבריאות לענין זה:"

(2) בסעיף 63(ב), אחרי "בתוספת החמישית" יבוא "כשהוא מוכפל ביחס שבין מדד רמת המחירים בישראל לבין ממוצע מדדי רמת המחירים במדינות האמורות" ובמקום הסיפה החל במילים "לענין זה" יבוא "לענין זה –

"מדד רמת המחירים", בישראל או במדינה המפורטת בתוספת החמישית – מדד רמת המחירים שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לאחרונה לפני מועד קביעת מחירו של התכשיר במחירון;

"ממוצע מחירים" – לרבות ממוצע משוקלל כפי שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר."

9. תקנות ראשונות לפי סעיף 26(א1) לפקודת הרוקחים, כנוסחו בסעיף 8(1) לחוק זה, יותקנו לא יאוחר מיום ג' בשבט התשס"ו (1 בפברואר 2006).

תקנות ראשונות
לפי סעיף 26(א1)
לפקודת הרוקחים

10. בחוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979* –

תיקון חוק
שירות הציבור
(מתנות)

(1) בסעיף 2(א), במקום "על שולחנו" יבוא "על שולחנו, בין במישרין ובין בעקיפין";

(2) בסעיף 4 –

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 8(2)

סעיף 63 לפקודת הרוקחים קובע הוראות לענין מחירים מרביים של תרופות. בהתאם להוראות פקודת הרוקחים, מחירן של תרופות נקבע בהתאם לממוצע המחירים הסיטונאיים לבתי מרקחת במדינות המפורטות בתוספת החמישית לפקודת הרוקחים. מאחר שרמת המחירים הכללית במדינות אלה גבוהה מרמת המחירים בישראל, מוצע לתקן את המודל לקביעת המחירים המרביים, כך שהמחירים יבטאו את העלות היחסית של התרופות, בהתחשב ביחס שבין מדד רמת המחירים בישראל ובין ממוצע מדדי רמת המחירים במדינות שבתוספת החמישית לפקודת הרוקחים.

סעיף 10 מוצע לתקן את סעיף 4 לחוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979 (להלן – חוק המתנות), ולקבוע כי הוראות החוק האמור יחולו גם על בעלי משרות ותפקידים בקופות חולים ובבתי חולים ציבוריים, בהיותם גופים הממלאים תפקיד ציבורי ואחראים לכספי ציבור בהיקף ניכר, לענין מתנה הניתנת להם מאת יצרן, יבואן או ספק של תרופות.

פרק ג': בריאות

לסעיף 8(1) ולסעיף 9

סעיפים 8-1
סעיף 26 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן – פקודת הרוקחים), שענינו חובת מרשם, קובע בסעיף קטן (א) כי לא ינופק תכשיר רפואי ששיווקו מותנה במרשם רופא, אלא לפי מרשם חתום בידי רופא, רופא שיניים או רופא וטרנר.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולהסמיך את שר הבריאות לקבוע הוראות שיפורסמו ברשומות, אשר יאפשרו ניפוק של תכשיר מרשם בידי רוקח, בלא צורך במרשם רופא, במצבים שבהם הדבר אינו פוגע בבריאות הציבור. אפשרות זו תמנע את הצורך בביקור אצל רופא כשאין בכך צורך רפואי, תקל בכך על החולים הכרוניים, ותביא לייעול מערכת הבריאות.

כן מוצע לקבוע כי תקנות ראשונות לפי התיקון המוצע יותקנו לא יאוחר מיום 1 בפברואר 2006.

* דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694; ס"ח התשס"ב, עמ' 138.

* ס"ח התש"ם, עמ' 2; התשס"ב, עמ' 11.

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשויות מקומיות ומועצות דתיות" יבוא "רשויות מקומיות, מועצות דתיות, קופות חולים ובתי חולים ציבוריים; לענין זה – "בית חולים ציבורי" – כל אחד מאלה:

- (1) תאגיד בריאות כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹⁰;
 - (2) בית חולים בבעלות רשות מקומית;
 - (3) בית חולים בבעלות קופת חולים;
 - (4) בית חולים שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה¹¹;
- "קופת חולים" – כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹²;"
- (ב) בסעיף קטן (ג) –

(א) האמור בו יסומן כפסקה (1), ובה, אחרי "במועצות הדתיות" יבוא "בקופות החולים, בבתי החולים הציבוריים", אחרי "המועצה הדתית" יבוא "קופת החולים, בית החולים הציבורי" ובמקום "רשות מקומית או מועצה דתית" יבוא "רשות מקומית, מועצה דתית, קופת חולים, בית חולים ציבורי";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) נוסף על הוראות פסקה (1), לגבי קופות החולים ובתי החולים הציבוריים יקראו את ההגדרה "מתנה" כאילו בסופה נאמר "מאת יצרן, יבואן או ספק של תכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981, או של ציוד רפואי."

11. בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976¹³, בסעיף 59(ב1), אחרי "לאח או לאחות מוסמכים" יבוא "או לעוזר" והסיפה החל במילה "באישור" – תימחק.

תיקון פקודת הרופאים

ד ב ר י ה ס ר

למען הסר ספק יצוין כי יראו לענין זה כמתנה גם מימון מלא או חלקי הניתן על ידי יצרן או ספק של תרופות לכיסוי השתתפותם של עובדי בתי החולים וקופות החולים בכינוסים והשתלמויות.

עוד מוצע לתקן את סעיף 2 לחוק המתנות ולקבוע כי מתנה שניתנה לעובד הציבור או לבעל משרה או תפקיד שהוראות חוק המתנות חלות עליו מכוח הוראות סעיף 4 לחוק האמור (להלן – עובד הציבור), בין אם ניתנה במישרין לעובד הציבור ובין אם ניתנה לגוף הציבורי או לגורם אחר בעבור אותו עובד או בעבור עובד אחר שיקבע הגוף לענין זה, יראו אותה כמתנה שניתנה לעובד הציבור לענין הוראות חוק המתנות.

סעיף 11 סעיף 59(ב1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] [התשל"ז-1976 (להלן – פקודת הרופאים)], מסמיך את המנהל הכללי של משרד הבריאות להתיר לאח או לאחות מוסמכים לבצע פעולות מסוימות גם בבית החולה.

התיקון המוצע נועד למנוע קידום תרופות על ידי חברות המספקות תכשירים רפואיים, באמצעות עובדי קופות החולים ובתי החולים הציבוריים, ולהבטיח בכך את טוהר המידות הנדרש של העובדים בבתי החולים ובקופות החולים הציבוריים. זאת, בשל החשש כי קידום התרופות בדרך זו אינו מבוסס אך ורק על שיקול הדעת המקצועי של הרופא ועל צרכיו הרפואיים של החולה ועלול לייקר באופן משמעותי את הטיפול הרפואי, מאחר שבמקרים רבים עלות התרופה החדשה גבוהה במידה ניכרת מעלות התרופה הגנרית הקיימת. כמו כן, במקרים רבים מדובר בתרופות ניסיוניות שיעילותן לא הוכחה באופן ודאי, וכתוצאה מכך נגרמת הוצאה של משאבים ציבוריים על טיפול רפואי יקר, שאינו בהכרח היעיל ביותר.

¹⁰ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ד, עמ' 93.

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, התשכ"א, עמ' 120; ס"ח התשס"ה, עמ' 123.

¹² ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ה, עמ' 26.

¹³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594; ס"ח התשס"ב, עמ' 97.

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) המוסד יחשב לכל קופת חולים, במועדים ועל פי הנתונים כמפורט להלן, שיעור מהסכום לחלוקה על פי כללי ההקצאה שנקבעו לפי סעיף 17:

(1) ב־1 בינואר, ב־1 באפריל, ב־1 ביולי וב־1 באוקטובר של כל שנה – על פי הנתונים המעודכנים שבידו;

(2) ב־1 בכל חודש שאינו אחד מהחודשים המפורטים בפסקה (1) – על פי הנתונים ששימשו לצורך החישוב לפי פסקה (1), תוך התאמת הנתונים כאמור בדבר גיל המבוטחים למועד החישוב, וכן על פי הנתונים המעודכנים שבידו בענינים אלה:

(א) לידות ופטירות;

(ב) מבוטחים חדשים;

(ג) כל נתון אחר שיקבע שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, לאחר ששר הרווחה אישר כי בידי המוסד הכלים לעדכון אותו נתון, ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת."

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "שלושה חודשים" יבוא "חודש".

פרק ד': מסים

13. בפקודת מס הכנסה¹⁴ –

(1) בסעיף 32, אחרי פסקה (14) יבוא:

"(15) הוצאות לימודים; לענין זה, "הוצאות לימודים" – לרבות הוצאות לרכישת השכלה אקדמית או לרכישת מקצוע, ולמעט הוצאות השתלמות מקצועית, שאינה לרכישת השכלה או מקצוע כאמור, ושאינה מקנה יתרון של קבע";

ד ב ר י ה ס ב ר

המבוטח, הצטרפות מבוטחים חדשים, מעבר מבוטחים בין קופות ונתונים נוספים. כתוצאה מכך, בין מועדי העדכון אין התאמה מלאה בין מספר המבוטחים המשוקלל בפועל בקופות החולים לבין מספר המבוטחים המשוקלל שחשב על ידי המוסד לביטוח לאומי ברבעון האחרון, אשר לפיו נעשית הקצאת הכספים לקופות החולים.

לצורך התאמה, ככל הניתן, של מספר המבוטחים המשוקלל לשינויים בפועל בנתונים המשמשים לחישוב כאמור, מוצע לקבוע כי עדכון מספר המבוטחים המשוקלל יבוצע אחת לחודש, כאשר הנתונים שיעודכנו באופן חודשי במסגרת החישוב האמור יהיו בעניני לידות, פטירות, מבוטחים חדשים וכן כל נתון אחר שיהיה ניתן לעדכנו מדי חודש ושייקבע לענין זה.

פרק ד': מסים

סעיף 13 לפסקה (1)

מוצע להבהיר כי לא יותרו מהכנסתו החייבת של אדם ניכויים בשל הוצאות לימוד שהן הוצאות לרכישת מקצוע או לרכישת השכלה אקדמית,

המגמה במדינות המערב בשנים האחרונות היא לאפשר לסגל האחים והאחיות ובעלי המקצועות הפארה-רפואיים לבצע פעולות רפואיות שבעבר היו בסמכות רופא בלבד, וזאת נוכח ההתקדמות המדעית בתחום הרפואה והעליה ברמת ההכשרה של האחים והאחיות ובעלי המקצועות הפארה-רפואיים, בהשוואה לשנים קודמות. הענקת סמכויות כאמור לבעלי מקצועות פארה-רפואיים תאפשר חלוקה יעילה יותר של המשימות בין כוח האדם המקצועי, תוך התייעלות במערכת הבריאות.

בהתאם לכך, מוצע לתקן את סעיף 59(ב) לפקודת הרופאים, ולקבוע כי סמכות המנהל הכללי לפי הסעיף האמור תחול גם לענין בעלי מקצוע פארה-רפואי.

סעיף 12 חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–

1994, קובע את חלוקת הכספים ממקורות המימון של שירותי הבריאות בין קופות החולים בהתאם למספר המבוטחים המשוקלל בכל אחת מהקופות. נתון זה מחושב על ידי המוסד לביטוח לאומי אחת לשלושה חודשים תוך שימוש בנתונים מעודכנים לענין גיל

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(א) בכותרת השוליים, במקום "ללימודי הוראה" יבוא "ליחיד שסיים לימודי מקצוע";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "לימודי הוראה והיה זכאי לתעודת הוראה" יבוא "לימודי מקצוע והיה זכאי לתעודת מקצוע" ובמקום "וזכאותו לתעודת הוראה" יבוא "וזכאותו לתעודת מקצוע";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "ההוראה" יבוא "המקצוע";

(ד) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) בסעיף זה –

"לימודי מקצוע" – לימודים לרכישת מקצוע מסוים, בהיקף של 1700 שעות אקדמאיות לפחות;

"תעודת מקצוע" – תעודה הניתנת בסיום לימודי מקצוע, המוכרת על ידי משרד ממשלתי";

(3) בסעיף 45א(ב), המילים "או ששילמו כאמור למדינה, לרשות מקומית או לגוף אחר שקבע שר האוצר" – יימחקו;

(4) בסעיף 57(ב) –

(א) בפסקה (1), ברישה, אחרי "לפי סעיף קטן (א)" יבוא "עד סכום של 30,000 שקלים חדשים לכל זוג נשוי מחברי הקיבוץ";

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(2א) על הכנסה שלגביה נתבע חישוב נפרד כאמור בסעיף קטן זה, לא יחולו הוראות סעיפים 38 ו-39";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפנסייה מקיפה, או ששילמו כאמור למדינה, לרשות מקומית או לגוף אחר שקבע שר האוצר, לשם שמירת זכויות הפנסייה של כל אחד מהם.

מטרת הסעיף היתה לעודד חיסכון לפנסייה באמצעות הזיכוי מהמס. לגבי תשלומים כאמור המשולמים למדינה כחובה ולא על פי בחירת העובד, אין מקום לעידוד החיסכון האמור על ידי הענקת הזיכוי מהמס, זיכוי כאמור לא נלקח בחשבון מבחינה תקציבית בעת החלת החובה האמורה ולפיכך מוצע לבטלו.

לפסקה (4) ולסעיף 14

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א-2000, מאפשר במשך שלוש שנות מס שתחילתן בשנת המס 2004 לקבוע חישוב נפרד לגבי הכנסתם של בני זוג העובדים בעסק המשותף להם, אם מתקיימים לגביהם התנאים הקבועים בחוק האמור. בשנת המס 2004 רשאים בני זוג לבקש חישוב נפרד לגבי סכום הכנסה כאמור שלא עלה על 23,040 ש"ח ולגבי שנת המס 2005 לגבי סכום הכנסה כאמור שלא עלה על 25,008 ש"ח.

אלא אם כן הן הוצאות לשמירה על הקיים שאינן מקנות ללומד יתרון של קבע. כאמור זהו המצב הקיים, אך למען הסר ספק מוצע לקבועו מפורשות בחקיקה.

לפסקה (2)

בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005 (ס"ח התשס"ה, עמ' 766) הוסף סעיף 740 לפקודה ונקבעה בו, החל בשנת המס 2006, זכאות למחצית נקודת זיכוי ליחיד שסיים לימודי הוראה בשנות מס שמספרן כמספר שנות לימודי ההוראה אך לא יותר משלוש שנות מס, החל בשנת המס שלאחר שנת המס שבה הסתיימו לימודי ההוראה.

מוצע להרחיב את תחולת הסעיף גם לגבי לימודים לרכישת מקצוע בהיקף של 1,700 שעות אקדמיות לפחות, אם ליחיד זכאי לתעודת מקצוע כהגדרתה בסעיף.

לפסקה (3)

סעיף 45א(ב) לפקודה קובע כי יחיד יזוכה מהמס בשיעור של 35% מן הסכומים ששילמו לקופת גמל לקצבה, הוא, בני-זוגו, ילדו או הורהו, במסגרת תכנית

(5) בסעיף 120א, בהגדרה "הנחות סוציאליות", אחרי "כמשמעותה בסעיף 47" יבוא "הסכום הנקוב בסעיף 57(ב1)" ואחרי "בסעיף 58א(ג)" יבוא "הסכום הנקוב בסעיף 66(ה2)".

תיקון חוק
לתיקון פקודת
מס הכנסה
(הוראת שעה)

14. בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א-2000¹⁵ –

(1) בשם החוק, המילים "הוראת שעה" – יימחקו;

(2) בסעיף 1, בסעיף קטן (ה) המובא בו –

(א) בפסקה (2), ברישאה, אחרי "כמפורט בסעיף קטן (א)" יבוא "עד סכום של 30,000 שקלים חדשים";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) על הכנסה שלגביה נתבע חישוב נפרד כאמור בסעיף קטן זה, לא יחולו הוראות סעיפים 38 ו-39";

(3) בסעיף 2, סעיף קטן (ב) – בטל.

תיקון פקודת
המכס

15. בפקודת המכס¹⁶ –

(1) בסעיף 2231א, אחרי "100" יבוא "103";

(2) במקום סעיף 2231א יבוא:

"דרכי גביה 1א231. פקודת המסים (גביה)¹⁷, תחול על גביית מס, אגרה, וכל סכום המוטל לפי סעיפים 83, 84, 203(ב), 203א(ב) ו-2231ג, וניתן לגבותם גם בדרך של תובענה אזרחית";

(3) בסעיף 2231ג, סעיף קטן (ב) – בטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

סעיף 1א231 לפקודת המכס קובע לאמור:

"דרכי הגביה

פקודת המסים (גביה), תחול על גביית מס המגיע לאוצר המדינה לפי פקודה זו."

מוצע להחליף את הסעיף האמור ולקבוע כי פקודת המסים (גביה) תחול על גביית מס, אגרה וכל סכום המוטל לפי סעיפים בפקודת המכס המפורטים בסעיף המוצע, שאינו מס או אגרה.

במקביל מוצע לבטל את סעיף 2231ג(ב) הקובע כי "כפל המכס כאמור בסעיף קטן (א) ייגבה כדרך שגובים מכס". שכן את ההוראה זו מהווה חלק מהוראות סעיף 1א231 המוצע.

מוצע לקבוע כי החוק האמור יחול כהוראת קבע לגבי סכום הכנסה של עד 30,000 ש"ח בשנה, שיעודכן אחת לשנה לפי סעיף 120א לפקודה.

בסעיף 57(ב) לפקודה מוצע לתקן בהתאם את הוראות הסעיף לענין מיסוי קיבוצים.

סעיף 15 לפסקה (1)

סעיף 2231א לפקודת המכס קובע רשימת סעיפים בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, שיחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין מכס. מוצע להוסיף גם את סעיף 103 לחוק מס ערך מוסף הקובע את סדר זקיפת התשלומים על חשבון חובות המס.

¹⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 89.

¹⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39; ס"ח התשס"ד, עמ' 111.

¹⁷ חוקי אי"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

פרק ה': תכנון ובניה

16. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹⁸ – תיקון חוק התכנון והבניה

(1) בסעיף 2(ב), במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) מנהל מינהל התכנון במשרד הפנים או נציגו, והוא יהיה ממלא מקום היושב ראש";

(2) בסעיף 12א, ברישה, אחרי "ועדת ערר" יבוא ("בחוק זה – ועדת הערר");

(3) בסעיף 12ב(א) –

(א) בפסקה (1), בסופה יבוא "למעט ענינים שבתחום סמכותה של ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה שמונתה לפי סעיף 112";

(ב) בפסקה (5), במקום הסיפה החל במילים "סעיפים 26(ג)" יבוא "סעיף 26(ג) לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002¹⁹";

(4) אחרי סעיף 12 זה יבוא:

"סימן ב'2: ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה

ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה
112. לכל מחוז תהיה ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה (בחוק זה – ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה), וזה הרכבה:

(1) עורך דין, בעל ותק של חמש שנים לפחות, המצוי בעניני תכנון ובניה, שימנו שר הפנים ושר המשפטים כאחד, והוא יהיה היושב ראש; לא ימונה עורך דין כאמור אם לדעת השרים קיים ניגוד ענינים בין תפקידו כיושב ראש לבין עיסוקיו האחרים;

(2) נציג מתכנן המחוז, הבקי בעניני תכנון ובניה;

(3) בעל תואר אקדמי בתחום הכלכלה הבקי בעניני תכנון ובניה, שימנה שר הפנים, ובלבד שאינו עובד המדינה או עובד ועדה מקומית או רשות מקומית, שבאותו מחוז.

סמכויות ועדת הערר לפיצויים ולהיטל השבחה
112. ואלה התפקידים והסמכויות של ועדת הערר לפיצויים ולהיטל השבחה:

(1) לדון ולהחליט בערר על החלטות הנוגעות להיטל השבחה לפי פרק ח'1;

(2) לדון ולהחליט בערר על החלטות הנוגעות לתביעות פיצויים לפי פרק ט';

ד ב ר י ה ס ב ר

התכנון במדינה נמשכים זמן רב מאוד, ולעתים אף שנים ארוכות. מטרתה של הצעה זו היא להביא ליעול של מערכת התכנון ולקיצור משך הזמן של הליכי התכנון, באמצעות נקיטת הצעדים העיקריים האלה:

(1) מוצע כי נוסף על ועדות הערר הפועלות כיום, בכל מחוז תוקם ועדת ערר נוספת שתפקידה יהיה לדון בעל הנוגע לפיצויים ולהיטל השבחה. ווועדה זו תתמקד ותמקצע בעררים העוסקים בסוגיות

פרק ה': תכנון ובניה

מערכת תכנון יעילה היא כלי חיוני לקידום איכות החיים השגשוג והצמיחה במשק, בפרט במדינה צרת מימדים וצפופת אוכלוסין כמדינת ישראל. אולם, על אף חשיבותה הרבה של מערכת התכנון למשק, תהליכי

¹⁸ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

¹⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 55.

(3) לדון ולהחליט בערר לפי סעיף 28(ה)3 לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002, ובדרישה לפיצויים לפי סעיפים 28(ב), (ג) ו-(ד), 45 ו-53 לחוק האמור.

סדרי דין 112. שר המשפטים, בהסכמת שר הפנים, יקבע את סדרי הדין בועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה.

תחולת הוראות על ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה 112. הוראות סעיפים 12(ב), (ג) ו-(ד)1, ו-112, יחולו על ועדת הערר לפיצויים ולהיטל השבחה, בשינויים המחויבים;".

(5) בסעיף 61 א -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) בהגדרה "תכנית בסמכות ועדה מקומית" במקום "בסעיף 62א(1) עד (10) בלבד" יבוא "בסעיף 62א(א)1 עד (12), או תכנית שמתקיימים לגביה ולגבי הועדה המקומית הוראות סעיף 62א(ג)";

(2) בהגדרה "תכנית בסמכות ועדה מחוזית" במקום הסיפה החל במילה "הכוללת" יבוא "שאינה תכנית בסמכות ועדה מקומית";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום הסיפה החל במילה "ובלבד" יבוא:

"ובלבד -

(1) שלא תקבל הועדה המקומית החלטה על הפקדת תכנית, אלא אם כן הונחו לפניו חוות דעת בכתב של מהנדס הועדה המקומית ושל היועץ המשפטי שלה, ולפיהן התכנית המוצעת היא תכנית בסמכות הועדה המקומית;

(2) שאם החליטה הועדה המקומית על הפקדת תכנית הכוללת הגדלת שטחים, כאמור בסעיף 62א(א)3, תשלח הודעה, במידת האפשר, לכל בעל רשום;

(3) שלא תאושר תכנית הכוללת נושא מהנושאים המפורטים בפסקאות (6), (8), (9), (11) או (12), אלא אם כן מוסדות הציבור והתשתיות הכלולים בשטח התוכנית ובסביבתו נותנים מענה לצרכים הנובעים מהתכנית;".

(6) בסעיף 62 א -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) בפסקה (8), הסיפה החל במילים "ובלבד שמוסדות הציבור והתשתיות" - תימחק;

ד ב ר י ה ס ב ר

מפורטת שענינה הוספת שימושים במגרש המיועד למגורים, למטרת מסחר בחזית הבנין, משרדים או מלונאות, או שענינה בהרחבת שטחה של יחידת דיור שבנייתה הושלמה 10 שנים לפחות לפני תחילת התכנית, והכל בתנאים ובמגבלות המפורטים בתיקון המוצע. (תיקון לסעיף 62א המוצע בפסקה (6)).

הכלכליות של תשלום פיצויים והיטל השבחה, וכפועל יוצא יתפנה גם זמנן של ועדות הערר הרגילות לעסוק בענינים התכנוניים. (סימן ב' המוצע בפסקה (4)).

(2) מוצע להרחיב את סמכות הועדות המקומיות לתכנון ולבניה לאשר גם תכנית מיתאר מקומית או תכנית

"(11) הוספת שימושים, במגרש המיועד בתכנית למגורים וששטחו אינו עולה על 2,500 מ"ר, למטרת משרדים או מלונאות, או למטרת מסחר בחזית בנין המיועד למגורים, והכל בלי לשנות את השטח הכולל המותר לבניה במגרש על פי התכנית, ובלבד שהשטח הכולל המותר לבניה לצורך השימושים הנוספים לא יעלה על 15% מסך השטח הכולל המותר לבניה במגרש;

(12) הרחבת שטחה של יחידת דיור שבנייתה הושלמה 10 שנים לפחות לפני תחילת התכנית, באופן שהשטח הכולל המותר לבניה באותה יחידת דיור לא יעלה על 100 מטרים רבועים, ובלבד שתוספת השטח לא תשמש אלא להרחבת יחידת הדיור האמורה:"

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) נוסף על הוראות סעיף קטן (א), תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת (בסעיף קטן זה – התכנית), החלה על שטח שעליו חלה תכנית מיתאר מקומית (בסעיף קטן זה – תכנית המיתאר המקומית), ואשר הוראותיה אינן סותרות את הוראות תכנית המיתאר המקומית, היא תכנית בסמכות הועדה המקומית, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) שר הפנים אישר כי הועדה המקומית מקיימת באופן מקצועי ויעיל מערכת תכנון ומערכת אכיפה של הוראות חוק זה והתקנות לפיו; אישור שר הפנים לפי פסקה זו יהיה לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, ורשאי הוא להאריכו לתקופות נוספות שלא יעלו על חמש שנים כל אחת; סבר שר הפנים כי ועדה מקומית אינה מקיימת עוד מערכת תכנון ומערכת אכיפה כאמור באופן מקצועי ויעיל, רשאי הוא לבטל את האישור, לאחר שנתן ליושב ראש הועדה המקומית הזדמנות לטעון את טענותיו, בדרך שהורה; הפעלת סמכויות שר הפנים לפי פסקה זו תיעשה לאחר התייעצות עם מנהל מינהל התכנון במשרד הפנים;

ד ב ר י ה ס ב ר

(3) כיום מוטל עומס רב מאוד על הועדות המחוזיות לתכנון ולבניה, וכתוצאה מכך נוצר צוואר בקבוק המעכב את הליכי התכנון זמן רב.

והתקנות שלפיו, ושמתיימרים גם כל שאר התנאים וההגבלות המפורטים בתיקון המוצע. (הוספת סעיף קטן (ג) לסעיף 62א, כמוצע בפסקה (6)).

הרחבת הסמכויות של הועדות המקומיות כאמור תתרום למיצוי היתרונות של הועדות המחוזיות ושל הועדות המקומיות, באמצעות הכוונת הועדות המחוזיות להתמקד בהתווית מדיניות תכנונית כוללת, והסמכת הועדות המקומיות לאשר תכניות נקודתיות שאינן סותרות את מדיניות התכנון הכוללת.

וכן, הרחבת הסמכויות של הועדות המקומיות כמוצע תהווה תמריץ לועדות המקומיות לזיום תכניות מיתאר מקומיות המגבשות את עקרונות התכנון של מרחבי התכנון המקומיים, ותתרום להפחתת העומס הכבד המוטל כיום על הועדות המחוזיות הנובע מהצורך באישורן לתכניות נקודתיות רבות.

כמו כן, כיום מוגשות למוסדות התכנון תכניות מיתאר מקומיות נקודתיות רבות, המכבידות על העומס המוטל על מוסדות התכנון ומקשות על גיבוש תפישת תכנון כללית למרחבי התכנון המקומיים.

מוצע להרחיב את סמכות הועדות המקומיות לתכנון ולבניה, כך שתכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת (להלן – התכנית), החלה על שטח שאושרה לגבי תכנית מיתאר מקומית כללית (להלן – תכנית המיתאר המקומית), ואשר הוראותיה אינן סותרות את הוראותיה של תכנית המיתאר המקומית, תהיה בסמכות הועדה המקומית, ובלבד ששר הפנים אישר כי הועדה המקומית מקיימת באופן מקצועי ויעיל מערכת תכנון ומערכת אכיפה של הוראות החוק

(2) תכנית המיתאר המקומית חלה על אחד מאלה:

(א) כל שטח מרחב התכנון המקומי;

(ב) כל שטח היישוב שהתכנית חלה בתחומי;

(ג) חלק משמעותי ממרחב התכנון או משטח היישוב כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב); לענין זה, "חלק משמעותי" – כפי שתקבע הועדה המחוזית;

(ד) כל שטחו של מתחם פינוי ובינוי שהוכרו בצו לפי סעיף 33א;

(3) ביום ההחלטה על הפקדת התכנית טרם חלפו עשר שנים מיום תחילתה של תכנית המיתאר המקומית;

(4) תכנית המיתאר המקומית כוללת, לפחות, את כל הענינים כמפורט להלן:

(א) ייעודי הקרקע בתחום תכנית המיתאר המקומית ושימושי הקרקע המותרים בכל אחד מהייעודים;

(ב) קביעת שטחי קרקע המיועדים לשטחים פתוחים ולצורכי ציבור, או קביעת הנחיות בדבר שטחים שיש לייעד לצרכים אלה, ביחס לייעודי הקרקע השונים שנקבעו בתכנית המיתאר המקומית;

(ג) קביעת השטח הכולל המותר לבניה בכל ייעוד או בכלל הייעודים, גם ללא קביעת זכויות בניה בכל מגרש או במגרש כלשהו.

(ד) הנחיות בדבר שטחי קרקע שיש לייעד לתחבורה, לחניה, לביוב ולתשתיות, ביחס לייעודי הקרקע השונים שנקבעו בתכנית המיתאר המקומית, לרבות התוויית הדרכים העיקריות בתחום תכנית המיתאר המקומית;

(ה) הנחיות לענין גובה הבנינים.;

(7) אחרי סעיף 62א יבוא:

62א1. ועדה מקומית שאישר שר הפנים כאמור בסעיף 62א(ג)1, תעקוב אחר יישום התכניות שאושרו על ידה לפי סעיף 62א, ותדווח לוועדה המחוזית, לפי דרישתה, על תוצאות המעקב כאמור, ובין השאר על אופן מימושה של תכנית המיתאר המקומית, כמשמעותה בסעיף 62א(ג), באמצעות תכניות שבסמכותה של הועדה המקומית לפי הסעיף האמור, ועל מימוש התחזיות ששימשו להכנת תכנית המיתאר האמורה.;

"דיווח על מימוש תכנית מיתאר מקומית

(8) בסעיף 198, בכל מקום, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(א) במקום סעיף 6 יבוא:

6. (א) בכפוף להוראות סעיף 9, לא תאושר תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת, החלה על קרקע חקלאית המיועדת בתכנית מיתאר מחוזית למטרה חקלאית או לסוג של שטחים פתוחים, אלא אם כן מתקיים בה אחד מאלה:

(1) התכנית אושרה על ידי הועדה או שהיא מקיימת את כל הוראותיה של תכנית מיתאר שאושרה על ידי הועדה;

(2) התכנית אושרה על ידי המועצה הארצית או ועדת משנה שלה, ובלבד שאישור התכנית כאמור נדרש לפי הוראות תכנית מיתאר ארצית או מחוזית, בשל תחולתה על קרקע חקלאית או על סוג של שטחים פתוחים, וצוין במפורש בהחלטת המועצה או ועדת המשנה שלה, לפי הענין, כי האישור ניתן גם לצורך תוספת זו.

(ב) בסעיף זה, "תכנית מיתאר מחוזית" – לרבות תכנית מיתאר מחוזית שהופקדה וטרם אושרה;"

(ב) בסעיף 9, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) החליט מוסד תכנון להפקיד תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת, החלה על קרקע חקלאית המיועדת בתכנית מיתאר מחוזית, כהגדרתה בסעיף 6(ב), למטרה חקלאית או לסוג של שטחים פתוחים, ולא מתקיים בתכנית אף תנאי מהתנאים המפורטים בסעיף 6(א), יעבירה מוסד התכנון לאישור הועדה;"

(10) בתוספת השלישית –

(א) בסעיף 14 –

(1) בסעיף קטן (ג)1, אחרי "ועדת ערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה", במקום "12" יבוא "112" ואחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(2) בסעיף קטן (ג)2, בכל מקום, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(3) בסעיף קטן (ג)3(1)ב, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה", ואחרי "לוועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(4) בסעיף קטן (ג)4, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

ד ב ר י ה ס ב ר

המיועדת בתכנית מיתאר מחוזית למטרה חקלאית או לשטחים פתוחים, ורק אם התכנית אינה מקיימת את הוראותיה של תכנית מיתאר שאושרה על ידי הועדה ולא ניתן לה אישור מאת המועצה הארצית לתכנון ולבניה או ועדת משנה שלה. (תיקון לתוספת הראשונה, המוצע בפסקה (9))

(4) כדי להקל על בעיית הריכוזיות וריבוי שלבי האישור הנדרשים על פי המצב הקיים, מוצע לתקן את התוספת הראשונה (להלן – התוספת), כך שאישור הועדה לשמירה על קרקע חקלאית ושטחים פתוחים (להלן – הועדה) יידרש רק לתכנית מיתאר מקומית או לתכנית מפורטת (להלן – התכנית), החלה על קרקע חקלאית, כמשמעה בסעיף 5 לתוספת,

"(7) השבחה במקרקעין המשמשים או המיועדים לשמש לדרך ציבורית, בין אם היא ממוקמת מעל פני הקרקע ובין מתחת לפני הקרקע, לרבות תחנה, מכל סוג שהוא, לאיסוף נוסעים ולהורדתם, למעט שטח במקרקעין כאמור המשמש או המיועד לשמש לצרכים מסחריים; לענין זה, "דרך ציבורית" – דרך בבעלות המדינה או בבעלות רשות מקומית, לרבות דרך המופעלת בידי גורם שהוסמך על ידן לשם כך, והכל בין אם נגבה תשלום בעבור השימוש בדרך ובין אם לאו."

תיקון חוק משק
הגז הטבעי

17. בחוק משק הגז הטבעי, התשמ"ב-2002 –

- (1) בסעיף 2, בהגדרה "ועדת ערר", במקום "כמשמעותה בסעיף 12א" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה כמשמעותה בסעיף 112";
- (2) בסעיף 26(ג), אחרי "לועדת הערר" יבוא "כמשמעותה בסעיף 12א לחוק התכנון והבניה".

פרק ו': חקלאות

תיקון חוק פיצוי
נפגעי אסון טבע

18. בחוק פיצוי נפגעי אסון טבע, התשמ"ט-1989 –

- (1) בשם החוק, אחרי "אסון טבע" יבוא "(פיצוי בשל נזקים לתשתיות חקלאות)";
- (2) בהגדרה "נזק עקב אסון טבע", במקום "לנכס" יבוא "לתשתית לחקלאות" והמילים "ובגידול רב־שנתי – אבדן הכנסה בתקופה ארוכה מעונת גידול אחת" – יימחקו;
- (3) במקום ההגדרה "נכס" יבוא:
"תשתית לחקלאות" – קרקע חקלאית, ציוד חקלאי שאינו נייד ומבנה חקלאי, שלא ניתן לבטחם בהסדר ביטוחי נאות מפני נזק שלגביו ניתן פיצוי לפי חוק זה, כפי שנקבעו בצו בידי השרים לאחר התייעצות עם הקרן";
- (4) בסעיף 1א, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
"(ב) בבואה להכריזו על אסון טבע כאמור בסעיף קטן (א), תשקול הממשלה, בין השאר, את כל אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

פיצויים לחקלאים בעבור נזקים שנגרמו להם עקב אסון טבע. הוראות החוק האמור הן כלליות, ולא נקבעו בו הוראות מפורשות לענין התנאים שצריכים להתקיים במי שמבקש לקבל פיצויים לפי החוק, סכום הפיצויים המרבי ושיעורי ההשתתפות העצמית, וכן שיקולים מוקדמים שעל הממשלה לשקול בבואה להכריזו על אסון הטבע.

כמו כן, הוראות חוק אסון טבע חלות על שורה ארוכה של נכסים, אשר את מרביתם ניתן לבטח נגד נזקי אסונות טבע במסגרת ביטוח שניתן על ידי הקרן לנזקי אסונות טבע בחקלאות בע"מ (להלן – הקרן) או על ידי מבטח אחר. יצוין כי החל משנת 2000 הוראות חוק אסון טבע אינן חלות על עצי פרי ויבוליהם ועל עצי פרי הדר ויבוליהם, אשר קיים לגביהם ביטוח אסונות טבע שהמבטח בו הוא הקרן.

עוד מוצע לקבוע, בפסקה (10)(ב), כי חובת תשלום היטל השבחה לא תחול בשל השבחה במקרקעין המשמשים או המיועדים לשמש לדרך ציבורית, בין מעל פני הקרקע ובין מתחת לפני הקרקע, לרבות תחנה מסוג כלשהו, אך למעט שטחים מסחריים. לענין זה מוצע להגדיר "דרך ציבורית" כדרך, בהגדרתה בסעיף 1 לחוק התכנון והבניה, שהיא בבעלות המדינה או בבעלות הרשות המקומית, לרבות דרך המופעלת בידי גורם פרטי שהוסמך לכך כדין, בין אם נגבה תשלום בעבור השימוש בדרך ובין אם לא.

פרק ו': חקלאות

סעיף 18 לפסקאות (1) עד (4)

חוק פיצוי נפגעי אסון טבע, התשמ"ט-1989 (להלן – חוק אסון טבע). קובע הוראות לענין מתן

²⁰ ס"ח התשמ"ט, עמ' 20; התשנ"ט, עמ' 113.

(1) הסכום הכולל המשוער שיידרש לשם הערכת הנזקים עקב אסון הטבע, בהתאם להוראות סעיף 5א, ולשם ביצוע תשלום הפיצויים בשל הנזקים כאמור;

(2) הסכום הכולל המשוער של הפיצויים שישולמו לפי חוק זה בשל נזקים עקב אסון הטבע;

(3) סבירות הקצאת המשאבים הנדרשים בהתאם לפסקאות (1) ו-(2), בהתחשב במגבלות תקציב המדינה ובסדרי העדיפויות של הממשלה בהקצאת משאבים.

(ג) הכריזה הממשלה על אסון טבע כאמור בסעיף קטן (א), תורה בדבר מסגרת התקציב הכולל שיוקצה לשם הערכת הנזקים עקב אסון הטבע ולשם תשלום הפיצויים בשל הנזקים כאמור;

(5) בסעיף 3 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "תנאים לתשלום פיצויים";

(ב) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) פיצויים בעד נזק עקב אסון טבע ישולמו בהתקיים כל אלה:

(1) מבקש הפיצויים –

(א) עסק באופן פעיל בייצור חקלאי במועד קרות אסון הטבע, והתחייב להמשיך ולעסוק בכך גם לאחר תום תקופת תשלום הפיצויים; לענין זה, "ייצור חקלאי" – לרבות ביצוע פעולות ההכנה הנדרשות לשם הפקה וייצור של תוצרת חקלאית;

ד ב ר י ה ס ב ר

להפעלתו של חוק אסון טבע יש היבט תקציבי מובהק, שכן הוראות החוק האמור מורות על תשלום פיצויים מאוצר המדינה. ניסיון העבר מעלה כי יישום הוראות החוק הביא לתשלומים בהיקפים של מאות מיליוני שקלים חדשים בעד נזקים שנגרמו עקב אסון טבע. בהתאם לכך, לצורך הפעלת חוק זה, כמו גם כל חוק אחר שלהפעלתו היבטים תקציביים, יש להביא בחשבון את סדר הקדימויות הכללי של הממשלה בהקצאת כספים מתקציב המדינה ואת המגבלות והאילוץ התקציביים. מוצע לקבוע במפורש עקרונות אלה בתיקון החקיקה המוצע, כך שהממשלה תביא בחשבון, בבואה להכריז על אסון טבע, את סבירות הקצאת המשאבים הנדרשים ליישום הוראות החוק, בהתחשב במגבלות תקציב המדינה ובסדרי העדיפויות של הממשלה בהקצאת משאבים. כן מוצע לקבוע כי הממשלה תקבע את מסגרת התקציב הכוללת שתוקצה ליישום הוראות החוק. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי סכום הפיצויים שיינתן למי שנמצא זכאי לכך על פי החוק יהיה כפוף למסגרת התקציב כאמור.

ו זו לשונה של ההגדרה "נכס" שבסעיף 1 לחוק אסון טבע, אשר מוצע להחליפה:

מוצע לצמצם את היקף הנכסים שחוק אסון טבע חל עליהם, ולקבוע כי פיצויים לפי החוק האמור יינתנו רק בעבור נזקים שנגרמו לתשתית לחקלאות, היינו קרקע חקלאית, ציוד חקלאי שאינו נייד ומבנה חקלאי, אשר לא ניתן לבטחה בהסדר ביטוחי נאות מפני נזק שלגביו ניתן פיצוי לפי החוק. לפיכך, שאר הנכסים, שהוראות התיקון המוצע לא חלות עליהם, יבוטחו בקרן או אצל מבטח אחר, ככל שהחקלאי ראה צורך בביטוח האמור ובהתאם לשיקול דעתו. הוראה זו עולה בקנה אחד עם מטרת חוק אסון טבע, אשר נועד לתת פיצוי מתקציב המדינה רק לגבי נזקים שנגרמו לנכסים אשר לא ניתן לבטחם במסגרת הסדר ביטוחי. נוסף על כך הביטוח של הנכסים שהחוק האמור לא חל עליהם, בידי הקרן או בידי מבטח, מאפשר לחקלאי את הודאות הנדרשת לענין התנאים לתשלום הפיצויים, מועדם והיקפם, אשר קבועים בחוזה הביטוח בינו לבין המבטח. היתרונות האמורים לענין ההסדר הביטוחי אינם חלים על תשלום הפיצויים לפי הוראות החוק, אשר כפוף להכרזה על אסון הטבע, למגבלות תקציב המדינה ולמנגנון המורכב שמפעילה הממשלה לצורך הערכת הנזקים, בדיקת הזכאות ותשלום הפיצויים. כמו כן, התיקון המוצע מבטיח את הקטנת החשיפה התקציבית של הממשלה ומאפשר תכנון של ההוצאה התקציבית לטווח ארוך.

(ב) שיקם את הנזק שנגרם לתשתית לחקלאות עקב אסון הטבע; לענין זה, "שיקום הנזק" – החזרת התשתית לחקלאות למצבה שלפני הנזק או החלפתה בתשתית לחקלאות אחרת מאותו סוג;

(2) לענין תשתית לחקלאות שניזוקה עקב אסון הטבע ולענין נזק, הכלולים בסוגי התשתיות לחקלאות ובסוגי הנזק שנקבעו לפי סעיף קטן (ב)2 – התשתית לחקלאות והנזק מבוטחים לפי הוראות אותו סעיף קטן.;

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) פסקה (1) – תימחק;

(2) בפסקה (2), במקום הרישה עד המילים "רשאי לקבוע" יבוא "יקבעו", במקום "נכסים" יבוא "תשתיות לחקלאות" והסיפה החל במילה "ובלבד" תימחק;

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "סעיף קטן (ב)" יבוא "סעיף קטן (ב)2" ואחרי "על ידי הקרן" יבוא "או אצל מבטח כמשמעותו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981²¹";

(6) אחרי סעיף 3 יבוא:

"סכום הפיצויים 3א. (א) סכום הפיצויים שישולמו לפי חוק זה בשל נזק עקב אסון טבע לא יעלה על גובה ההוצאות בשל שיקום הנזק כאמור בסעיף 3(א)1(ב) או על שווי הנזק כפי שהוערך לפי סעיף 5א, לפי הנמוך מביניהם, בניכוי עשרים אחוזים בשל השתתפות עצמית, ובלבד שסכום הפיצויים הכולל בשל כל הנזקים עקב אסון הטבע לא יעלה על מסגרת התקציב כפי שהורתה הממשלה לפי סעיף 1א(ג).

(ב) השרים רשאים, בנסיבות מיוחדות, להורות על הגדלת שיעור ההשתתפות העצמית האמור בסעיף קטן (א) בשיעור שלא יעלה על חמישה עשר אחוזים נוספים, לגבי אזורים מסוימים, תשתיות לחקלאות מסוימות או ענפים חקלאיים מסוימים.

ד ב ר י ה ס ב ר

"נכס" –

לפיכך, מוצע לקבוע כי תשלום הפיצויים יועבר לידי מי שעמד בשני התנאים האלה:

(1) הוא עסק באופן פעיל בייצור חקלאי במועד קרות אסון הטבע, והתחייב להמשיך ולעסוק בכך גם לאחר תום תקופת תשלום הפיצויים;

(2) הוא שיקם את הנזק שנגרם לתשתית לחקלאות עקב אסון הטבע.

כן מוצע לקבוע הוראות לענין סכום הפיצויים המרבי שישולם לידי מי שנמצא זכאי לכך על פי הוראות חוק אסון טבע. לפי המוצע, סכום הפיצויים לא יעלה על גובה הוצאות שיקום הנזק או על שווי הנזק שהוערך, לפי הנמוך מביניהם. כן מוצע לקבוע כי מסכום הפיצויים האמור ינוכו עשרים אחוזים בשל השתתפות עצמית. עוד מוצע לקבוע כי מסגרת הפיצויים הכוללת לא תעלה על

(1) גידול חקלאי צומח בטרם נאסף, למעט עצים; מדגה; אפרוחים ותרנגולות בלולים; בקר לחלב;

(2) נכס כמשמעותו לפי סעיף 35 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961, שאינו מנוי בפסקה (1), ובלו לגרוע מכלליות האמור – לרבות אדמה, עצים נטועים, גידול חקלאי חי, יבול שנאסף, מבנה חקלאי וציוד חקלאי, אך למעט כלי שיט, כלי טיס, בריכות מים המיועדות בעיקרן לשחיה ומבנים ארעיים.

לפסקאות (5) עד (9)

הפיצויים לפי חוק אסון טבע נועדו לסייע בהמשך הייצור החקלאי ובשיקום הנזקים שנגרמו לנכסים עקב אסון טבע.

²¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 208; התשס"ה, עמ' 726.

(ג) על סכום הפיצויים לפי סעיף זה ששולם לאחר תום שנים עשר חודשים ממועד הזכאות לפיצויים לפי סעיף 3(א) ייווספו הפרשי הצמדה, לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מהמדד שפורסם לאחרונה לפני תום שנים עשר החודשים האמורים עד המדד שפורסם לאחרונה לפני מועד התשלום בפועל.”;

(7) בסעיף 4 –

(א) האמור בו יסומן “(א)” ובו –

(1) פסקאות (1) ו-(3) – יימחקו;

(2) בפסקה (2), המילים “בהוצאות הייצור, באבדן הכנסה, בהשקעות שהושקעו בגידולים” – יימחקו;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(ב) השרים רשאים לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת –

(1) סכום מרבי לפיצויים לפי חוק זה הנמוך מסכום הפיצויים המרבי האמור בסעיף 3א(א); תקנות כאמור יותקנו במקרים מיוחדים המצדיקים זאת, ויכול שייקבעו בהן סכומים מרביים שונים לסוגי תשתיות לחקלאות, לסוגי ניזוקים ולסוגי נזקים, בהתחשב בהיקף הנזק, ריבוי הנזקים שפקדו את הניזוק, ריבוי הנזקים שפקדו את האזור וגורמים אחרים;

(2) כללים למתן ערבות לזכאים לקבלת פיצויים.”;

(8) בסעיף 5(2), במקום “בוטח נכס” יבוא “בוטחה תשתית לחקלאות”, במקום “לבטחו” יבוא “לבטחה”, במקום “שווי של הנכס” יבוא “שווייה של התשתית לחקלאות”, במקום “שבוטח” יבוא “שבוטחה” ובמקום “את הנכס” יבוא “את התשתית לחקלאות”;

(9) בסעיף 6(ב), במקום “נכסים או סוגי נכסים” יבוא “תשתיות לחקלאות או סוגי תשתיות לחקלאות”.

ד ב ר י ה ס ב ר

(1) הוא נכס לפי פסקה (1) להגדרתו שבסעיף 1 והוא מבוטח מפני נזקי טבע בקרן או אצל מבטח אחר כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ”א–1981;

(2) הוא נכס לפי פסקה (2) להגדרתו שבסעיף 1.

...

(ב) (1) לענין נכס כאמור בסעיף קטן (א) – יקבעו את הסיכונים שמפניהם יש לבטח את הנכס וכן רשאים לקבוע את תקופות הביטוח, היקפו ושיעוריו, ובלבד שלענין קביעה כאמור יובאו בחשבון שלבי הגידול והאזור שבו נמצא הנכס.”;

מסגרת התקציב שנקבעה בהחלטת הממשלה, ובהתאם לכך סכום הפיצויים המרבי האמור כפוף למסגרת התקציב הכוללת. לסכום הפיצויים כאמור ייווספו הפרשי הצמדה בלבד בהתאם לתנאים ולמועדים הקבועים לענין זה בתיקון המוצע.

וזה לשונם של סעיפים קטנים (א) ו-(ב)1 של סעיף 3 לחוק אסון טבע, שמוצע לבטלם:

”סיוג

3. (א) לא ישולמו פיצויים בעד נזק עקב אסון טבע אלא למי שקיים את כל הדרישות שברדן לענין תכנון חקלאי החלות עליו ולא אלא אם כן נתקיים בנכס הניזוק אחד מתנאים אלה:

פרק ז': איכות הסביבה

19. בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999²² (בפרק זה – חוק הפיקדון), סעיף 21 תיקון חוק הפיקדון על מכלי משקה – בטל.
20. כספים שהועברו לקרן לשמירת הניקיון (בסעיף זה – הקרן) ערב תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה) לפי הוראות חוק הפיקדון, יועברו מהחשבון הנפרד שבו התנהלו ערב יום התחילה לפי סעיף 21 לחוק הפיקדון כנוסחו ערב יום התחילה, לקופה הכללית של הקרן, וישמשו למטרת הקרן כמפורט בסעיף 10(ב) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984²³.
21. בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (בפרק זה – חוק שמירת הניקיון) –

(1) בסעיף 10(ב) אחרי "למיחזור" יבוא "ולכל מטרה אחרת שתקדם את ביצועו של חוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999";

(2) במקום סעיף 11 א יבוא:

11א. (א) מחזיק או מנהל (בחוק זה – מפעיל) של מקום המשמש לפינוי ולסילוק של פסולת המפורטת בתוספת (בחוק זה – אתר לסילוק פסולת) ישלם היטל בשל הטמנת פסולת באתר שהוא מפעילו, בסכום המפורט בטור ג' לתוספת, לפי סוג הפסולת וסוג האתר כמפורט בטורים א' ו-ב' לתוספת, בהתאמה (בחוק זה – היטל הטמנה); לענין זה, "פסולת" – לרבות פסולת בנין וגרוטאות רכב.

ד ב ר י ה ס ב ר

וכן לכל מטרה אחרת שתקדם את ביצועו של חוק זה או את אכיפת הוראותיו, הכל כפי שיקבע השר, בהמלצת הקרן, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

סעיף 21(2) הסעיף המוצע בא להסדיר בחקיקה היטל על הטמנת פסולת. מטרת ההיטל היא לכלול במחיר הטמנת הפסולת גם את העלויות הסביבתיות החיצוניות, ובהן זיהום אוויר, זיהום מים, פגיעה בערך הקרקע ועלויות הנוצרות בשל הובלת הפסולת, אשר אינן מגולמות כיום במחיר הכניסה לאתרי סילוק פסולת בארץ, ועלותן מוטלת על המדינה. הטלת ההיטל תעודד את השימוש בשיטות טיפול חלופיות בפסולת (כגון שימוש חוזר, מיחזור ושריפת פסולת לצורך הפקת אנרגיה), שפגיעתן בסביבה פחותה מזו של ההטמנה, ותביא לחיסכון בנפח קרקע זמין להטמנת פסולת, אשר הולך ומתכלה.

השיטה הנפוצה כיום לטיפול בפסולת בישראל היא הטמנת הפסולת באתרים לסילוק פסולת. כ-80% מהפסולת מוטמנים באתרים לסילוק פסולת ורק כ-20% עוברים תהליכי מיחזור שונים. הסיבה לכך שכמות הפסולת הממוחזרת נמוכה בהרבה מכמות הפסולת המועברת להטמנה, היא המחיר הנמוך יחסית של הטמנת הפסולת לעומת מחירי הטיפול בפסולת בשיטות חלופיות. מחיר הטמנת הפסולת בארץ, כאמור לעיל, אינו משקף את כל העלויות הכרוכות בהטמנה, ולכן הוא נמוך הן מהמקובל בעולם והן יחסית למחיר שיטות

פרק ז': איכות הסביבה

סעיפים 19, 20 מוצע לבטל את סעיף 21 לחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999 (להלן – חוק הפיקדון), ולתקן במקביל את חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, כך שבמקום שהכספים אשר יתקבלו בקרן לשמירת הניקיון (להלן – הקרן) לפי חוק הפיקדון יתנהלו בחשבון נפרד בקרן וישמשו אך ורק לעידוד המיחזור של מכלי משקה ולקידום מטרות חוק הפיקדון, יתנהלו כספים אלה יחד עם כלל כספי הקרן וישמשו לכלל מטרות הקרן, קרי לכל מטרה שתקדם את איכות הסביבה בישראל, לרבות כל מטרה שתקדם את ביצועו של חוק הפיקדון.

כמו כן, מוצע לקבוע בהוראת מעבר, כי גם הכספים שהועברו לקרן ערב תחילתו של החוק המוצע לפי הוראות חוק הפיקדון והתנהלו בחשבון נפרד בקרן, ימוזגו עם כלל כספי הקרן וישמשו לכלל מטרות הקרן.

וזה נוסחו של סעיף 21 לחוק הפיקדון, אשר מוצע לבטלו:

"שימוש בכספים המתקבלים בקרן

21. הכספים שיועברו לקרן לפי הוראות חוק זה יתנהלו בחשבון נפרד, וישמשו לעידוד המיחזור של מכלי משקה

²² ס"ח התשנ"ט, עמ' 170; התש"ס, עמ' 272.

²³ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142; התשס"ד, עמ' 545.

(ב) היו לאתר לסילוק פסולת שני מפעילים או יותר, חייבים הם בתשלום היטל הטמנה, יחד ולחוד.

11.ב. (א) היטל הטמנה ישולם לאוצר המדינה, באמצעות חשב המשרד לאיכות הסביבה (בחוק זה – החשב).

תשלום היטל
הטמנה וגבייתו

(ב) היטל הטמנה ישולם בכל חודש, לא יאוחר מיום 15 בחודש, בעד הפסולת שהוטמנה באתר לסילוק פסולת בחודש הקודם.

(ג) לא שולם היטל הטמנה במועד כאמור בסעיף קטן (ב), ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961²⁴ (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד למועד תשלומו.

(ד) על גביית היטל הטמנה יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה)²⁵.

11.ג. (א) מפעיל אתר לסילוק פסולת ינהל, לגבי כל רכב מוביל פסולת הנכנס לאתר סילוק הפסולת, רישום הכולל את הפרטים האלה:

רישום כניסת
פסולת לאתר
לסילוק פסולת

(1) מספר רישוי של הרכב;

(2) שם הנהג;

(3) מועד כניסת הרכב לאתר;

(4) סוג הפסולת המובלת ברכב, כמות הפסולת לפי משקלה, ומקור הפסולת על פי הרשום בתעודת המשלוח.

(ב) הרישום כאמור בסעיף קטן (א) ישמש בסיס לחישוב סכום היטל הטמנה שהמפעיל חייב בתשלומו לפי סעיף 11.א.

11.ד. במועד תשלום היטל הטמנה, ימסור מפעיל אתר לסילוק פסולת לחשב דיווח בדבר פירוט החישוב לקביעת הסכום ששולם, במתכונת שיוורה עליה החשב; כן ימציא מפעיל אתר לסילוק פסולת לחשב, בתום כל שנת כספים ולא יאוחר משישה חודשים מתום שנת הכספים, דיווח שנתי הכולל פירוט של סכומי היטל הטמנה ששילם בשנה הקודמת והחישוב לקביעת הסכומים כאמור; הדיווח השנתי יוגש כשהוא מאומת בתצהיר ומאושר בידי רואה חשבון.

דיווח לענין
תשלום היטל
הטמנה

ד ב ר י ה ס ב ר

רגישות לזיהום מקורות מים, שטחי אש ושמורות טבע. גורמים אלה מביאים למחסור בקרקע זמינה להקמת אתרי הטמנה.

הטיפול האחרות בפסולת, אשר גורמות לפחות מפגעים סביבתיים.

הטלת היטל הטמנה צפויה להביא לתיקון המצב שבו העלויות הסביבתיות החיצוניות של הטמנת הפסולת לא משולמות במלואן על ידי יצרני הפסולת אלא מוטלות על כלל הציבור. היטל הטמנה יגרום לכך ששיטות חלופיות מתקדמות לטיפול בפסולת, אשר צורכות פחות קרקע ופוגעות פחות בסביבה, יהיו תחרותיות וכך תתאפשר הרחבת השימוש בהן.

הטמנת פסולת צורכת שטח גדול בהשוואה לשיטות טיפול חלופיות בפסולת, כגון מיחזור והפקת אנרגיה מפסולת. בישראל מספר התושבים לקילומטר רבוע הוא מהגבוהים בעולם וצפיפות זו צפויה לעלות עם השנים. נוסף על כך, באזורים נרחבים בישראל לא ניתן להקים אתרי פסולת, בשל מגבלות על השימוש בקרקע, לרבות

²⁴ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

²⁵ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1374.

<p>111. החשב או נציג מטעמו רשאים לדרוש ממפעיל אתר לסילוק פסולת להמציא להם כל מידע ששימש בסיס לעריכת הדיווח לפי סעיף 111; נדרש מפעיל אתר לסילוק פסולת להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.</p>	<p>דרישת מידע ששימש לעריכת דיווח</p>
<p>111. לא מסר מפעיל אתר לסילוק פסולת דיווח כאמור בסעיף 111, או שמסר דיווח כאמור אך לחשב יש טעמים סבירים להניח שהדיווח אינו נכון, רשאי החשב, לאחר שנתן למפעיל האתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, לקבוע בהחלטה מנומקת את סכום היטל ההטמנה שעל מפעיל האתר לשלם.</p>	<p>קביעת סכום היטל הטמנה</p>
<p>111. (א) על החלטת החשב לפי סעיף 111 ניתן לערער בפני בית משפט שלום, בתוך 30 ימים מהיום שבו שנמסרה ההחלטה.</p>	<p>ערעור על קביעת סכום היטל הטמנה</p>
<p>(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב תשלום היטל הטמנה, אלא אם כן הסכים לכך החשב או שהורה בית המשפט אחרת.</p>	
<p>(ג) התקבל ערעור כאמור בסעיף קטן (א), יוחזר היטל ההטמנה בהתאם לקביעת בית המשפט בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומי עד יום החזרתו.</p>	
<p>(ד) על החלטת בית המשפט בערעור ניתן לערער ברשות, ובית המשפט ידון בערעור בשופט אחד.</p>	
<p>111. (א) סכומי היטל ההטמנה הנקובים בטור ג' לתוספת, יהיו צמודים למדד ויעודכנו ב־1 ביולי בכל שנה (בסעיף זה – יום העדכון), לפי שיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי. (ב) בסעיף זה –</p>	<p>הצמדה למדד</p>
<p>”מדד” – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;</p>	
<p>”המדד החדש” – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;</p>	
<p>”המדד היסודי” – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם, ולענין יום העדכון הראשון שלאחר יום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) – המדד שפורסם בחודש ינואר 2005.</p>	
<p>111. אין בתשלום קנס שהוטל לפי סעיפים 13(א) עד (9) כדי לפטור מתשלום היטל הטמנה.</p>	<p>תשלום קנס אינו פוטר מהיטל הטמנה</p>

ד ב ר י ה ס ב ר

(להלן – החשב) וכי על גביית היטל יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה).

מוצע להטיל על מפעיל אתר לסילוק פסולת חובת ניהול רישום, כמפורט בסעיף, של כל רכב מוביל פסולת הנכנס לאתר. רישום זה ישמש בסיס לחישוב סכום היטל ההטמנה שיחויב בו המפעיל. כמו כן, מוצע לקבוע הוראות לענין חובת דיווח של מפעיל לחשב לענין תשלום

לפי המוצע, היטל ההטמנה יוטל על מחזיק או מנהל (להלן – מפעיל) של אתר המשמש לפינוי וסילוק פסולת (להלן – אתר לסילוק פסולת), בהתאם לסוג הפסולת וסוג האתר כמפורט בתוספת המוצעת. מוצע כי היטל יוטל באופן הדרגתי כך שרק החל משנת 2007 יוטל היטל בשיעור מלא ובשנת 2006 יעמוד גובה ההיטל על מחצית מגובה ההיטל המלא. כן מוצע לקבוע כי ההיטל ישולם לאוצר המדינה באמצעות חשב המשרד לאיכות הסביבה

שינוי התוספת 11. השר רשאי, בצו, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת.”;

(3) בסעיף 13(א), במקום פסקה (6) יבוא:

”(6) אינו מקיים חובת שלום היטל הטמנה, בניגוד להוראות סעיפים 11א או 11ב;

(7) אינו מנהל רישום לענין כניסת פסולת לאתר לסילוק פסולת, בניגוד להוראות סעיף 11ג;

(8) אינו מוטר לחשב דיווח לענין שלום היטל הטמנה, בניגוד להוראות סעיף 11ד;

(9) אינו ממציא לחשב או לנציג מטעמו מידע שנדרש ממנו, בניגוד להוראות סעיף 11ה”;

(4) אחרי סעיף 23 יבוא:

”תוספת

סעיף 11א

(היטל הטמנה)

בתוספת זו –

”פסולת מעורבת” – פסולת מוצקה, מכל מקור שהוא, לרבות ממשק בית, מבית עסק, מתעשייה או מחקלאות, המכילה מרכיבים אורגניים ואנאורגניים מעורבים כגון: שאריות מזון, אריזות פלסטיק או גזם, ואשר אינה מכילה חומר מסוכן כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשמ”ג–1983²⁶ (בתוספת זו – חומר מסוכן);

”פסולת יבשה” – פסולת מוצקה, מכל מקור שהוא, שאינה מכילה מרכיבים אורגניים רקוביים כגון: גרוטאות, צמיגים או עץ מעובד, ואשר אינה מכילה פסולת בנין או חומר מסוכן;

”שאריות מיון פסולת” – פסולת הנוצרת בתהליך מיון והפרדה של פסולת מעורבת ואשר חומר אורגני רקובי מהווה עד חמישה אחוזים ממשקלה;

”בוצה” – חומר שהוא תוצר לוואי של תהליך טיפול בשפכים במפעל טיפול בשפכים, למעט חומר כאמור המתקבל בתהליך המקדמי של טיפול בשפכים שמבוצעים בו סינון גס והפרדת חול ושמנים, ואשר אינו מכיל חומר מסוכן;

”בוצה תעשייתית” – בוצה הנוצרת בתהליך טיפול בשפכי תעשייה, ואשר מכילה חומר מסוכן.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע כי השר לאיכות הסביבה רשאי, בצו, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת המוצעת.

סעיף 22 מוצע לקבוע הוראת תחילה מיוחדת, שלפיה היטל על הטמנת פסולת בנין יוטל רק משנת 2007 ואילך.

היטל, סמכות החשב לדרוש ממפעיל מידע על אודות הדיווח ולקבוע את סכום היטל הטמנה, ומנגנון לערעור על קביעת החשב.

²⁶ ס”ח התשמ”ג, עמ’ 28.

סכומי היטל הטמנה לפי סוגי פסולת וסוגי אתרים לסילוק פסולת

טור ג'

סכום היטל ההטמנה
(בשקלים חדשים לטון)

בשנת 2008 ואילך	טור א' סוג הפסולת		טור ב' סוג האתר לסילוק פסולת	
	בשנת 2007	בשנת 2006	בשנת 2007	בשנת 2006
			אתר לסילוק פסולת מעורבת	1. פסולת מעורבת או פסולת יבשה
50	50	25		
4	4	2	אתר לסילוק פסולת יבשה	2. פסולת יבשה
4	4	2	אתר לסילוק פסולת	3. שאריות מיון פסולת
			אתר לסילוק פסולת מעורבת	4. בוצה
120	120	60		
40	40	20	אתר לסילוק פסולת	5. בוצה תעשייתית
"4	2	-	אתר לסילוק פסולת	6. פסולת בנין

22. תחילתם של סעיפים 11 עד 11 לחוק שמירת הניקיון, כנוסחם בסעיף 21(2) לחוק זה, תיקון חוק שמירת הניקיון - תחילה לענין חובת תשלום היטל בשל הטמנת פסולת בנין, ביום י"ג בשבט התשס"ז (1 בינואר 2007); תיקון חוק שמירת הניקיון - תחילה לענין זה, "פסולת בנין" - כהגדרתה בחוק שמירת הניקיון.

פרק ח': רשויות מקומיות

23. (א) בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג - תיקון חוק הסדרים במשק המדינה, 1992²⁷ (בפרק זה - חוק הסדרים 1992) -

(1) בסעיף 7, אחרי ההגדרה "מועצה" יבוא:

"מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מדד השכר הציבורי" - מדד השכר החדשי הממוצע למשרת שכיר,

לפי ענפים כלכליים ראשיים נבחרים (עובדים ישראלים), בענף סך

כל השירותים הציבוריים, כפי שמופיע בירחון הסטטיסטי לישראל

שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

ד ב ר י ה ס ב ר

(בפרק זה - חוק ההסדרים 1992), ולקבוע כי בכל שנת כספים יעודכן סכום הארנונה הכללית על כל אחד מסוגי הנכסים, בהתאם לשיעור העדכון כמפורט בהגדרה "שיעור העדכון" המוצעת, ובלבד שהסכום שיוטל כאמור לא יפחת מהסכום המוערי ולא יעלה על הסכום המרבי שקבעו השרים בתקנות לפי סעיף קטן 9(א) לחוק ההסדרים 1992.

פרק ח' - רשויות מקומיות

לסעיף 23(א)

סעיפים

23, 24 ו-26(1)

לפסקה (1) ולפסקה (2)(א), (ב), ג(1) ו-2, (ד) ו-ה)

מוצע לתקן את חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992

²⁷ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10; התשס"ה, עמ' 367.

"שיעור העדכון" – עדכון בשיעור של שמונים אחוזים מהסכום המתקבל מחיבור של מחצית שיעור עדכון המדד ומחצית שיעור עדכון מדד השכר הציבורי;

"שיעור עדכון המדד" – שיעור השינוי במדד שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים הקודמת לעומת המדד שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים שלפניה;

"שיעור עדכון מדד השכר הציבורי" – שיעור השינוי במדד השכר הציבורי שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים הקודמת לעומת מדד השכר הציבורי שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים שלפניה;"

(2) בסעיף 9 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "סכומי הארנונה הכללית";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "אשר יטילו הרשויות המקומיות" יבוא "אשר תטיל מועצה" והמילים "וכללים בדבר עדכון סכומי הארנונה הכללית" – יימחקו;

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום הרישה יבוא "סכום הארנונה הכללית שתטיל מועצה על כל אחד מסוגי הנכסים, בכל שנת כספים, יהיה הסכום שהגיע כדין בשל מטר רבוע של אותו נכס בשנת הכספים הקודמת, בלא הנחה כלשהי אם ניתנה, בתוספת שיעור העדכון, ובלבד שהסכום שיוטל כאמור לא יפחת מהסכום המזערי ולא יעלה על הסכום המרבי שקבעו השרים בתקנות לפי סעיף קטן (א), ויהיה בכפוף לכל הוראה אחרת שנקבעה בתקנות כאמור ובכפוף לתקנות ולכללים לפי סעיף 8(ב); בתקנות לפי סעיף קטן (א) ובתקנות ובכללים לפי סעיף 8(ב) יכול שייקבע כי –";

(2) בפסקה (1), במקום "גבוה מן האמור" יבוא "גבוה משיעור העדכון";

(3) בפסקה (2), במקום "להטיל ארנונה שלא בהתאם לכללים כאמור" יבוא "להטיל ארנונה שלא בהתאם לאמור ברישה", במקום "שבשלו בכוונתה להטיל ארנונה שלא בהתאם לכללים" יבוא "שבשלו בכוונתה להטיל ארנונה שלא בהתאם לאמור, ולענין נכס המצוי באזור חלוקת הכנסות כמשמעותו בסעיף 9(ב) לפקודת העיריות – גם לכל רשות מקומית המנויה בצו שניתן לפי הוראות הסעיף האמור";

(ד) בסעיף קטן (1), במקום "על אף הכללים שנקבעו לפי סעיף קטן (א)" יבוא "על אף ההוראות לפי סעיף קטן (ב)";

(ה) בסעיף 10, במקום "על פי כללים כאמור בסעיף 9(א)" יבוא "בהתאם להוראות לפי סעיף 9(ב) רישה";

(ו) בסעיף 11(א), המילים "בנסיבות מיוחדות" – יימחקו, אחרי "לרשות מקומית" יבוא "שאושרה לה תכנית הבראה לפי סעיף 140(ב) לפקודת

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)(ו)

לפי סעיף 140(ב) לפקודת העיריות או לפי סעיף 35(ד) לפקודת המועצות המקומיות. זאת בניגוד למצב כיום המאפשר אישור תוספת כאמור לכל רשות מקומית ובלבד שנתקיימו נסיבות מיוחדות.

מוצע לתקן את סעיף 11 לחוק ההסדרים 1992 כך ששר הפנים, בהסכמת שר האוצר, יוכל לאשר תוספת לארנונה לרשות מקומית במהלך שנת כספים, רק לגבי רשות מקומית ששר הפנים אישר לה תכנית הבראה

העיריות או לפי סעיף 35ד(ב) לפקודת המועצות המקומיות, אחרי "בתוך שנת הכספים" יבוא "שבה אושרה תכנית ההבראה כאמור" ובמקום "בהתאם לאמור בסעיף 9(א)" יבוא "בהתאם להוראות לפי סעיף 9(ב)".

(ב) על אף האמור בכל דין –

(1) מועצת רשות מקומית רשאית לקבל או לתקן, ולפרסם, עד תום 40 ימים מיום פרסומו של חוק זה, החלטה בדבר הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 2006, ככל שיידרש להתאמתה להוראות סעיף 9(ב) לחוק הסדרים 1992, בשינויים המפורטים בסעיף קטן (א)(2)(ג), וכן לתקנות שהותקנו לפי סעיף 9(א) לחוק האמור ולתקנות ולכללים שהותקנו לפי סעיף 8(ב) לאותו חוק; תחילת תוקפם של החלטה או תיקון החלטה כאמור, ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006);

(2) קיבלה מועצת רשות מקומית החלטה לענין הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 2006, לפני פרסומו של חוק זה, ומתקיימות לגבי ההחלטה האמורה הוראות פסקה (1), תעמוד ההחלטה בתוקפה בשנת הכספים 2006.

תיקון פקודת
העיריות

24 . בפקודת העיריות²⁸ –

(1) אחרי סעיף 9א יבוא:

9ב. (א) בסעיף זה –
"אזור חלוקת
הכנסות

"הכנסות מהיטלי השבחה" – הכנסות שמקבלת רשות מקומית, באמצעות הועדה המקומית, לפי סעיף 24 לחוק התכנון והבניה ולפי סעיף 12 לתוספת השלישית לחוק האמור;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית;

"תכנית" – תכנית לפי חוק התכנון והבניה;

"תשלומי חובה" – מסים, אגרות, היטלים, דמי השתתפות ושאר תשלומי חובה המגיעים לרשות מקומית על פי כל דין.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 24(1) ולסעיף 23(א)(2)(ג)(3)

לסעיף 23(ב)

הכנסות מאזורי תעשייה, מסחר, תעסוקה ומשרדים (בפרק זה – אזורי תעשייה ומסחר) מהוות חלק נכבד מהכנסות הרשויות המקומיות. ברשויות המקומיות שבהן ישנם אזורי תעשייה ומסחר אשר בהם יש נכסים רבים, גבוהה ההכנסה לנפש של הרשות המקומית באופן ניכר מההכנסה לנפש ברשויות מקומיות שבהן אין אזורי תעשייה ומסחר או ששטח הנכסים כאמור המצויים בהם מצומצם.

אזורים המיועדים להוות אזורי תעשייה ומסחר מהווים סלע מחלוקת בין רשויות מקומיות שכנות, כאשר כל רשות מעוניינת שאזור שעשוי להניב הכנסות, ייקבע בתחומה. בחלק מן המקרים, חלוקת השטחים בין הרשויות המקומיות התבצעה לפני שנים רבות, באופן שלא לקח בחשבון את הצורך להביא לחלוקת הכנסות מאוזנת בין רשויות מקומיות שכנות.

לפי התיקון לסעיף 9(ב) לחוק הסדרים 1992, כנוסחו בסעיף קטן (א) המוצע, תעדיכן כל רשות מקומית בכל שנת כספים את סכומי הארנונה הכללית שתטיל על הנכסים שבתחומה, לפי נוסחת ערכון כמפורט באותו סעיף. תחילתה של הנוסחה האמורה תהיה ביום תחילתו של החוק המוצע, היינו ביום 1 בינואר 2006. הואיל ועל פי דין, על מועצת הרשות המקומית לקבל החלטה בדבר הטלת ארנונה לשנת הכספים 2006 עד יום 1 בדצמבר 2005, מוצע להוסיף הוראה מיוחדת שתאריך את המועד שבו רשאית מועצת הרשות המקומית לקבל החלטה כאמור עד תום 40 ימים מיום פרסום החוק המוצע. כמו כן, מוצע לקבוע כי תחילת תוקפה של החלטת מועצת הרשות המקומית כאמור תהיה ביום 1 בינואר 2006.

²⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשס"ה, עמ' 369.

(ב) השר רשאי, בהסכמת שר האוצר ולאחר עיון בתסקיר של ועדת חקירה שמינה השר לענין זה (בסעיף זה – ועדת החקירה), להכריז בצו, כי אזור המצוי בתחום רשות מקומית, אחת או יותר, שלא נכלל בו שטח המיועד בתכנית למגורים בלבד ואשר תחומו יוגדר בצו, יהיה אזור שבו ההכנסות מארנונה כללית, או ההכנסות מארנונה כללית יחד עם ההכנסות מהיטלי השבחה או מאחד או יותר מתשלומי החובה, יחולקו בין הרשות המקומית שבתחומה מצוי אותו אזור לבין רשות מקומית, אחת או יותר, הסמוכה לרשות המקומית האמורה או הגובלת בה (בסעיף זה – אזור חלוקת הכנסות), הכל כפי שנקבע בצו.

(ג) צו לפי סעיף קטן (ב)1) יכלול, נוסף על האמור באותו סעיף קטן, פירוט בענינים אלה:

(1) גבולות אזור חלוקת ההכנסות;

(2) שיעור ההכנסות שלו זכאית כל אחת מהרשויות המקומיות המנויות בצו, שייקבע בהתחשב, בין השאר, בהוצאות הרשות המקומית שבתחומה נמצא אזור חלוקת ההכנסות, בשל אותו אזור;

(3) ענינים נוספים הנדרשים לביצועו.

(ד) הוצא צו כאמור בסעיף קטן (ב), יועברו ההכנסות שנקבעו בצו, ישירות, מהרשות המקומית שבתחומה נמצא אזור חלוקת ההכנסות לרשויות המקומיות המנויות בצו.

(ה) לצורך הכנת תסקיר לענין הכרזה לפי סעיף קטן (ב), תבחן ועדת החקירה את ההצדקה להכרזה כאמור, לאחר שנתנה לראשי הרשויות המקומיות הנוגעות בדבר, או למי מטעמם, הזדמנות להביע את עמדתם; סברה ועדת החקירה כי קיימת הצדקה להכרזה כאמור, תתייחס הועדה בתסקיר, בין השאר, לכל אחד מהענינים האמורים בסעיף קטן (ג).

ד ב ר י ה ס ב ר

אחת או יותר, הסמוכה לרשות המקומית האמורה או הגובלת בה, הכל כפי שייקבע בצו.

עוד מוצע לקבוע כי שיעור חלוקת ההכנסות בין הרשויות המקומיות המנויות בצו ייקבע, בהתחשב, בין השאר, בהוצאות הרשות המקומית שבתחומה נמצא אזור חלוקת ההכנסות, בשל אותו אזור. לצורך הכנת התסקיר על ועדת החקירה ליתן לראשי הרשויות המקומיות הנוגעות בדבר או לנציגיהם הזדמנות להביע את דעתם.

כמו כן, מוצע לקבוע את המועדים שבהם על ועדת החקירה להגיש את התסקיר ואת המועדים שבהם על שר הפנים ליתן את החלטתו לאחר הגשת התסקיר על ידי הועדה.

כן מוצע לקבוע כי רשות מקומית המבקשת לקבל משר הפנים ומשר האוצר אישור להטלת ארנונה על

רשויות מקומיות רבות מגישות לשר הפנים בקשות להרחבת תחומי שיפוט, כדי לכלול בתחומן שטחים אשר קיימים בהם אזורי תעשייה או שטחים המיועדים לשמש כאזורי תעשייה, וזאת כדי להרחיב את בסיס הכנסותיהן.

כדי לאפשר ניצול מרבי של שטחים כאמור לתועלת כמה רשויות מקומיות, ולסייע לאותן רשויות מקומיות שבהן לא קיימים אזורי תעשייה ומסחר, מוצע לקבוע הוראה בסעיף 9ב לפקודת העיריות, אשר תסמיך את שר הפנים, בהסכמת שר האוצר, ולאחר עיון בתסקיר של ועדת חקירה שמינה שר הפנים לענין זה (בפרק זה – ועדת החקירה), להכריז בצו, כי אזור המצוי בתחום רשות מקומית, אחת או יותר, שלא נכלל בו נכס המשמש למגורים בלבד, יהיה אזור שההכנסות המפורטות בסעיף 9ב האמור והנובעות מאותו אזור יחולקו בין הרשות המקומית שבתחומה מצוי אותו אזור לבין רשות מקומית,

(ו) תסקיר כאמור בסעיף קטן (ה), יוגש לשר בתוך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים מיום מינוי ועדת החקירה ויפורסם, בעת הגשתו, באתר האינטרנט של משרד הפנים; השר ייתן, בתוך 30 ימים ממועד הגשת התסקיר כאמור, את החלטתו המנומקת אם לקבל את מסקנות התסקיר או לדחותן; החלטת השר המנומקת תפורסם באתר האינטרנט של משרד הפנים.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 9א ומהוראות סעיף 7 לפקודת המועצות המקומיות.;

(2) בסעיף 269, בהגדרה "רחוב", אחרי "לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972" יבוא "בהגדרה זו – פקודת מסילות הברזל", במקום "וכן מיתקנים" יבוא "מיתקנים" ובסופה יבוא "וכן השטח המשמש להעלאה, להורדה או להמתנה של נוסעי רכבת (בהגדרה זו – תחנת רכבת) והשטח המשמש למעבר של נוסעי הרכבת אל תחנת הרכבת, למעט כל חלק בכל אחד מהשטחים האמורים המשמש גם למטרה אחרת; לענין זה, "רכבת" – כהגדרתה בפקודת מסילות הברזל";

(3) בסעיף 326 –

(א) האמור בו יסומן "(א)", ובו, במקום "המשכיר או נציגו" יבוא "המשכיר והשוכר או נציגיהם", אחרי "הודעה" יבוא "בדואר או במסירה אישית" ואחרי "השוכר" יבוא "ולענין השכרה – גם תקופת השכירות";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) נמסרה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), תשלח העירייה לשולח ההודעה, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, אישור על קבלתה, ובו תציין כי רשמה לפניה שהקונה או הנעבר, לפי הענין, הם החייבים בארנונה בשל הנכס, ולענין הודעה על השכרה – שהשוכר הוא החייב בארנונה בשל הנכס, למשך תקופת השכירות.

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לתקן את ההגדרה "רחוב" האמורה ולקבוע כי רחוב כולל גם את השטח המשמש להעלאה, להורדה או להמתנה של נוסעי רכבת (להלן – תחנת רכבת) והשטח המשמש למעבר של נוסעי הרכבת אל תחנת הרכבת, למעט כל חלק בכל אחד מהשטחים האמורים המשמש גם למטרה אחרת.

כמו כן מוצע לתקן את פקודת מסילות הברזל ולהבהיר, למען הסר ספק, כי גם מסילת ברזל העוברת במנהרה נכללת בגדר רחוב.

לסעיף 24(2)

מוצע לתקן את סעיף 326 לפקודת העיריות ולקבוע כי הודעה לעירייה על השכרת נכס לתקופה של שנה או יותר, לצורך שינוי הרישום בספרי העירייה של המחזיק בנכס החייב בארנונה בעד אותו נכס, תתבצע במשותף על ידי בעל הנכס והשוכר או נציגיהם, ותימסר בדואר או במסירה אישית, ולענין הודעה על שכירות – תצוין בה גם תקופת השכירות. נמסרה הודעה כאמור, תשלח העירייה בדואר לשולחי ההודעה, בתוך 30 ימים ממועד קבלתה, אישור על קבלת ההודעה, ובו תציין כי רשמה לפניה את

נכס המצוי בתחומי אזור חלוקת הכנסות, שלא בהתאם להוראות סעיף 9(ב) לחוק ההסדרים 1992 ולתקנות שנקבעו מכוחו או שלא בהתאם להוראות התקנות והכללים שנקבעו מכוח סעיף 8(ב) לחוק האמור, תודיע, בטרם פנייתה לשרים, על כוונתה לעשות כן לכל רשות מקומית המקבלת הכנסות מאותו אזור.

לסעיף 24(2) ולסעיף 26(1)

בהתאם לסעיף 8(א) לחוק ההסדרים 1992, רשות מקומית תטיל ארנונה כללית על נכסים שבתחומה. סעיף 7 לאותו חוק מפנה בהגדרה "נכסים" לנכסים כמשמעותם בסעיף 269 לפקודת העיריות, היינו בנינים וקרקעות שבתחום העירייה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים, למעט "רחוב". ההגדרה "רחוב" שבסעיף 269 האמור כוללת, בין השאר, מסילת ברזל כמשמעותה בסעיף 2 רישא ופסקאות (1) ו-(2) לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (להלן – פקודת מסילות הברזל) וכן מיתקנים לצורך מסילת הברזל או בקשר אליה, המהווים חלק בלתי נפרד ממנה.

(ג) הסתיימה תקופת השכירות שעליה נמסרה הודעה לפי סעיף קטן (א) לפני תום התקופה שצוינה בהודעה כאמור, יהיה בעל הנכס חייב בארנונה המגיעה מהנכס בתקופה שלאחר תום תקופת השכירות, כל עוד לא נמסרה לעירייה הודעה על השכרה חדשה לפי הוראות סעיף קטן (א)."

25. בפקודת המועצות המקומיות, בסעיף 34א, אחרי "הוראות סעיפים" יבוא "9ב" ובמקום "213 ו-249ב" יבוא "213, 249ב ו-326".

תיקון פקודת המועצות המקומיות

26. בפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972²⁹ –

תיקון פקודת מסילות הברזל

(1) בסעיף 2(1), אחרי "או בתוך מחפורת" יבוא "או מנהרה" ואחרי "ראש המחפורת" יבוא "או המנהרה";

(2) אחרי סעיף 46א יבוא:

"חובת תשלום של רשות מקומית, בשל מסילת ברזל

"מסילת ברזל מקומית" – מסילת ברזל מקומית כהגדרתה בסעיף 46א, שלהפעלתה ניתן זיכיון לפי הוראות אותו סעיף;

מקומית העוברת בתחומה

"מענק ההקמה" – מענק מהמדינה לבעל הזיכיון להפעלת מסילת הברזל המקומית, בסכום שייקבע לפי תוצאות המכרז לקבלת הזיכיון;

"עלות הקמה", של קטע מסילת ברזל מקומית – כל ההוצאות הנדרשות לצורך ההקמה של קטע מסילת הברזל המקומית, לרבות הוצאות מימון, הוצאות הנהלה והוצאות כלליות, כמשמעותם לפי כללי החשבונאות המקובלים, והכל בהתאם להצעה שהגיש בעל הזיכיון להפעלת אותה מסילה, במכרז לקבלת הזיכיון;

"רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית.

ד ב ר י ה ס ב ר

(ב) התשי"ג-1953, וצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958, יתקנו בהתאם.

סעיף 26(2) מסילת ברזל מקומית, כהגדרתה בפקודת מסילות הברזל, היא פרויקט הצפוי להניב תועלות למשק, ובפרט לרשות המקומית שבתחומה היא עוברת.

על כן, לצורך השגת מערכת תמריצים מאוזנת בין המדינה לבין הרשות המקומית ולצורך מימון הקמתן של מסילות ברזל מקומיות כאמור לעיל, מוצע כי רשות מקומית שבתחומה החלו עבודות הקמה של מסילת ברזל מקומית תשתתף במימון קטע מסילת הברזל המקומית העובר בתחומה, בהתאם לתנאים המפורטים בתיקון המוצע.

חילופי המחזיקים החייבים בארנונה בעד אותו נכס ואם מדובר בשכירות – את משך תקופת השכירות.

כמו כן, מוצע לקבוע, למען הסר ספק, כי אם הסתיימה תקופת השכירות בנכס לפני תום התקופה האמורה בהודעה שנשלחה לעירייה לפי הוראות הסעיף המוצע, יהיה בעל הנכס חייב בארנונה בעד אותו נכס החל ממועד סיום תקופת השכירות.

סעיף 25 מוצע לקבוע כי ההוראות המוצעות לענין אזור חלוקת הכנסות ולענין הודעה לעירייה על השכרת נכס לתקופה של שנה או יותר, כנוסחן בסעיף 24 לחוק המוצע, יחולו בשינויים המחויבים, גם על מועצות מקומיות, וכי צו המועצות המקומיות (א), התשי"א-1950, צו המועצות המקומיות

²⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, עמ' 485; ס"ח התשס"ב, עמ' 146.

(ב) רשות מקומית שבתחומה החלו עבודות הקמה של מסילת ברזל מקומית (בסעיף זה – הרשות המקומית), תשלם למדינה חמישה עשר אחוזים מעלות ההקמה של קטע מסילת הברזל המקומית העובר בתחומי הרשות המקומית, או מעלות מענק ההקמה בשל קטע המסילה כאמור, לפי הנמוך מביניהם (בסעיף זה – סכום ההשתתפות), אלא אם כן שוכנע שר האוצר כי אין ביכולתה של הרשות המקומית לשאת במימון סכום ההשתתפות והושגה הסכמה אחרת בינו לבין שר התחבורה והרשות המקומית.

(ג) סכום ההשתתפות יחושב על ידי שר האוצר, וישולם על ידי הרשות המקומית בחמישה עשר תשלומים שנתיים שווים, במועדים שעליהם יורה שר האוצר; שר האוצר ישלח לרשות המקומית הודעה בדבר גובה סכום ההשתתפות ובדבר המועדים לתשלום(בסעיף זה – הודעת תשלום).

(ד) לכל תשלום שנתי כאמור בסעיף קטן (ג) ייווספו הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961³⁰, מיום משלוח הודעת התשלום ועד למועד התשלום שנקבע באותה הודעה; לא שולם תשלום שנתי במועד שנקבע כאמור, תיווסף לו ריבית פיגורים לפי אותו חוק.

פרק ט': מינהל מקרקעי ישראל

27. בחוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך-1960³⁰, אחרי סעיף 4טו יבוא:

תיקון חוק
מינהל מקרקעי
ישראל

"הקניית בעלות 4ז. (א) בסעיף זה –

בדירה בבנין רווי

– הוראת שעה

"בנין רווי" – בנין הבנוי על מקרקעי ישראל, בשתי קומות לפחות, שיש בו לא פחות מארבע דירות – דירה אחת לפחות בכל קומה, ושמתקיימים בו שניים אלה:

(1) הוא נבנה כדין, בהסכמת המינהל;

(2) הוא רשום בפנקס הבתים המשותפים לפי הוראות חוק המקרקעין, או ראוי להירשם כאמור;

"הקניית בעלות" – הקניית בעלות בדירה בבנין רווי, בלא תמורה, לחוכר של אותה דירה;

ד ב ר י ה ס ב ר

בהתאם להחלטת ממשלה מס' 3759 מיום 19.6.05 בדבר רפורמה במקרקעי ישראל (להלן – הרפורמה במקרקעי ישראל), נקבע כי לענין מקרקעי ישראל, בקרקע עירונית שהוקצתה למטרת מגורים בבניה רוויה בדרך של חוזה חכירה מהוון, יציע מינהל מקרקעי ישראל (להלן – המינהל) לבעל זכות החכירה המהוונת את הבעלות באותם מקרקעין, בלא תמורה. החלטת ממשלה זו חלה על מאות אלפי דירות הבנויות על קרקעות שכבר נבנתה עליהן בניה רוויה, ואשר תמורת הקצאת זכויות החכירה לדורות בהן שולמו כבר למינהל דמי חכירה מהוונים.

פרק ט': מינהל מקרקעי ישראל

סעיף 27 בהתאם לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, ולתקנות שלפיו, רישום זכויות הנכס במקרקעין בפנקסי המקרקעין מותנה בדרישות שונות, ובין השאר בשטר עסקה חתום על ידי שני הצדדים לעסקה והסדרת כל תשלומי החובה החלים על הנכס.

³⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

³⁰ ס"ח התש"ך, עמ' 57.

"חוזה חכירה מהוון" – חוזה חכירה שיתרת תשלום דמי החכירה על פי שולמה מראש, במלואה, בהתאם להוראותיו ולהחלטות המועצה;

"חוכר" – מי שרשום או זכאי להירשם, בפנקסים, כחוכר של דירה בבנין רווי, על פי חוזה חכירה מהוון למטרת מגורים, למעט חוכר משנה;

"חוק המקרקעין" – חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969³¹;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965³²;

"דירה", "חכירה", "לשכת רישום", "פנקסים", "רשם", "שטר עסקה" – כמשמעותם לפי חוק המקרקעין;

"תשלומי החובה" – אגרות, מסים, היטלים, ארנונות או תשלומי חובה אחרים המגיעים למדינה, לרשות מקומית, או למוסד תכנון כהגדרתו בחוק התכנון והבניה.

(ב) שלח המינהל לחוכר הודעה, בדואר רשום, בתקופה שמיום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) עד יום ד' בטבת התשע"א (31 לדצמבר 2010), על כוונת המינהל להקנות לו בעלות בדירה בבנין רווי שאותה הוא חוכר (בסעיף זה – ההודעה לחוכר), יחולו הוראות אלה:

(1) הסכים החוכר, בכתב, להקניית הבעלות על סמך ההודעה לחוכר (בסעיף זה – כתב ההסכמה), או לא הודיע למינהל, בתוך 90 ימים מיום משלוח ההודעה לחוכר, על התנגדותו להקניה כאמור, והבנין הרווי שבו נמצאת הדירה נרשם בפנקס הבתים המשותפים לפי הוראות חוק המקרקעין, רשאי המינהל להגיש ללשכת הרישום בקשה בחתימתו לרישום הבעלות על שם החוכר על סמך ההודעה לחוכר (בסעיף זה – בקשה לרישום);

(2) הגיש המינהל ללשכת רישום בקשה לרישום לפי הוראות פסקה (1), יחולו הוראות אלה:

(א) הרשם ירשום בפנקסים את הבעלות בדירה על שם החוכר, ובלבד שבבקשה לרישום ייכלל אישור מאת המינהל שלפיו נשלחה הודעה לחוכר, והחוכר הסכים להקניית הבעלות או לא הודיע למינהל על התנגדותו להקניה כאמור בתוך התקופה האמורה בפסקה (1);

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו כן, מוצע כי המינהל יהיה רשאי להתנות את העברת הבעלות בדירה על שם החוכר בתנאים ובהגבלות לענין העברת זכויות בדירה בעתיד, מידי החוכר או מידי כל אדם אחר שיהיו לו זכויות בדירה בעתיד, ובלבד שלא ייקבעו תנאים או הגבלות שלא חלו על החוכר ערב העברת הבעלות על שמו.

עוד מוצע כי כאשר אדם קיבל זכות כלשהי ביחס לזכותו של החוכר בדירה, ולאחר מכן הועברה לחוכר הבעלות בדירה, תחול זכותו של האדם האחר ביחס לזכות הבעלות שהועברה לחוכר.

כדי לאפשר למינהל לבצע את העברת הבעלות במאות אלפי הדירות כאמור באופן יעיל, תוך צמצום ניכר של החוכרים שזודקקו לשירותי המינהל, מוצע כי במקרים שבהם נשלחה לחוכר הודעה על כוונת המינהל להעביר על שמו את הבעלות בדירה שאותה הוא חוכר, והחוכר לא הודיע למינהל על התנגדותו לכך בתוך 90 ימים, רשאי יהיה המינהל להגיש ללשכת רישום המקרקעין בקשה לרישום הבעלות בדירה על שם החוכר, בלי להזדקק לשטר עסקה, ליפוי כוח מאת החוכר ולאישור בדבר הסדרת תשלומי החובה החלים על הדירה.

³¹ ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.

³² ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(ב) לא יידרשו, כתנאי לרישום הבעלות על שם החוכר, מסמכים או אישורים נוספים על האישור האמור בפסקת משנה (א), ובכלל זה שטר עסקה, ייפוי כוח מאת החוכר, ומסמך או אישור המהווים הוכחה כי שולמו תשלומי החובה.

(ג) (1) המינהל רשאי, בהודעה לחוכר, להתנות את הקניית הבעלות לפי סעיף זה בתנאים ובהגבלות לענין הקניית זכויות בדירה בעתיד או התחייבות להקניה כאמור, מידי החוכר או מידי אדם אחר שיהיה בעל זכויות לגביה, ובלבד שלא ייקבעו סוגי תנאים או הגבלות שלא חלו על העברת זכותו של החוכר בדירה, במועד משלוח ההודעה לחוכר.

(2) קבע המינהל תנאי או הגבלה כאמור בפסקה (1), יציין זאת בבקשה לרישום, והרשם ירשום הערה על כך בפנקסים; נרשמה הערה כאמור, לא תירשם בפנקסים עסקה הסותרת את תוכן ההערה.

(ד) ההודעה לחוכר, כתב ההסכמה, ורישום הבעלות על שם החוכר לפי הוראות סעיף זה, לא ייחשבו –

(1) לענין חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963³⁵ – כמכירת זכות במקרקעין;

(2) לענין התוספת השלישית לחוק התכנון והבניה – כמימוש זכויות במקרקעין.

(ה) הוראת כל דין האוסרת רישום זכויות בפנקסים כל עוד לא שולמו תשלומי החובה במלואם לא תחול על רישום הבעלות בדירה על שם החוכר לפי סעיף זה; ואולם לא תירשם בעתיד, בפנקסים, העברת זכויות בדירה, המותנית לפי דין בהוכחת תשלומי החובה, מידי מי שהיה חוכר ונרשם כבעלים לפי הוראות סעיף זה, אלא לאחר הוכחת תשלומם של תשלומי החובה שהיו נדרשים בעת רישום זכות הבעלות על שמו אלמלא הוראות סעיף קטן זה.

(ו) העניק חוכר, ביחס לזכותו לגבי דירה בבנין רווי, זכות כלשהי לאדם אחר, או זכותו כאמור עוקלה או שהוצא לגביה צו בידי בית משפט או רשות אחרת, לפי דין, ולאחר מכן הוקנתה הבעלות בדירה לחוכר לפי סעיף זה, יראו את זכותו של האדם האחר, את זכותו של המעקל או את הצו, לפי הענין, כזכות או כצו החלים ביחס לבעלות שקיבל החוכר לפי הוראות סעיף זה; המינהל יביא לידיעתו של החוכר, בהודעה לחוכר, את תוכן הוראת סעיף קטן זה.

(ז) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר, ואולם במקרה של סתירה, יגברו הוראות סעיף זה.

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ז) –

(1) הוראות סעיף זה יחולו בכפוף להוראות חוק מקרקעי ישראל, התש"ך-1960³⁴;

³⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

³⁴ ס"ח התש"ח, עמ' 56.

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע מהמינהל או מהחוכר רישום הבעלות בדירה בבנין רווי על שמו של החוכר, על סמך שטר עסקה, לפי הוראות חוק המקרקעין.

תיקון חוק מקרקעי ישראל 28. בחוק מקרקעי ישראל, התש"ך-1960, בסעיף 2(7), במקום "מאה אלף דונם" יבוא "מאתיים אלף דונם".

פרק י': הגנת הצרכן

תיקון חוק הגנת הצרכן 29. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981³⁵ –

(1) בסעיף 1 –

(א) לפני ההגדרה "הממונה" יבוא:

"הוועדה המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 22א;

(ב) אחרי ההגדרה "הממונה" יבוא:

"הרשות" – הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן, שהוקמה לפי סעיף 19א;

(2) בסעיף 17 –

(א) בסעיף קטן (ב), ברישה, אחרי "השר" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו";

(ב) בסעיף קטן (ב1), במקום "בהתייעצות" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו, ובהתייעצות";

(ג) בסעיף קטן (ב2), במקום "באישור" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו, ובאישור";

(ד) בסעיף קטן (ב3)1, במקום "באישור" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו, ובאישור";

(ה) בסעיף קטן (ד), אחרי "רשאי הוא" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו";

(3) בסעיף 17ב(ה), במקום "באישור" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו, ובאישור";

(4) בסעיף 17ג, אחרי "השר" יבוא "על פי הצעת הממונה או לאחר התייעצות עמו";

ד ב ר י ה ס ב ר

לתקן בסעיף 2(7) האמור ולהגדיל את מכסת הקרקע ממאה אלף דונם למאתיים אלף דונם.

פרק י': הגנת הצרכן

סעיף 29 כללי

מוצע להרחיב את סמכויותיו של הממונה על הגנת הצרכן כמשמעותו בפרק ה' לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הצרכן), באמצעות הקמת הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן, והוספת תחום חדש לאחריותו – תחום הסחר ההוגן.

סעיף 28 סעיף 2(7) לחוק מקרקעי ישראל, התש"ך-1960, קובע כי הוראות סעיף 1 לחוק יסוד: מקרקעי ישראל, האוסרות על העברת בעלות במקרקעי ישראל, לא יחולו על "העברת בעלות במקרקעי המדינה או במקרקעי רשות הפיתוח למטרת פיתוח לא-חקלאי, או העברת מקרקעין כאלה שהם קרקע עירונית, ובלבד ששטח כל ההעברות מכוח פסקה זו יחד לא יעלה על מאה אלף דונם".

כדי לאפשר למינהל לבצע את הרפורמה במקרקעי ישראל בהתאם למוצע בסעיף 27 להצעת החוק, מוצע

³⁵ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128; התש"ס, עמ' 113.

(5) במקום כותרת פרק ה' יבוא:

"פרק ה': הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן והממונה, תפקידו וסמכויותיו";

(6) בסעיף 19, אחרי "הממשלה תמנה" יבוא "לפי המלצת השר" ואחרי "הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";

(7) אחרי סעיף 19 יבוא:

"הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן 19א. (א) מוקמת בזה הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן.
(ב) הממונה יהיה מנהל הרשות.

תקציב הרשות 19ב. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב, בסעיף תקציב נפרד כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;³⁶ הממונה על סעיף תקציב זה לענין החוק האמור, יהיה הממונה.

עסקאות הרשות 19ג. הממונה מורשה, יחד עם חשב הרשות, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951,³⁷ למעט עסקאות במקרקעין, למטרת ביצוע הוראות חוק זה, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

עובדי הרשות 19ד. (א) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה והם יועסקו בחוזים מיוחדים לפי הוראות סעיף 40 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959.³⁸

(ב) עובדי הרשות יפעלו לפי הוראות הממונה ובפיקוחו.;

(8) בסעיף 20(א), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(א3) לטפל בכבילות בין עוסק לצרכן, הפוגעות ביכולת הצרכן לעבור מעוסק לעוסק.;"

(9) אחרי סעיף 21 יבוא:

"דרישת ידיעות ומסמכים 21א. היה לממונה או לעובד המדינה שהממונה הסמיכו לכך, יסוד סביר להניח כי הופרה הוראה מהוראות חוק זה, רשאי הוא לדרוש מכל אדם למסור לו את הידיעות, המסמכים, הפנקסים ושאר התעודות הנוגעות להפרה האמורה.;"

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (7)

והממונה בניהול הרשות ובהפעלת התקציב שיוקצה לפעולותיה; הממונה יוסמך, בכפוף להוראות חוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, להתקשר בעסקאות ככל הדרוש לפעולת הרשות.

לפסקה (8)

מוצע להרחיב את תפקידי הממונה כך שיוסמך לטפל גם בכבילות בין עוסק לצרכן, הפוגעות ביכולת הצרכן לעבור מעוסק לעוסק.

לפסקה (9)

מוצע להעניק לממונה כלים נוספים בביצוע תפקידיו, ולצורך זה להסמיכו לדרוש מכל אדם ידיעות ומסמכים הנוגעים להפרת חוק הגנת הצרכן.

מוצע להקנות לממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן (להלן – הממונה) כלים שיאפשרו לו וליחידתו חופש פעולה מינהלי ותקציבי אשר יסייעו בביצוע תפקידיו המורכבים: מעמד היחידה שבראשה עומד הממונה יוגדר כרשות, אך זו תהיה חלק בלתי נפרד מהממשלה (משרד התעשייה המסחר והתעסוקה) ולא יינתן לה מעמד משפטי של תאגיד נפרד; תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב בסעיף תקציב נפרד שהממונה על ביצועו יהיה הממונה, כך שתובטח עצמאות הרשות

³⁶ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

³⁷ ס"ח התשי"א, עמ' 52.

³⁸ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

- 22א. (א) השר, בהסכמת שר האוצר, ימנה ועדה מייעצת שתפקידה לייעץ לממונה, לפי דרישתו, בכל ענין הנוגע להגנת הצרכן ולסחר הוגן, וכן לייעץ לו בהכנת הדין וחשבון השנתי כאמור בסעיף 22ב ובהכנת תכנית העבודה של הרשות.
- (ב) הוועדה המייעצת תהיה בת שישה חברים והם:
- (1) עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי;
 - (2) עובד משרד האוצר, בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי;
 - (3) שני חברי הסגל האקדמי של מוסדות מוכרים להשכלה גבוהה כמשמעותם בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958³⁹;
 - (4) שני נציגי ציבור המומחים בתחומי הכלכלה או המשפטים.
- (ג) השר, בהסכמת שר האוצר, ימנה את אחד מחברי הוועדה המייעצת להיות יושב ראש הוועדה.
- (ד) חברי הוועדה ימונו לתקופה של שלוש שנים וניתן לחזור ולמנותם, ובלבד שלא יכהנו שלוש תקופות רצופות.
- דין וחשבון שנתי 22ב. הממונה, בהתייעצות עם הוועדה המייעצת, יכין דין וחשבון שנתי על פעילות הרשות באותה שנה, ויגישו לממשלה, באמצעות השר.
30. בחוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982⁴⁰ –
- (1) בסעיף 16(א), אחרי "הממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";
 - (2) בסעיף 25(א)(6), אחרי "לממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן".
31. בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958⁴¹, בסעיף 26א –
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "הממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";
 - (2) אחרי "ולממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן".

ד ב ר י

לפסקה (10)

- סעיפים** לאור התיקונים המוצעים כאמור בחוק הגנת הצרכן, נדרשים תיקונים טכניים בחוקים המתאימים לממונה, כדי להתאימם לתיקון האמור. לפיכך, מוצע לתקן את החוקים המפורטים להלן בהתאם:
- 30-34 חוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982; חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958; חוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו-1996; חוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976, וחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975.
- ³⁹ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.
- ⁴⁰ ס"ח התשמ"ג, עמ' 8.
- ⁴¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

32. בחוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו-1996⁴², בסעיף 17 –
תיקון חוק
המתווכים
במקרקעין

(1) בכותרת השוליים, אחרי "הממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";

(2) אחרי "ולממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן".

33. בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976⁴³, בסעיף 12ג, המילים "על הגנת הצרכן" תיקון חוק שירותי תיירות – יימחקו.

34. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁴⁴, בתוספת, אחרי פרט 19 יבוא:
תיקון חוק
החברות
הממשלתיות

20. הוועדה המייעצת – לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.

פרק ו"א: רישוי שירותי תעופה

35. בחוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג-1963⁴⁵ –
תיקון חוק
רישוי שירותי
התעופה

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"הוועדה המקצועית – הוועדה שהוקמה לפי סעיף 8א";

(2) בסעיף 3 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום, "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי";

(ב) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "בסעיף זה – שינוי תנאים, ובלבד ששינוי תנאים שלא לפי בקשה מאת בעל הרישיון וכן דחיית בקשתו של בעל רישיון, כולה או חלקה, לשינוי כאמור, ייעשו בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעת של הוועדה המקצועית";

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) שר התחבורה יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף זה באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק";

ד ב ר י ה ס ב ר

הגבלות על מתן רישיונות וקביעת מגבלות ברישיונות אלה, המשפיעות על התחרות בין חברות התעופה ועל היצע הטיסות לישראל וממנה, כרוך באובדן שנתי ישיר של מאות אלפי תיירים מידי שנה. אשר לרווחת הצרכן הישראלי, היצע טיסות מצומצם ואי-קידום של התחרות בין חברות התעופה מביא להתייקרות מחירי הטיסה, ובהתאם להתייקרות עלות חופשה מחוץ לישראל ולצמצום אפשרויות הבחירה שלו.

בחוק שירותי תעופה הקיים לא ניתן משקל מספיק לצורך בקידום התחרות בענף התעופה האזרחית ולהשפעתו של יישום החוק על התיירות לישראל ועל רווחת הצרכן הישראלי.

לפסקאות (1) ו-(5)

מוצע להקים ועדה מקצועית שתפקידה לחוות את דעתה לפני שר התחבורה בכל ענין הנוגע לרישיונות שלגבי נדרשת חוות דעתה לפי חוק שירותי תעופה. חברי הוועדה יהיו מנהל משרד התחבורה, מנהל רשות

פרק ו"א: רישוי שירותי תעופה

סעיף 35 כללי

חוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג –
1963 (להלן – חוק שירותי תעופה) מסמיך את שר התחבורה לתת רישיון להפעיל כלי טיס בטיסה מסחרית (להלן – רישיון) ולקבוע בו תנאים. משמעות הסמכה זו היא גם קביעה בפועל של היצע הטיסות (קיבולת ומחיר) לישראל וממנה, כאשר שיקול הדעת של שר התחבורה לפי החוק רחב במיוחד. להיצע הטיסות לישראל וממנה השפעה מהותית על היקף התחרות בענף התעופה האזרחית ועל מחירי טיסות, ובהתאם על התיירות הנכנסת לישראל ועל רווחת הצרכן הישראלי. לפי נתוני משרד התיירות, קביעת

⁴² ס"ח התשנ"ו, עמ' 118.

⁴³ ס"ח התשל"ו, עמ' 818.

⁴⁴ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

⁴⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 104.

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו –

(1) ברישה, במקום "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי";

(2) בפסקה (2), המילים "או שאינו לטובתה" – יימחקו;

(3) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) מתן הרישיון עלול להביא לתחרות בלתי הוגנת בענף התעופה האזרחית בשל קביעת מחיר לשירותי תעופה הנמוך מן המחיר ההוגן";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) שר התחבורה יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף זה באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק";

(4) בסעיף 8, ברישה, במקום "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי";

(5) אחרי סעיף 8 יבוא:

8א. (א) מוקמת בזה ועדה מקצועית שתפקידה לחוות את דעתה לפני שר התחבורה בכל ענין הנוגע לרישיונות כאמור בסעיף 2, שלגביו נדרשת חוות דעתה לפי הוראות חוק זה.

"הוועדה
המקצועית

(ב) חברי הוועדה המקצועית יהיו המפורטים להלן או בעלי תפקידים בכירים במשרדם שימונו על ידם:

(1) המנהל הכללי של משרד התחבורה;

(2) מנהל רשות התעופה האזרחית, כמשמעותו בחוק רשות התעופה האזרחית, התשס"ה-2005⁴⁶;

(3) המנהל הכללי של משרד התיירות;

ד ב ר י ה ס ב ר

דעתה של הוועדה המקצועית. עוד מוצע לקבוע כי שר התחבורה יפעיל את סמכויותיו בענינים אלה באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק.

התעופה האזרחית, מנהל משרד התיירות, מנהל משרד ראש הממשלה והממונה על התקציבים במשרד האוצר, או בעלי תפקידים בכירים במשרדם שימונו על ידם.

לפסקאות (2) עד (4)

מוצע לבטל את עילת הסירוב לתת רישיון ולפיה מתן הרישיון אינו לטובת המדינה, שכן זו עילה רחבה מדי וגורמת לאי-ודאות עסקית. ועם זאת, לשם האיזון, מוצע להוסיף עילת סירוב שלפיה מתן הרישיון עלול להביא לתחרות בלתי הוגנת בענף התעופה האזרחית בשל קביעת מחיר לשירותי תעופה הנמוך מן המחיר ההוגן.

נוכח ההשפעה שיש לכמות הרישיונות ולתנאים הקבועים בהם על התיירות לישראל ועל רווחת הצרכן הישראלי, כפי שפורט לעיל, מוצע לקבוע כי סירוב לתת רישיון, קביעת תנאים ברישיון, שינוי תנאים ברישיון שלא לפי בקשה מאת בעל הרישיון והתליית רישיון וביטולו ייעשו בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות

⁴⁶ ס"ח התשס"ה, עמ' 130.

(4) המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה;

(5) הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

(ג) פנה שר התחבורה לוועדה המקצועית בבקשה שתגיש לו חוות דעת בענין מסוים, בהתאם להוראות חוק זה, תגיש הוועדה את חוות דעתה לשר, בכתב, בתוך 30 ימים מיום שפנה אליה.”;

(6) בסעיף 23, בסופו יבוא:

(ג) לא יותקנו תקנות לפי חוק זה שיש בהן כדי לפגוע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק.”.

פרק י"ב: תקשורת

36. בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990⁴⁷ –

תיקון חוק
הרשות השנייה
לטלוויזיה ורדיו

(1) בסעיף 99 –

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו, בכל מקום, אחרי "דמי הזיכיון" יבוא "או דמי הרישיון";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) הוצעו במכרז דמי זיכיון או דמי רישיון חד-פעמיים, תעביר הרשות את דמי הרישיון או דמי הזיכיון כאמור ששילם בעל הזיכיון, לאוצר המדינה.”;

(2) בסעיף 100, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שר האוצר רשאי לדרוש מהרשות כל מידע הנמצא ברשותה והדרוש, לדעתו, לצורך פיקוח על סכומי התמלוגים המועברים מהרשות לאוצר המדינה לפי סעיף זה; נדרשה הרשות למסור מידע כאמור, תמלא אחר הדרישה בתוך התקופה שנקבעה בה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (6)

על דמי הזיכיון החד-פעמיים ששילם בעל זיכיון, ככל שהוצעו במסגרת מכרז. מוצע לתקן את הסעיף האמור כך שהוראה זו לענין דמי הזיכיון תחול גם לענין דמי הרישיון. כמו כן מוצע לקבוע כי דמי הזיכיון או דמי הרישיון החד-פעמיים, לפי הענין, ששילם בעל זיכיון לרשות השנייה, יועברו לאוצר המדינה.

לפסקה (2)

סעיף 100(א) לחוק הרשות השנייה קובע כי בעל זיכיון ישלם לרשות תמלוגים על הכנסותיו מביצוע שידורים ויממן שירותים כאמור בחוק, וכי הרשות תעביר את התמלוגים האמורים לאוצר המדינה. מוצע לקבוע כי שר האוצר יהא רשאי לדרוש מהרשות השנייה כל מידע הנמצא ברשותה, לצורך פיקוח על סכומי התמלוגים המועברים על ידה לאוצר המדינה. כמו כן מוצע לקבוע כי לא ייעשה במידע כאמור שימוש וכי לא יימסר לאחר, אלא לצורך פיקוח לפי סעיף זה.

מוצע לקבוע כי לא יותקנו תקנות לפי חוק שירותי תעופה, שיש בהן כדי לפגוע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק.

פרק י"ב: תקשורת

סעיף 36 לפסקה (1)

סעיף 99 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (להלן – חוק הרשות השנייה), קובע כי בעל זיכיון, כהגדרתו בחוק האמור, יעביר לרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (להלן – הרשות השנייה) דמי זיכיון או דמי רישיון שנתיים, לפי הענין, אשר ישמשו את הרשות השנייה לכיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיה. עוד קובע החוק בסעיף האמור כי דמי הזיכיון כאמור הם נוסף

⁴⁷ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התשס"ה, עמ' 964.

(ה) מי שהגיע אליו מידע לפי סעיף קטן (ד), לא ימסור אותו ולא יעשה בו שימוש אלא לצורך פיקוח כאמור באותו סעיף קטן או לשם ביצוע הוראות לפי כל דין או לפי צו של בית משפט.

37. בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982⁴⁸ (בפרק זה – חוק התקשורת) –

תיקון חוק
התקשורת
(בזק ושידורים)

(1) אחרי סעיף 6 כא יבוא:

”אספקת סל שידורים בסיסי
6 כא 1. (א) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים יספק סל שידורים בסיסי למנוייו, ולא יתנה את אספקת הסל כאמור ברכישת שידורים או שירותים שאינם כלולים בו.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם המועצה, רשאי לקבוע את הסכום המרבי שרשאי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים לדרוש בעבור אספקת סל שידורים בסיסי, בהתבסס על עלות אספקת הסל כאמור בתוספת רווח סביר לבעל הרישיון; כמו כן רשאי השר, לאחר התייעצות עם המועצה, להורות לבעל הרישיון כאמור בדבר הפעולות שאותן ידרש לבצע לצורך אספקת סל השידורים הבסיסי.

(ג) בסעיף זה, ”סל שידורים בסיסי” – כל השידורים כמפורט להלן:

(1) שידורי הטלוויזיה המשודרים לפי כל חוק לציבור בישראל, והניתנים לקליטה מהאוויר בשידור קרקעי או בשידור לוויני למעט בשידור מוצפן שקליטתו מותנית בתשלום;

(2) שידורי הטלוויזיה הלימודית;

(3) שידוריו של משדר ערוץ ייעודי.”

ד ב ר י ה ס ב ר

במצב הקיים נגרמת פגיעה ניכרת בחופש הבחירה של הצרכן, שכן התקשורת בסיסית עם חברות הטלוויזיה הרב ערוציות משמעה קליטה ”מיידי” של עשרות ערוצי טלוויזיה.

סעיף 37 לפסקה (1)

מוצע לקבוע כי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים (בפרק זה – בעל רישיון) יספק סל שידורים בסיסי למנוייו ולא יתנה את אספקת הסל כאמור ברכישת שידורים או שירותים שאינם כלולים בסל השידורים הבסיסי. סכום התשלום המרבי בעד אספקת סל השידורים הבסיסי ייקבע על ידי שר התקשורת בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין. מוצע לקבוע כי בכל מקרה מחיר סל השידורים הבסיסי ייקבע לפי עלות אספקת סל השידורים הבסיסי, בתוספת רווח סביר לבעל הרישיון. עוד מוצע לקבוע, כי שר התקשורת, בהתייעצות עם המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין, יהא רשאי ליתן הוראות לבעל רישיון בדבר הפעולות שאותן ידרש לבצע, לצורך אספקת סל השידורים הבסיסי.

כמו כן מוצע להגדיר ”סל שידורים בסיסי”, כסל שהשידורים הכלולים בו הם שידורי הטלוויזיה המשודרים לפי כל חוק לציבור בישראל, והניתנים לקליטה מהאוויר; שידורי הטלוויזיה הלימודית ושידורי של משדר ערוץ ייעודי.

סעיפים 37(1)

37 ו-38 ההוצאה בעד רכישת שירותי טלוויזיה רב ערוצית הולכת ותופסת מקום מרכזי בשנים האחרונות בסל ההוצאות של משקי הבית. ההוצאה השנתית הממוצעת של משק בית בעד שידורי טלוויזיה רב ערוצית הסתכמה בשנת 2003 בכ-1,500 שקלים חדשים (לפי סקר הוצאות של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה) ושיעור החדירה של חברות הטלוויזיה הרב ערוצית עמד על כ-75% בשנת 2004.

כיום, מנויי חברות הטלוויזיה הרב ערוצית מחויבים לרכוש מדי חודש חבילת בסיס בעלות של כ-170-185 שקלים חדשים (המחיר משתנה לפי טכנולוגיית השידור). חבילת הבסיס כוללת למעשה שלושה מרכיבים: נגישות לתשתית, קרי, חיבור המנוי לתשתית של חברת הטלוויזיה הרב ערוצית; קליטת ערוצי חובה, קרי, הערוצים שאותם חייבות חברות הטלוויזיה הרב ערוצית להפיץ באמצעות התשתיות שלהן (ערוץ 1, ערוץ 33, ערוץ 2, ערוץ 10, ערוץ הכנסת, ערוץ הטלוויזיה החינוכית והערוצים הייעודיים) וקליטת ערוצים שאינם ערוצי חובה (ערוצים נוספים הנכללים בחבילת הבסיס בנושאים שונים כגון חדשות, סרטים, בידור, ספורט ועוד). כמו כן, יכול הצרכן לרכוש חבילות ערוצים נוספות, נוסף על חבילת הבסיס, וזאת כנגד תשלום נוסף.

⁴⁸ ס”ח התשמ”ב, עמ’ 218; התשס”ה, עמ’ 964.

38. תחילתם של סעיפים 6כ"א ו-6נז לחוק התקשורת, כנוסחם בסעיף 37 לחוק זה, ביום י"א תיקון חוק התקשורת (בזק ושידורים) – תחילה

תיקון חוק רשות השידור

39. בחוק רשות השידור, התשכ"ה-1965⁴⁹ –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "הפקה מקומית", במקום האמור בה יבוא "תכנית טלוויזיה שרוב יוצריה, רוב מבצעייה, רוב הצוות הטכני-הנדסי שנטל חלק בהפקתה ורוב צוות ההפקה, הם תושבי ישראל המתגוררים בה דרך קבע, ואשר הופקה בעבור קהל יעד ראשוני ישראלי בעברית, בערבית, ברוסית או בשפה אחרת שאישר המנהל הכללי מראש, למעט שידורי חדשות, תכניות ספורט ותכניות בעניני היום; בהגדרה זו –

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 37(2)

חדשים לפי ההצעה האמורה), היקף ההוצאה להפקות מקומיות, להפקות מקומיות קנויות ולתכניות סוגה עילית (להבדיל מהוצאות תקורה ומינהל). נמוך באופן משמעותי מההשקעות שמבצעים גופי השידור המסחריים (ערוץ 2 וערוץ 10) בנושאים אלו, הן באופן יחסי להיקף ההכנסות והן במונחים מוחלטים.

מוצע לאמץ את המלצות הועדה בתחום של מיקור חוץ, ולקבוע שלפחות 50% מזמן שידורי הטלוויזיה הניתנים לציבור על ידי רשות השידור, יוקצה להפקות מקומיות קנויות. מוצע כי מודל השידורים האמור יופעל באופן מדורג, החל מיום 1 בינואר 2006, עד להחלתו באופן מלא בתוך שלוש שנים.

לפסקה (1)

מוצע לעדכן כמה הגדרות בסעיף 1 לחוק רשות השידור כך שיתאימו להגדרות החלות בענין זה על הרשות השנייה לפי חוק הרשות השנייה וכן לתיקונים המוצעים בחוק המוצע. מוצע להגדיר הפקה מקומית כתכנית טלוויזיה שרוב יוצריה, רוב מבצעייה, רוב הצוות הטכני-הנדסי שנטל חלק בהפקתה ורוב צוות ההפקה הם תושבי ישראל המתגוררים בה דרך קבע, ואשר הופקה בעבור קהל יעד ראשוני ישראלי בעברית, בערבית, ברוסית או בשפה אחרת שאישר המנהל הכללי מראש, למעט שידורי חדשות, תכניות ספורט ותכניות בעניני היום.

וזה נוסחה של ההגדרה "הפקה מקומית", שמוצע להחליפה:

"הפקה מקומית" – תכנית טלוויזיה שהופקה לצורך שידורה בישראל, ושרוב אנשי הצוות שנטלו חלק בהפקתה ובביצועה הם תושבי ישראל המתגוררים בה דרך קבע, למעט חדשות, תכניות בעניני היום, אירועי ספורט ומשחקי טלוויזיה";

סעיף 6נז לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התש"ב-1982, מחיל, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים שונים בחוק זה החלים על בעל רישיון כללי לשידורי כבלים, גם על בעל רישיון לשידורי לוויין. מוצע להחיל את ההוראות בדבר חובת אספקת סל שידורים בסיסי למנויים, בשינויים המחויבים, גם על בעל רישיון לשידורי לוויין.

סעיף 38 מוצע לקבוע כי החובה על בעל רישיון לשידורי כבלים או על בעל רישיון לשידורי לוויין לספק סל שידורים בסיסי, המוצעת בסעיף 37 להצעת החוק, תחל ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007).

סעיף 39 כללי

בהתאם להחלטת הממשלה בדבר הקמת ועדה בין-משרדית שעליה הוטל לגבש רפורמה בתחום השידור הציבורי בישראל ובהתאם להמלצות הועדה האמורה, מוצע לתקן את חוק השידור, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק רשות השידור) ולקבוע בו הוראות בדומה להוראות החלות על הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו בנושא תוכן השידורים, בין השאר, בהיבט של היקף ההוצאה לשידורים ובהיבט של הקצאת זמני השידור.

ביצוע מיקור חוץ של הפקות מקומיות ברשות השידור יועיל לציבור הצופים, לגורמים הפועלים בשוק ההפקות המקומי ולרשות השידור. מיקור חוץ יביא לגיוון ולשיפור של לוח המשרדים שיתבסס על מספר מקורות תוכן ועל תכניות המופקות על ידי גורמי הפקה מומחים ומקצועיים, יעודד את גורמי הייצור בתעשיית ההפקות המקומית ויתרום להקטנת עלויות ההפקה של רשות השידור באמצעות ניצול של יתרונות לגודל הקיימים בשוק המקומי. כיום, על אף המקורות התקציביים הניכרים העומדים לרשות השידור בכלל (כ-835 מיליון שקלים חדשים לפי הצעת התקציב לשנת 2005), ולטלוויזיה הישראלית בפרט (כ-500 מיליון שקלים

⁴⁹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 106; התשס"ד, עמ' 44.

"רוב" – 75% לפחות;

"שידורי חדשות" – שידורי מהדורת חדשות ויומני חדשות";

(ב) בהגדרה "זמן שידורים", במקום האמור בה יבוא "כלל שעות שידורי הטלוויזיה של הרשות, במהלך שנה, למעט שידורים כאמור המסודרים בין השעות 24:00 ל-07:00";

(2) בסעיף 13, אחרי פסקה (6) יבוא:

"(7) לקבוע כללים לפי סעיף 144ג(ד)";

(3) במקום סעיף 144 יבוא:

"הפקות מקומיות 144. (א) חמישים אחוזים לפחות מזמן השידורים יוקצה להפקות מקומיות קניות, וארבעים אחוזים לפחות מתוך כלל ההפקות המקומיות הקניות ישודרו בשידור ראשוני.

(ב) מתוך כלל ההפקות המקומיות תשדר הרשות, בכל שנה, תכניות כמפורט בתוספת, בכמות שלא תפחת מן המכסות השנתיות הקבועות בה ובמסגרת שעות שידור כמפורט בה.

(ג) הרשות תוציא, בכל שנה, הוצאה למימון רכישה של הפקות מקומיות; מרכיבי ההוצאה יהיו כמפורט בתוספת וסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בה (בסעיף קטן זה – הוצאה שנתית להפקות מקומיות); מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות תוציא הרשות

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע כי מליאת רשות השידור, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, רשאית לשנות את התוספת.

בהתאם לסעיף 144ג(ד) כנוסחו המוצע, מליאת רשות השידור רשאית לקבוע כללים לביצוע סעיף 144 המוצע, לרבות לענין הקצאת תקציבים אשר יאפשרו ביצוע הפקות מקומיות ברמה ובאיכות הולמים. בהתאם לכך, מוצע לקבוע בסעיף 13 לחוק רשות השידור, המונה את תפקידי המליאה, את הסמכות לקבוע כללים כאמור.

וזה נוסחו של סעיף 144 לחוק רשות השידור, שמוצע להחליפו:

"הפקות מקומיות

144. (א) 40% לפחות מזמן השידורים יוקצה להפקות מקומיות שישודרו בשידור ראשוני; 30% מתקציב הרשות, המיועד ישירות להפקות, יופנה להפקות מקומיות קניות ולרכישה של שירותי הפקה ואמנות מוחץ לרשות או ממי שאינו נמנה עם עובדי הרשות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), בשנה הראשונה שתחילתה במועד תחילתו של חוק זה (להלן – מועד התחילה), במקום "40%" יבוא "33%", ובשנה השנייה שלאחר מועד התחילה יבוא "36%".

(ג) נוסף על תפקידיה לפי סעיף 13, רשאית המליאה לקבוע כללים בכל הנוגע לשידורים מהפקות מקומיות ומהפקות מקומיות קניות."

מוצע להגדיר "זמן שידורים" ככלל שעות שידורי הטלוויזיה של הרשות, במהלך שנה, למעט שידורים כאמור המסודרים בין השעות 24:00 בלילה ל-07:00.

וזה נוסחה של ההגדרה "זמן שידורים", שמוצע להחליפה:

"זמן שידורים" – כלל שעות שידורי הרשות בערוץ הראשון של הטלוויזיה במהלך שנה, למעט הזמן המוקדש לחדשות, לאירועי היום ולאירועי ספורט.

לפסקאות (2) ו-(3)

מוצע להחליף את נוסחו הקיים של סעיף 144 לחוק רשות השידור, שענינו הפקות מקומיות, ולקבוע שמתוך כלל ההפקות המקומיות תשדר הרשות, בכל שנה, תכניות כמפורט בתוספת המוצעת, בהיקף שלא יפחת ממכסת השעות הקבועה בה ובמסגרת שעות שידור כמפורט בה. כמו כן מוצע לקבוע כי 50% לפחות מזמן השידורים יוקצה להפקות מקומיות קניות ו-40% לפחות מתוך כלל ההפקות המקומיות הקניות ישודרו בשידור ראשוני.

כמו כן מוצע לקבוע כי רשות השידור תוציא בכל שנה הוצאה למימון רכישה של הפקות מקומיות שסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בתוספת המוצעת (להלן – הוצאה שנתית להפקות מקומיות). מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות תוציא הרשות למימון רכישת תכניות כאמור הוצאה שסכומה לא תפחת מהסכום הקבוע בתוספת האמורה.

למימון רכישת תכניות כאמור בסעיף קטן (ב) הוצאה שסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בתוספת.

(ד) המליאה רשאית לקבוע כללים לביצוע סעיף זה והתוספת, לרבות בדבר הקצאת תקציבים שיאפשרו ביצוע הפקות מקומיות ברמה ובאיכות הולמים.

(ה) המליאה רשאית, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, לשנות את התוספת.

(ו) על אף הוראות סעיף זה, רשאי השר להתיר, למשך התקופה שמיום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) עד יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008), הפחתה בהיקף השידורים ובסכומי ההוצאה המפורטים בתוספת שבהם מחויבת הרשות.;

(4) אחרי סעיף 52 יבוא:

"תוספת"

(סעיף 144ג)

- הגדרות
1. בתוספת זו –
- "חצי שעה", במכסת תכניות הקבועה בחצאי שעות – 24 דקות תכנית לפחות;
- "ערוץ השידור" – הערוצים שבהם משודרים שידורי הטלוויזיה של הרשות הניתנים לציבור;
- "הכנסות" – כל אלה: הכנסות מאגרות המשתלמות לפי סעיף 28א; הכנסות משידורי חסות; הכנסות מתשדירי שירות; הכנסות מימון; הכנסות מתקציב המדינה שיועדו לשידורי טלוויזיה;
- "שידור חוזר" – שידור מחדש בערוץ השידור של תכנית ששודרה בו קודם לכן, או של תכנית ששודרה קודם לכן בערוץ כלל ארצי בישראל, לרבות תכנית שנערכה מחדש, שהיא זהה במהותה, לדעת המליאה, לתכנית ששודרה בעבר;
- "שידור חסות" – ציון השתתפותו של גורם חוץ במימון מישר (בהגדרה זו – המממן), בדרך של הקרנת שיקופית או קריאת האמור בה, ויכול שבשיקופית יצוינו שמות מוצריו של המממן, תיאור מאפייניהם העיקריים וסימנו המסחרי של המממן או מוצריו, אך למעט תיאור איכותי-השוואתי של המוצרים;

ד ב ר י ה ס ב ר

של רשות השידור רשאי לאשר שידורים אלה גם בשעות אחרות, בשבתות, בחגים ובמועדים מיוחדים.

כמו כן מוצע לקבוע כי ההוצאה השנתית שתוציא רשות השידור, למימון רכישה של הפקות מקומיות באותה שנה, לא תפחת מסכום השווה ל-36% מכלל ההכנסות, כאשר מתוך ההוצאה השנתית כאמור, תוציא הרשות סכום אשר לא יפחת מסכום השווה ל-10% מכלל ההכנסות למימון רכישה של תכניות סוגה עילית.

לפסקה (4)

מוצע לקבוע בתוספת המוצעת עקרונות דומים לאלו החלים על הרשות השנייה לפי חוק הרשות השנייה, בשינויים המחויבים. בהתאם, מוצע לקבוע כי רשות השידור תהיה מחויבת לשדר מתוך כלל ההפקות המקומיות, תכנית מסוג סוגה (ז'נר) עילית, כהגדרתה המוצעת, בהיקף של 180 שעות לפחות, בין השעות 19:00 ל-24:00 בימי חול. כמו כן מוצע לקבוע כי המנהל הכללי

"שעה", במכסת תכניות הקבועה בשעות – 48 דקות תכנית לפחות;
"תכנית" – יחידת שידורים בסיסית בעלת תוכן והיקף ידועים
ומוגדרים, במתכונת הערוכה לשידור בטלוויזיה, הכוללת רצף
של תמונות וקול;

"תכנית סוגה (ז'נר) עילית" – הפקות מקומיות מהסוגים האלה:

(1) "תכנית תעודה" – תכנית העוסקת בתיעוד של תופעות
חברתיות, תרבותיות או פוליטיות, או בתיעוד תופעות או
תגליות בטבע או במדע, והיא אינה תכנית בעניני היום;
(2) "תכנית דרמה" – תכנית המגוללת סיפור עלילה בעל אופי
קומי, דרמטי, מלודרמטי, טרגי או כיוצא בזה, בין השאר מסוגים
אלה:

(א) דרמה בודדת – דרמה בהיקף של פרק אחד
המשודרת במלואה במהלך שידור אחד, או מהווה חלק
מסדרה קצרה ומשלבת בתוכה בדרך כלל צילומי אולפן
עם צילומים מחוץ לאולפן, ואורכה 50 דקות לפחות;

(ב) דרמה תיעודית (דוקודרמה) – דרמה העוסקת
בדמויות או באירועים אמיתיים והחותרת לשחזר דמויות
ואירועים אלה, מתוך נאמנות מרבית לעדויות ולמסמכים
המתארים אותם;

(ג) סדרת דרמה – דרמה שבה כמה פרקים, שאורך כל
אחד מהם 24 דקות לפחות;

(ד) סרט טלוויזיה – תכנית במתכונת הדומה לדרמה
בודדת אך מתאפיינת, בדרך כלל, באורך של 80 דקות
לפחות ובתסריט המחייב צילומים מחוץ לאולפן;

(3) "תכנית מיוחדת" – תכנית במתכונת מקורית ובעלת ערך
מיוחד, אשר הוכח להנחת דעתה של המליאה כי היא באיכות
יוצאת דופן של כתיבה תסריטית, משחק ובימוי, מסוגים אלה:

(א) תכנית מערכונים המופקת ברמת הפקה גבוהה
באורך של רבע שעה לפחות;

(ב) תכנית במתכונת מקורית וחדשנית, באורך של רבע
שעה לפחות;

(ג) דרמה בודדת, דרמה תיעודית וסדרה דרמטית – כל
אלה באורך של חצי שעה לפחות.

"תשדיר שירות" – תשדיר שעיקרו ומגמתו מתן שירות לציבור, בין
בדרך של מתן מידע והדרכה לגבי שירותים ציבוריים או לשם
קידום של ענפים במשק, לרבות תוך ציון סוגי מוצרים, ובין
בדרך של כוונה או מתן ייעוץ בנושאים שבטובת הציבור, והכל
בלא ציון שמו של יצרן מסוים.

2. מתוך כלל ההפקות המקומיות תשדר הרשות, בכל שנה, תכניות
סוגה עילית, בהיקף שלא יפחת מ-180 שעות, ולענין זה לא יבואו
במנין שידורים חוזרים.

תכניות סוגה
עילית

<p>3. הרשות תשרר תכניות סוגה עילית בין השעות 19:00 ל-24:00 בימי חול, ואולם רשאי המנהל הכללי לאשר שידורים גם בשעות אחרות, בשבתות, בחגים ובמועדים מיוחדים.</p> <p>4. ההוצאה השנתית שתוציא הרשות, למימון רכישה של הפקות מקומיות באותה שנה (בתוספת זו – הוצאה שנתית להפקות מקומיות), לא תפחת מסכום השווה לשלושים ושישה אחוזים מכלל ההכנסות.</p> <p>5. מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות תוציא הרשות, למימון רכישה של תכניות סוגה עילית, סכום שלא יפחת מעשרה אחוזים מכלל ההכנסות.”</p>	<p>שעות שידור</p> <p>הוצאה שנתית למימון רכישה של הפקות מקומיות</p> <p>הוצאה שנתית למימון רכישה של תכניות סוגה עילית</p>
---	---

פרק י"ג: דתות

40. בחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971⁵⁰ (בפרק זה – חוק שירותי הדת) – תיקון חוק שירותי הדת היהודיים (1) במקום סעיף 2 יבוא:

2. (א) מועצה תנוהל בידי הנהלה בת שני חברים (בחוק זה – הנהלת המועצה) שימנה השר הממונה על חוק זה, ואם הממונה כאמור הוא ראש הממשלה – ראש הממשלה (בחוק זה – השר הממונה), לאחר שניתנה לראש הרשות המקומית שבתחום שיפוטתה נמצאת המועצה, ולרבנות המקומית, הזדמנות להשמיע את עמדתם, בתוך 30 ימים מיום הפניה אליהם; הנהלת המועצה תהיה אחראית לביצוע תפקידי המועצה לפי חוק זה.

(ב) (1) כשיר להתמנות לחבר הנהלת מועצה מי שהוא בעל תואר אקדמי או שהשלים לימודי השכלה גבוהה אחרת, בתחום המתאים למילוי תפקידו במועצה, ויש לו רקע מקצועי וניסיון המתאימים למילוי תפקידו כאמור; השר הממונה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע הוראות לענין תנאי הכשירות האמורים.

(2) לא ימונה לחבר הנהלת מועצה מי שיש לו זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר משרי הממשלה, אלא אם כן יש לו כישורים מיוחדים בתחומי פעולתה של המועצה, או שקיימים לגביו שיקולים של כשירות מיוחדת אחרת לכהונה האמורה נוסף על תנאי הכשירות הנדרשים לפי פסקה (1).

(ג) תקופת הכהונה של חבר הנהלת מועצה לא תעלה על ארבע שנים, ורשאי השר הממונה להאריך את תקופת כהונתו כחבר הנהלה באותה מועצה בתקופת כהונה אחת נוספת, בלבד, או למנותו כחבר הנהלת מועצה במועצה אחרת, בכפוף להוראות סעיף קטן (ד), אם מצא כי חבר הנהלת המועצה ניהל את עניניה של המועצה באופן תקין וראוי, תוך הקפדה על שמירת מסגרת התקציב של המועצה;

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראות לענין הרכב מועצות דתיות, אופן הצעת מועמדים לכהונה במועצה דתית (להלן – מועצה) על ידי השר לעניני דתות, הרשות המקומית והרבנות המקומית לפי המכסות הקבועות לענין זה בסעיף 3 לחוק האמור, ומנגנון ליישוב חילוקי דעות בין שלושת הגופים האמורים בנוגע למועמדים לכהונה במועצה, וכן לענין פסלות לכהונה כחבר מועצה.

פרק י"ג: דתות

סעיפים
40 ו-41 לסעיף (1)40 עד (5), (9) ו-10) ולסעיף 41 חוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב].
התשל"א-1971 (להלן – חוק שירותי הדת), קובע, בין השאר,

⁵⁰ ס"ח התשל"א, עמ' 130; התשס"ד, עמ' 143.

הארכת תקופת הכהונה כאמור תיעשה לאחר שניתנה לראש הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצאת המועצה, ולרבנות המקומית, הזדמנות להשמיע את עמדתם, בתוך 30 ימים מיום הפניה אליהם.

(ד) סך כל תקופות כהונתו של אדם כחבר הנהלה במועצות לא יעלה על שמונה שנים.

(ה) השר הממונה יעניק לאחד מחברי הנהלת המועצה סמכות הכרעה לענין החלטות הנהלת המועצה (בסעיף זה – החבר בעל סמכות ההכרעה); החבר האמור, והוא בלבד, יהיה זכאי לשכר, אשר ימומן מתקציב המועצה לפי הוראות שייתן השר הממונה בהסכמת שר האוצר.

(ו) החלטות הנהלת המועצה יתקבלו בהסכמת שני חברי הנהלת המועצה; נכח בישיבה רק החבר בעל סמכות ההכרעה או נחלקו דעות חברי הנהלת המועצה, תכריע דעתו של החבר בעל סמכות ההכרעה.

(ז) הנהלת המועצה תדווח לשר הממונה, לפי דרישתו, על פעולותיה.

2א. השר הממונה רשאי להפסיק את כהונתו של חבר הנהלת מועצה, לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם נוכח כי אינו ממלא עוד את תפקידו או שאינו ממלא אותו כראוי או אם התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם מלהתמנות חבר הנהלת מועצה; הופסקה כהונתו של חבר הנהלת המועצה, ימנה השר הממונה חבר הנהלת מועצה אחר במקומו.”

הפסקת כהונתו של חבר הנהלת מועצה

(2) סעיפים 3 עד 6, 8, 9, 10 ו-14 – בטלים;

(3) בסעיף 6א, במקום "וחבריה יפעלו" יבוא "תפעלו";

(4) בסעיף 7ב(א), במקום "ראש המועצה וגזבר המועצה או אחד מחבריה, אם אין גזבר למועצה" יבוא "חברי הנהלת המועצה";

(5) בסעיף 7ג –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "ראש המועצה, חבר המועצה" יבוא "חבר הנהלת המועצה";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי המוצע כשיר להתמנות לחבר הנהלת מועצה מי שהוא בעל תואר אקדמי או שהשלים לימודי השכלה גבוהה אחרת, בתחום המתאים למילוי תפקידו במועצה, ויש לו רקע מקצועי וניסיון המתאימים למילוי תפקידו כאמור; השר הממונה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע הוראות לענין תנאי הכשירות האמורים.

כן מוצע לקבוע סייג לענין מינוי חבר הנהלת מועצה בדומה לסייג הקבוע לענין מינוי דירקטור או מנהל כללי לפי סעיף 108 לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975.

במטרה להבטיח תקופות כהונה קצובות ומוגדרות של חברי הנהלת המועצה וכדי להבטיח את התחלופה הנדרשת לענין ניהול עניניה השוטפים של המועצה, מוצע לקבוע כי תקופת הכהונה של חבר הנהלת המועצה לא תעלה על ארבע שנים. כמו כן מוצע לקבוע כי השר

במטרה לייעל את דרך המינוי של החברים במועצות, לשפר את ניהול עניניהן השוטפים של המועצות, להביא לחיסכון בתקציבן עקב הפחתת ההוצאות הנדרשות לשם הפעלת ההרכבים הקיימים בהן, ולהבטיח תנאי כשירות נאותים של הגורמים האמונים על ניהול המועצות, מוצע לקבוע כי החל ביום 1 ביוני 2006 תנהל כל מועצה בידי הנהלה בת שני חברים (להלן – הנהלת המועצה) שימנה השר הממונה על חוק שירותי הדת, ואם הממונה כאמור הוא ראש הממשלה – ראש הממשלה (להלן – השר הממונה), לאחר שניתנה לראש הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצאת המועצה ולרבנות המקומית הזדמנות להשמיע את עמדתם.

ההסדר המוצע מחליף את ההסדר הקבוע כיום לענין מינוי חברי מועצה ומינוי ממונים במקרה שלא חודש הרכב המועצה, הקבוע בסעיפים 2 עד 6 לחוק שירותי הדת.

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "לראש המועצה" יבוא "להנהלת המועצה", במקום "קיבל ראש מועצה" יבוא "קיבלה הנהלת המועצה", במקום "יזמן בהקדם ישיבת מועצה לדיון" יבוא "תדון הנהלת המועצה בהקדם" ובמקום "לידיעתו" יבוא "לידיעתה";

(ג) בסעיף קטן (ד)3. במקום "לראש המועצה" יבוא "להנהלת המועצה";

(6) בסעיף 10, במקום "בסעיפים 8 ו-9" יבוא "בסעיפים 11 ו-11א";

(7) בסעיף 11 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום הרישה יבוא "הממשלה והרשות המקומית יישאו בהוצאות התקציב של מועצה, בשיעורים כמפורט להלן ובהתאם להוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ד)";

(ב) במקום סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יבוא:

"(ב) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות ייקבע, בכל שנת כספים, בחוק התקציב השנתי כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁵¹; הסכום האמור יחולק בין המועצות על פי אמות מידה שוויוניות שיקבע השר הממונה לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בכל שנת כספים, יחושב על בסיס סכום ההשתתפות של הממשלה כפי שפורסם לפי הוראות סעיף קטן (ד), ויהיה בהתאם ליחס שבין שיעורי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית הקבועים בסעיף קטן (א).

(ד) השר הממונה יפרסם ברשומות את סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה ואת סכום ההשתתפות של כל רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, כפי שנקבעו בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), וכן את אמות המידה לקביעת סכום השתתפותה של הממשלה כפי שנקבעו בהתאם להוראות סעיף קטן (ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

למען הסר ספק, יצוין כי חברי הנהלת המועצה לא יהיו עובדי המדינה.

עוד מוצע לקבוע בסעיף 41 להצעת החוק הוראות לענין הפסקת כהונתם של חברי המועצות שכיהנו לפני כניסתו לתוקף של ההסדר המוצע ולענין תקופת כהונתם של מי שמונו כממונים במועצות לפי סעיף 6 לחוק שירותי הדת בנוסחו היום.

נוסחם של הסעיפים בחוק שירותי הדת שמוצע לבטלם או להחליפם מובא בנספח לדברי ההסבר.

לסעיף 40(6) עד (8)

בשנים האחרונות נמצאות מועצות רבות בגירעונות תקציביים כבדים. מצב דברים זה נובע, בין השאר, מאי העברת חלקן של הרשויות המקומיות במימון הוצאות התקציב של המועצות שנמצאות בתחום שיפוטן.

הממונה רשאי להאריך את תקופת הכהונה של חבר הנהלת המועצה באותה מועצה לתקופת כהונה אחת נוספת, בלבד, וכן למנותו לחבר הנהלת המועצה במועצה אחרת, אם מצא כי ניהל את עניניה של המועצה באופן תקין וראוי, תוך הקפדה על שמירת מסגרת התקציב של המועצה. עוד מוצע כי סך כל תקופות הכהונה של אדם כחבר הנהלה בכלל המועצות לא יעלה על שמונה שנים.

כמו כן, מוצע לקבוע כי השר הממונה יעניק לאחד מחברי הנהלת המועצה סמכות הכרעה לענין החלטת הנהלת המועצה, והוא בלבד יהיה זכאי לשכר אשר ימומן מתקציב המועצה בהתאם להוראות שיינתנו בענין זה (וזאת בדומה להסדר הקבוע כיום בסעיף 26(ב) ו-(6) לחוק שירותי הדת, לענין ממונים במועצות). מוצע גם לקבוע הוראות לענין הפסקת כהונתם של חברי הנהלת המועצה.

⁵¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ה, עמ' 93.

(ה) השר הממונה יקבע הוראות לענין מועדי ההעברה של סכומי ההשתתפות של הרשויות המקומיות כאמור בסעיף קטן (ג) למועצת הנמצאות בתחום שיפוטן, ולענין העברת מקדמות על חשבון סכומי ההשתתפות כאמור, לרבות במקרה שבו טרם אושר תקציב המדינה או תקציב הרשות המקומית או טרם פורסם סכום ההשתתפות של הממשלה כאמור בסעיף קטן (ב).”;

(8) אחרי סעיף 11 יבוא:

”הצעת התקציב 11א. (א) המועצה תגיש לשר הממונה, בתוך 30 ימים מהיום שבו פורסמו סכומי ההשתתפות כאמור בסעיף 11(ד), את הצעת התקציב השנתי של המועצה, שתהיה מבוססת על סכומי ההשתתפות האמורים ותכלול את הפרטים שקבע השר הממונה לפי סעיף קטן (ב); השר הממונה יאשר את הצעת התקציב כפי שהציעה המועצה או בשינויים שימצא לנכון, לאחר שניתנה לראש הרשות המקומית שבתחום שיפוט נמצאת המועצה הזדמנות להשמיע את עמדתו, ורשאי השר הממונה להתנות את האישור כאמור בתנאים.

(ב) השר הממונה יקבע את הפרטים שייכללו בהצעת התקציב השנתי של המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לרבות הפרטים שייכללו בכל אחד מסעיפי הצעת התקציב כאמור.”;

(9) בסעיף 12, במקום ”וראש המועצה” יבוא ”וחברי הנהלת המועצה” ובמקום ”ראש המועצה” יבוא ”חברי הנהלת המועצה”;

(10) בסעיף 15(א), פסקה (1) – תימחק.

41. (א) תחילתו של חוק שירותי הדת כנוסחו בפרק זה, למעט ביטול סעיפים 8 ו-9 לאותו

ד ב ר י ה ס ב ר

לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה. סכום ההשתתפות של כל רשות מקומית בהוצאות התקציב של המועצה שבתחום שיפוט יחושב על בסיס סכום ההשתתפות של הממשלה בתקציב אותה מועצה, שפרסם השר הממונה ברשומות, ובהתאם ליחס שבין שיעורי ההשתתפות של הממשלה והרשות המקומית הקבועים בסעיף 11(א) לחוק שירותי הדת. נוסף על כך, מוצע לקבוע כי סכום ההשתתפות שבו תהיה מחויבת הרשות המקומית יפורסם על ידי השר הממונה ברשומות.

עוד מוצע להסמיך את השר הממונה לקבוע הוראות לענין מועדי ההעברה של סכום השתתפות הרשות המקומית ולענין העברת מקדמות על חשבון סכום ההשתתפות כאמור.

נוסף על כך, מוצע לקבוע בסעיף 11א המוצע הוראות לענין העברת הצעת התקציב של המועצה לאישור השר הממונה; הצעת התקציב תבסס על סכומי ההשתתפות של הממשלה והרשות המקומית כפי שנקבעו לפי התיקון המוצע, והפרטים שייכללו בה ייקבעו בידי השר הממונה.

סעיפים 8, 9 ו-11 לחוק שירותי הדת קבועים מנגנון מורכב לקביעת תקציבה של כל מועצה ולחלוקת היקף ההוצאות בין הממשלה לבין הרשות המקומית, בתקציב המועצה; מנגנון מורכב זה אינו מאפשר לקבוע באופן יעיל וברור את חלקה של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה הנמצאת בתחום שיפוט.

אשר על כן, מוצע לתקן את סעיף 11 לחוק שירותי הדת, שענינו כיסוי הוצאות התקציב של מועצה, ולקבוע בסעיפים קטנים (ב) עד (ה) המוצעים מנגנון חלופי לקביעת סכומי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית בהוצאות התקציב של כל מועצה, שיתבסס על שיעורי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית הקבועים בסעיף קטן (א) ויאפשר לקבוע באופן ברור את היקף החבות הכספית של הרשות המקומית כלפי המועצה שנמצאת בתחום שיפוט.

בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי סכום השתתפות הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות ייקבע בחוק התקציב השנתי, והוא יחולק בין המועצות על פי אמות מידה שוויוניות שיקבע השר הממונה,

חוק כאמור בסעיף 240(2) לחוק זה ולמעט סעיפים 10, 11 ו-11א לחוק שירותי הדת כנוסחם בסעיף תיקון חוק שירותי הדת היהודיים – תחילה והוראות מעבר (ב) חברי המועצות הדתיות שביהנו לפי הוראות חוק שירותי הדת כנוסחו ערב יום התחילה, יחדלו מלכהן ביום התחילה.

(ג) מי שמונו לממונים במועצה דתית לפי סעיף 6(2ב) לחוק שירותי הדת כנוסחו ערב יום התחילה, ימשיכו לכהן עד תום ארבע שנים מיום מינויים או עד למינוי הנהלת מועצה לפי הוראות סעיף 2 לחוק שירותי הדת כנוסחו בסעיף 40(1) לחוק זה, לפי המוקדם מביניהם, ויראו אותם כאילו מונו לחברי הנהלת המועצה לפי הוראות הסעיף האמור.

פרק י"ד: יסודות התקציב

42. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁵² –

(1) בסעיף 21, אחרי ההגדרה "חברת בת עירונית" יבוא:
"הוועדה לחיוב אישי" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 29ג(א);

(2) בסעיף 29, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הגיש גוף מתוקצב או גוף נתמך בקשה לשר האוצר לאישור שינויים או הטבות כספיות בהתאם להוראות סעיף קטן (א), יצרף לבקשתו תחשיב של עלות השינויים או ההטבות כאמור, כשהוא מאושר בידי חשב הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין, ובידי המנהל הכללי שלו או כל ממלא תפקיד כאמור אף אם תואר משרתו שונה, אלא אם כן החליט שר האוצר לפטור את הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך מהחובה להגיש תחשיב כאמור."

(3) בסעיף 29א –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), אחרי "להודיע לצדדים להסכם או להסדר" יבוא "וכן לכל מי שעל פי מידע או ממצאים שהובאו לידיעת שר האוצר, על ידי בודק כמשמעותו בסעיף 33ד(א) או בדרך אחרת, החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם או ההסדר או אישר אותה", במקום "לבדוק אותו" יבוא "לבדוק את ההסכם או ההסדר" ובסופה יבוא "בהודעה כאמור תצוין האפשרות שבעקבות בדיקת ההסכם או ההסדר יינקטו פעולות כאמור בסעיף 29ב(ב) או יוטל חיוב אישי לפי סעיף 29ג, או לפי סעיף 221 לפקודת העיריות⁵³ או

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי ששר האוצר יוכל לקבל החלטה בבקשת גוף מתוקצב או גוף נתמך לאישור שינויים או הטבות כאמור על בסיס מרב הנתונים הרלבנטיים, ובכללם העלות הצפויה של השינויים או ההטבות, מוצע לקבוע כי על הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לצרף לבקשתו האמורה תחשיב של עלות השינויים או ההטבות.

לסעיף 42(3)

סעיף 29א לחוק יסודות התקציב, שענינו בדיקת הסכם נוגד קובע בסעיף קטן (א) כי אם ראה שר האוצר כי הסכם או הסדר בגוף מתוקצב או בגוף נתמך נוגד לכאורה את הוראות סעיף 29(א) לחוק האמור, רשאי הוא להודיע לצדדים להסכם או להסדר כי החליט לבדוק אותו, וכי

פרק י"ד: תיקון חוק יסודות התקציב

סעיפים	לסעיף 42(2)
42 ו-43	סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן – חוק יסודות התקציב), שענינו שינויים בשכר ותנאי שירות, קובע בסעיף קטן (א) כי גוף מתוקצב או גוף נתמך לא יסכים על שינויים בשכר, בתנאי פרישה או בגמלאות, או על הטבות כספיות אחרות הקשורות לעבודה, ולא ינהיג שינויים או הטבות כאמור, אלא בהתאם למה שהוסכם או הונהג לגבי כלל עובדי המדינה או באישורו של שר האוצר.

⁵² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ה, עמ' 93.

סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות⁵⁴, לפי הענין;

(2) בפסקה (2), אחרי "ליתן לצדדים להסכם בבדיקה" יבוא "וכן לכל מי שהחליט לכאורה על הענקת הטבעה על פי ההסכם בבדיקה או אישר אותה, כאמור בפסקה (1)" ובמקום "כאמור בפסקה (1)" יבוא "כאמור באותה פסקה";

(ב) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "שהביאו הצדדים לפניו" יבוא "שהובאו לפניו לפי סעיף קטן (א)(2)";

(4) בסעיף 29(ב) –

(א) בפסקה (1), בסופה יבוא "העתק מההודעה כאמור יישלח לכל מי שעל פי ממצאי הבדיקה כאמור בסעיף 29א החליט לכאורה על הענקת הטבעה על פי ההסכם הנוגד או אישר אותה, וכן יישלח לוועדה לחיוב אישי בצירוף המידע והממצאים הנמצאים ברשות שר האוצר והנוגעים להסכם הנוגד; ואולם לא יישלח לוועדה לחיוב אישי העתק של הודעה לענין הסכם נוגד שרשות מקומית היא צד לו";

(ב) בפסקה (2), במקום פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב) להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך שהוא צד להסכם הנוגד, לנכות משכר עבודתו של מי שהוענקה לו הטבה על פי ההסכם הנוגד או מקצבה המשולמת לו מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך (בפסקה זו – קצבה), סכום שעליו יורה שר האוצר בהתאם להוראות פסקת משנה (ד), במועדים

ד ב ר י ה ס ב ר

הנתמך להפסיק לאלתר כל הטבה כספית הקשורה לעבודה שמקורה בהסכם הנוגד; מוצע לקבוע כי שר האוצר ישלח העתק מההודעה כאמור גם למי שעל פי ממצאי הבדיקה כאמור בסעיף 29א החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר אותה, וכן לוועדה לחיוב אישי כמשמעותה בסעיף 29ג המוצע המוסמכת להטיל חיוב אישי על מי שהחליט על ההטבה החורגת או אישר אותה, למעט במקרה שבו הגוף המתוקצב הוא רשות מקומית אשר לגביה יחולו הוראות סעיפים 221 לפקודת העיריות ו-34 לפקודת המועצות המקומיות, שענינם חיוב על תשלום בלתי חוקי (ר' לענין זה דברי ההסבר לסעיף 29ג המוצע). כדי לסייע לוועדה לחיוב אישי בבירור ובקבלת החלטה בענין האפשרות להטיל חיוב אישי, יצורפו להעתק ההודעה שיישלח לה המידע והממצאים המצויים בידי שר האוצר והנוגעים להסכם הנוגד.

לפסקת משנה (ב)

בהתאם לסמכותו לפי סעיף 29(ב)(2)(ב) לחוק יסודות התקציב כנוסחו היום, רשאי שר האוצר לקבוע כי תהיה זו מחובתו של גוף נתמך או גוף מתוקצב לתבוע השבה של הטבה שהוענקה על פי הסכם נוגד, וכן לקבוע את היקפה של ההשבה ומועדיה. חרף זאת, במקרים רבים הגופים אינם ממלאים את חובותיהם אלא ואינם תובעים את עובדיהם להשבת חריגות שכר, וכתוצאה מכך נפגע האינטרס הציבורי. כדי שלא לאפשר סיכול השבת הטבות חורגות לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, מוצע לתקן את הסעיף האמור ולאפשר לשר האוצר להורות לגוף

קיים חשש שההסכם או ההסדר בטל, כאמור בסעיף 29(ב). אם הוא נוגד את הוראות סעיף 29(א) (להלן – הסכם נוגד), וכן לתת לצדדים להסכם או להסדר הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולקבוע כי שר האוצר רשאי להודיע על החלטתו לבדוק הסכם או הסדר כאמור גם למי שעל פי מידע או ממצאים שהובאו לידיעתו, על ידי בודק כמשמעותו בסעיף 33 המוצע או בדרך אחרת, החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם או ההסדר או אישר אותה, וכן להודיע לו כי בעקבות הבדיקה עשויות להינקט פעולות כאמור בסעיפים 29(ב) וכן עשוי להיות מוטל חיוב אישי על מי שהחליט על ההסכם הנוגד או אישר אותו. כמו כן, רשאי שר האוצר לתת למי שהחליט לכאורה על ההסכם הנוגד או אישר אותו, הזדמנות להביא את טענותיו, באשר הוא עשוי להיות מושפע מהחלטת שר האוצר בעקבות הבדיקה וכן ייתכן שיש בידו מידע אשר עשוי לסייע בפעולת הבדיקה של ההסכם הנוגד.

לסעיף 42(4)

לפסקת משנה (א)

סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, שענינו תוצאות בטלות ההסכם הנוגד, קובע בסעיף קטן (ב)(1) כי שר האוצר רשאי להודיע לצדדים להסכם הנוגד על בטלות ההסכם הנוגד, ועל החובה של הגוף המתוקצב או הגוף

⁵⁵ דיני מדינת ישראל, מס' 8, התשכ"ד, עמ' 197.

⁵⁴ דיני מדינת ישראל, מס' 9, התשכ"ה, עמ' 256.

ובשיעורים כפי שיוורה (בפסקה זו – סכום ההשבה), ובלבד שלא ינוכה בכל חודש סכום העולה על רבע משכר העבודה או הקצבה של מי שהוענקה לו ההטבה, ושיוותר בידו, לאחר הניכוי, סכום השווה לגמלה בשיעור הנקוב בטור ג' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981⁵⁵, שהיתה משתלמת לו לפי הרכב משפחתו אילו היה זכאי לגמלה כאמור; ואולם –

(1) חדל מי שהוענקה לו ההטבה על פי ההסכם הנוגד לשמש בתפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך בטרם נוכה משכר עבודתו מלוא סכום ההשבה, והוא אינו זכאי לקצבה או שלא ניתן לנכות מקצבתו את סכום ההשבה שטרם נוכה כאמור, רשאי שר האוצר להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך, לפי הענין, לנכות את יתרת סכום ההשבה משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו כאמור;

(2) ראה שר האוצר כי לא ניתן להשיב את ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד, כולה או חלקה, בהתאם להוראות הרישה או פסקת משנה (1), רשאי הוא להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך שהוא צד להסכם הנוגד, לתבוע ממי שהוענקה לו ההטבה על פי ההסכם הנוגד את סכום ההשבה; לא הגיש הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך תביעה כאמור בתוך 45 ימים מיום שהורה לו שר האוצר לעשות כן או לא

ד ב ר י ה ס ב ר

התשי"ח-1958 (להלן – חוק הגנת השכר), שענינו ניכויים משכר עבודה.

כדי שלא תסוכל השבת ההטבות על פי הסכם נוגד, מוצע לקבוע כי אם יתברר לשר האוצר שלא ניתן להשיב את מלוא סכום ההשבה שקבע בדרכים הקבועות לעיל, רשאי הוא להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך לתבוע את מלוא סכום ההשבה בבית משפט. כמו כן מוצע, כי אם לא עשה כן הגוף האמור, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לבקשת שר האוצר, להגיש תביעה לבית המשפט בשם הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך ובעבורו.

לפי סעיף 29(ב)(2) לחוק יסודות התקציב בנוסחו היום, קובע שר האוצר את סכום ההשבה שנדרש הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לתבוע ממי שקיבל את ההטבה. הואיל ולפי המוצע נקבע מנגנון נוסף של חיוב אישי (ר' דברי הסבר לסעיף 29 המוצע), והואיל ומדובר בשני אמצעים להשבת המצב לקדמותו, יש מקום להגביל את סכום ההשבה שיידרש ממי שזכה בהטבות על פי ההסכם הנוגד, כך שסכום ההשבה יחד עם סכום החיוב האישי שיוטל על מי שהחליט על ההטבה או אישר אותה, לא יעלה על גובה ההטבה.

הואיל וסכום ההשבה נקבע על ידי שר האוצר עובר לקבלת ההחלטה על ידי הוועדה לחיוב אישי, מוצע לקבוע כי בשלב הראשון ועד תום ההליך בענין החיוב האישי בוועדה לחיוב אישי או לפי סעיף 221 לפקודת העיריות או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות, לפי הענין, סכום ההשבה שיוורה עליו שר האוצר לא יעלה על שלושה רבעים מגובה ההטבה כפי שנקבעה על ידו (להלן – סכום ההשבה הראשוני).

המתוקצב או לגוף הנתמך על השבת ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד, בדרך של ניכוי משכר העבודה או מהקצבה שמקבל מי שהוענקה לו ההטבה מקופת הגוף הנתמך או הגוף המתוקצב. בכך יתייתר הצורך בהגשת תביעה על ידי הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך כנגד מקבל ההטבה החורגת להשבת ההטבה על פי ההסכם הנוגד, למעט במקרים מיוחדים כפי שיפורט להלן.

עם זאת, הואיל וסכום ההשבה עשוי להיות גבוה וכתוצאה מגביית ההשבה תיפגע הכנסתו של מי שקיבל את ההטבה על פי ההסכם הנוגד, מוצע להפחית את הפגיעה כאמור ולקבוע כי סכום ההשבה שינוכה לא יעלה, בכל חודש, על רבע משכר עבודתו או מקצבתו של מי שקיבל את ההטבה. כמו כן, מוצע לקבוע כי הסכום שיוותר בידי מי שקיבל את ההטבה, לאחר ניכוי סכום ההשבה, לא יהיה נמוך מהגמלה בשיעור הנקוב בטור ג' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981. הסדרים דומים קבועים בסעיפים 8 ו-25(א) לחוק הגנת השכר.

במקרה שבו חדל מקבל ההטבה החורגת לשמש בתפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך בטרם השיב את מלוא סכום ההשבה כפי שהורה שר האוצר כאמור, ולא ניתן לנכות את הכספים מקצבתו, בין מכיוון שאין הוא זכאי לקצבה או שקצבתו אינה משולמת מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך ובין מסיבה אחרת, מוצע להסמיך את שר האוצר להורות על ניכוי יתרת סכום ההשבה משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך. הסדר דומה קבוע בסעיף 25(ב) לחוק הגנת השכר,

⁵⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

עשה את כל הדרוש לניהולה, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לבקשת שר האוצר, לתבוע בשם הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך את השבת סכום ההשבה, והאגרות וההוצאות בשל התביעה כאמור ישולמו מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין.

(ג) הוראות לפי פסקת משנה (ב) יינתנו לאחר שניתנה לצדדים להסכם הנוגד הזדמנות להשמיע את טענותיהם, ואולם אם צד הביא את טענותיו לפי סעיף 29א(2) תינתן לו הזדמנות להוסיף עליהן בלבד.

(ד) (1) סכום ההשבה שעליו יורה שר האוצר לפי הוראות פסקת משנה (ב) בטרם הסתיים ההליך בקשר להטבה על פי ההסכם הנוגד לפי סעיף 29ג או לפי סעיף 221 לפקודת העיריות או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות (בסעיף זה – סכום ההשבה הראשוני), לא יעלה על שלושה רבעים מהסכום שנקבע על ידו כגובה ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד (בסעיף זה – גובה ההטבה).

(2) הסתיים ההליך בקשר להטבה כאמור בפסקת משנה (1), יחולו ההוראות כמפורט להלן, לפי הענין:

(א) הוחלט שלא להטיל חיוב אישי בשל אותה הטבה, רשאי שר האוצר להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך, לפי הענין, להוסיף לסכום ההשבה הראשוני שעליו הורה לפי פסקת משנה (1) סכום נוסף שלא יעלה על ההפרש שבין גובה ההטבה לסכום ההשבה הראשוני, ובלבד שניתנה למי שהוענקה לו ההטבה, בעת ההחלטה על סכום ההשבה הראשוני, הודעה בדבר האפשרות להוספת סכום נוסף כאמור;

(ב) הוחלט על הטלת חיוב אישי בשל אותה הטבה בסכום העולה על ההפרש שבין גובה ההטבה לסכום ההשבה הראשוני, יפחת סכום ההשבה בגובה ההפרש שבין סכום החיוב האישי בצירוף סכום ההשבה הראשוני לבין גובה ההטבה, ואם השיב מי שהוענקה לו ההטבה, בטרם הסתיים ההליך כאמור, סכום העולה על ההפרש שבין גובה ההטבה לבין סכום החיוב האישי – ישיב הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין, למקבל ההטבה, סכום בגובה ההפרש שבין הסכום שהשיב בצירוף סכום החיוב האישי לבין גובה ההטבה.”;

ד ב ר י ה ס ב ר

ההסכם הנוגד, מוצע כי אם יוחלט על הטלת חיוב אישי בסכום הגבוה מן ההפרש שבין גובה ההטבה לסכום ההשבה הראשוני, יפחת סכום ההשבה בגובה ההפרש שבין סכום החיוב האישי בצירוף סכום ההשבה הראשוני, לבין גובה ההטבה שקבע שר האוצר. במקרה שבו השיב מקבל ההטבה על פי ההסכם הנוגד בטרם הסתיים ההליך בענין חיוב אישי, סכום העולה על ההפרש שבין גובה ההטבה לבין סכום החיוב האישי, ישיב לו הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין, את ההפרש שבין סכום ההשבה ששילם בצירוף סכום החיוב האישי, לבין גובה ההטבה.

כדי לקיים את התכלית של השבת המצב לקדמותו מוצע, כי אם יוחלט שלא להטיל חיוב אישי, יוכל שר האוצר לקבוע, אם ראה לנכון, כי מקבל ההטבה ישיב לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך סכום נוסף על סכום ההשבה הראשוני, אשר לא יעלה על ההפרש שבין גובה ההטבה שניתנה על פי ההסכם הנוגד לסכום ההשבה הראשוני. בהחלטת שר האוצר על סכום ההשבה הראשוני תצוין האפשרות, כי אם תחליט הוועדה לחיוב אישי לפי סעיף 29ג המוצע שלא להטיל חיוב אישי, ייתווסף סכום נוסף לסכום ההשבה הראשוני.

יחד עם זאת, כדי שסכום ההשבה בתוספת סכום החיוב האישי לא יעלה על גובה ההטבה שניתנה על פי

"ועדה לחיוב אישי" 29ג. (א) שר האוצר ימנה ועדה לחיוב אישי, וזה הרכבה:

- (1) עורך דין, הכשיר להיות שופט מחוזי והבקיא בהוראות פרקים ד' ו-ה', והוא יהיה היושב ראש;
- (2) הממונה על יחידת האכיפה באגף לשכר והסכמי עבודה במשרד האוצר;
- (3) נציג היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) הוועדה לחיוב אישי תבחן את המידע והממצאים שהועברו אליה לפי סעיף 29ב(ב)(1), ורשאית היא להטיל על מי שמצאה כי החליט על הענקת הטבה על פי הסכם ששר האוצר קבע, בהתאם להוראות הסעיף האמור, כי הוא הסכם נוגד, או על מי שמצאה כי אישר הענקת הטבה כאמור, והכל בין לבדו ובין יחד עם אחרים, חיוב אישי בסכום שתורה אשר לא יעלה על גובה ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד כפי שנקבע על ידי שר האוצר לפי סעיף 29ב(ב)(2)(ד)(1) (בסעיף זה – גובה ההטבה); ואולם הוועדה לחיוב אישי לא תדון בהטבה שהוענקה על פי הסכם נוגד שרשות מקומית היא צד לו, ולענין זה יחולו הוראות סעיף 221 לפקודת העיריות או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות, לפי הענין.

(ג) ראתה הוועדה לחיוב אישי שיש יותר מאדם אחד החייב בחיוב אישי בשל אותו הסכם נוגד, תורה בדבר סכום החיוב שיוטל על כל אחד מהחייבים.

(ד) (1) הוועדה לחיוב אישי תודיע, בתוך 14 ימים מיום שקיבלה משר האוצר העתק הודעה כאמור בסעיף 29ב(ב)(1), לכל מי שעלול להיפגע מהחלטתה לפי סעיף זה, על זכותו להשמיע את טענותיו לפני בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה כאמור.

(2) החלטת הוועדה לחיוב אישי תתקבל בתוך 14 ימים מתום תקופת 45 הימים האמורה בפסקה (1), והודעה על החלטתה תימסר לאדם שענינו נדון לפנייה.

(ה) החלטות הוועדה לחיוב אישי יתקבלו ברוב דעות חברי הוועדה; באין רוב לדעה אחת, תכריע דעת יושב ראש הוועדה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 42(5) ולסעיף 43

לסעיף 29ג המוצע

בלתי חוקית להחזיר את ההוצאות שהוציא או הרשה להוציא כאמור מהווה גם אמצעי לתיקון הנזק שנגרם לציבור (ראו: בג"צ 1065/89 גולני נ' שיש, פ"ד מה(1) 441; בג"צ 2937/91 טרייסטר נ' שליטא, פ"ד מו(2) 758).

מתן הטבות כספיות בניגוד להוראות סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, מהווה הוצאה בלתי חוקית אשר יש מקום לאפשר, במקרים המתאימים, הטלת חיוב אישי בשלו. על כן, מוצע להסמיך את שר האוצר למנות ועדה לחיוב אישי, שהרכבה מפורטת בסעיף 29ג(א) המוצע, אשר בעקבות קבלת החלטה של שר האוצר על ביטול הסכם

הסמכות להטיל חיוב אישי בשל הוצאה בלתי חוקית, קיימת כיום לענין רשויות מקומיות בסעיף 221 לפקודת העיריות ובסעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות. הפסיקה הדגישה כי מדובר בכלי היעיל ביותר להבטיח, בדרך ההרתעה, כי הגורמים המופקדים על השימוש בכספי הציבור ינהגו במלוא האחריות בכספים שהם מופקדים על השימוש בהם, לצורכי הציבור ולרווחתו. כן נקבע כי הסמכות לצוות על מי שהוציא או הרשה להוציא הוצאה

(ו) בהחלטתה לפי סעיף זה תתחשב הוועדה לחיוב אישי, בין השאר, בכל אלה:

- (1) גובה ההטבה;
- (2) נסיבות ההחלטה על הענקת ההטבה על פי ההסכם הנוגד או אישורה;
- (3) מידת החריגה של ההסכם הנוגד מהוראות סעיף 29(א);
- (4) תפקידו של מי שעשוי להיות חייב בחיוב אישי לפי סעיף זה בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך;
- (5) שיקולי צדק.

(ז) הוועדה לחיוב אישי תפרסם את החלטתה, כולה או חלקה, בציון תפקידו של החייב בחיוב אישי בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך, הכל כפי שיקבע יושב ראש הוועדה.

(ח) אין בהגשת עתירה לפי סעיף 5(1) לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000⁵⁶, כדי לעכב את תשלום החיוב האישי שהוטל לפי סעיף זה, אלא אם כן הורו הוועדה לחיוב אישי או בית המשפט לענינים מינהליים אחרת; התקבלה עתירה כאמור לאחר ששולם סכום החיוב האישי, יחזיר הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין, את סכום החיוב האישי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁵⁷ (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית) מיום תשלומו עד יום החזרתו.

(ט) חיוב אישי שהוטל לפי סעיף זה אשר לא הוגשה לגביו עתירה כאמור בסעיף קטן (ח) או שניתן לגביו פסק דין חלוט, יהפוך לחוב חלוט (בפרק זה – חוב חלוט).

29ד. (א) הוטל חיוב אישי לפי סעיף 29 ינכה הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך שהוא צד להסכם הנוגד, משכר עבודתו של החייב בחיוב אישי או מקצבה המשולמת לו מקופת הגוף המתוקצב או

תשלום חיוב אישי

ד ב ר י ה ס ב ר

כאמור, כיום ניתן להטיל חיוב אישי בעד מתן הטבות חורגות ברשויות מקומיות על פי סעיף 221 לפקודת העיריות וסעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות. כדי שלא ליצור שני הסדרים מקבילים שיחולו על רשויות מקומיות, הוצאו הרשויות המקומיות מתחולת הוראת סעיף 29 המוצעת.

על פי המוצע בסעיף 43 להצעת החוק יתוקן חוק בתי המשפט לענינים מינהליים, כך שניתן יהיה לעתור לבית המשפט לענינים מינהליים על החלטה של הוועדה לחיוב אישי.

לסעיף 29 המוצע

סכום החיוב האישי שתטיל הוועדה לחיוב אישי ישולם לקופת הגוף המתוקצב או הנתמך, ממשכורתו או מקצבתו של מי שאישר או החליט על מתן ההטבה על פי ההסכם הנוגד. הואיל וסכום החיוב האישי שיידרש עשוי להיות גבוה, וכתוצאה מגבייתו תיפגע הכנסתו של מי

נוגד, תוכל לחייב כל אדם אשר החליט על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר הענקת הטבה כאמור, בניגוד להוראות סעיף 29 האמור, בסכום השווה לגובה ההטבה או חלק ממנה, לפי נסיבות הענין. הכספים שיתקבלו מהחיוב האישי יועברו לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין.

מאחר שאין מדובר בכלי עונשי, אלא באמצעי להשבת המצב לקדמותו, יוגבל, כאמור, סכום החיוב האישי כך שלא יעלה על גובה ההטבה החורגת. בהחלטתה תתחשב הוועדה לחיוב אישי בשיקולי צדק ובנסיבות המקרה המובא לפניו, וכן תאפשר לכל מי שעלול להיפגע מהחלטתה להשמיע את דבריו לפניו.

⁵⁶ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

⁵⁷ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

הגוף הנתמך, לפי הענין (בסעיף זה – קצבה), את הסכום שהוטל כאמור, בשיעורים ובמועדים כפי שתורה הוועדה לחיוב אישי, ובלבד שבכל חודש לא ינוכה סכום העולה על רבע משכר העבודה או הקצבה של החייב, ושייוותר בידו, לאחר הניכוי, סכום השווה לגמלה כאמור בסעיף 29(ב)(2)ב; ואולם –

(1) חדל החייב בחיוב אישי לשמש בתפקיד בגוף המתקצב או בגוף הנתמך בטרם נוכה משכר עבודתו מלוא סכום החיוב האישי, והוא אינו זכאי לקצבה או שלא ניתן לנכות מקצבתו את סכום החיוב האישי שטרם נוכה כאמור, רשאית הוועדה לחיוב אישי להורות לגוף המתקצב או לגוף הנתמך, לפי הענין, לנכות את יתרת סכום החיוב האישי משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו כאמור;

(2) לא ניתן לנכות את סכום החיוב האישי, כולו או חלקו, בהתאם להוראות הרישה או פסקת משנה (1) יחולו הוראות אלה:

(א) סכום החיוב האישי ישולם לקופת הגוף המתקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין, בתוך 45 ימים מיום שהפך לחוב חלוט; לא שולם סכום החיוב האישי במועד כאמור, ייתוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית מהיום שבו שהפך לחוב חלוט עד יום תשלומו;

(ב) החוב החלוט ניתן להוצאה לפועל כאילו היה פסק דין בענין אזרחי, ולענין זה יראו את הגוף המתקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין, כזוכה לפי חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁵⁸ (בסעיף זה – חוק ההוצאה לפועל);

(ג) לא פעל הגוף המתקצב או הגוף הנתמך להוצאה לפועל של החוב החלוט בתוך 45 ימים מיום שהפך לחוב חלוט או שלא עשה את כל הדרוש לשם כך, רשאי שר האוצר או מי מטעמו, לפעול להוצאה לפועל של החוב החלוט, בשם הגוף המתקצב או הגוף הנתמך; האגרות וההוצאות בשל הליך כאמור ישולמו מקופת הגוף המתקצב או הגוף הנתמך, לפי הענין.”;

ד ב ר י ה ס ב ר

לענין גביית סכום ההשבה ממי שקיבל את ההטבה על פי ההסכם הנוגד.

במקרה שבו חדל מי שאישר את ההטבה החורגת לשמש בתפקיד בגוף המתקצב או בגוף הנתמך בטרם השיב את מלוא סכום החיוב האישי ולא ניתן לגבות את הכספים מקצבתו, בין אם משום שאינו זכאי לקצבה או שקצבתו אינה משולמת מקופת הגוף המתקצב או הגוף הנתמך, ובין מסיבה אחרת, מוצע להסמיך את שר האוצר להורות על ניכוי יתרת סכום ההשבה משכר עבודתו

שהחליט על ההטבה האמורה, מוצע להפחית את הפגיעה בהכנסה כאמור ולקבוע כי סכום החיוב האישי שיוטל לא יעלה, בכל חודש, על רבע משכר העבודה או הקצבה של מקבל ההטבה. כמו כן, מוצע לקבוע כי הסכום שייוותר בידי מי שחייב בחיוב אישי, לאחר הניכוי, לא יהיה נמוך מהגמלה בשיעור הנקוב בטור ג' בתוספת השנייה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981, וזאת בדומה להוראות סעיפים 8 ו-25(א) לחוק הגנת השכר, ובדומה למוצע

⁵⁸ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

33ד. (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי סעיפים 29 עד 29ב, 29ד, 33, 33א ו-33א1 רשאי שר האוצר להסמיך אדם, מבין עובדי משרדו, לבצע כל בדיקה או ביקורת בגוף מתוקצב או בגוף נתמך (בסעיף זה – בודק).

”בדיקה או ביקורת בגוף מתוקצב ובגוף נתמך

(ב) לצורך ביצוע תפקידיו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בודק –

(1) להיכנס, לאחר שהזדהה, למיתקנים ולמבנים של גוף מתוקצב או של גוף נתמך, ולערוך בדיקה במקום;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו את כל המסמכים הקשורים לפעילותו של גוף מתוקצב או של גוף נתמך, בכל הנוגע למילוי חובותיו לפי הסעיפים המנויים בסעיף קטן (א), וכן להעתיקם או לצלמם.

(ג) ראה בודק כי קיים חשש שגוף מתוקצב או גוף נתמך הוא צד להסכם נוגד, יעביר את ממצאי בדיקתו, לרבות ממצאים לגבי מי שהחליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר אותה, לממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר.

33ה. המנהל הכללי של גוף מתוקצב או של גוף נתמך או כל ממלא תפקיד כאמור אף אם תואר משרתו שונה (בסעיף זה – המנהל הכללי), וכן עובד מעובדי הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך שהמנהל הכללי הסמיכו לכך, יהיו אחראים לביצוע ההוראות החלות על הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לפי סעיפים 29א(ב)2, 29ב(ב), 33, 33א ו-33א1.”

אחריות לביצוע ההוראות החלות על גוף מתוקצב וגוף נתמך

ד ב ר י ה ס ב ר

נתמך שנקבעו על ידי הממשלה). לבודק יינתנו סמכויות עזר בדומה לקבוע בחוקים שונים הכוללים סמכויות ביקורת ובדיקה. במסגרת זו יהיו לבודק הסמכויות להיכנס למיתקנים של הגופים כאמור, לבצע ביקורת, לדרוש הצגה בפניו של מסמכים הרלבנטיים לבדיקה ולהעתיקם. ממצאים בדבר הוצאה בניגוד להוראות סעיף 29א(א) לחוק יסודות התקציב יועברו לממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר.

לסעיף 33 המוצע

חוק יסודות התקציב קובע הוראות שונות החלות על גוף מתוקצב או גוף נתמך, ובהן הוראות האוסרות על הענקת הטבות החורגות מהנהוג לגבי כלל עובדי המדינה בלא אישור שר האוצר, הוראות שרשאי שר האוצר לקבוע לענין הסכם נוגד והשבת הטבות שניתנו על פיו.

יחד עם זאת, החוק האמור אינו קובע עובד או בעל תפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך שיהיה אחראי לביצוען של הוראות אלה בידי אותו גוף.

כדי לסייע ביישום ההוראות לפי חוק יסודות התקציב החלות על גוף מתוקצב וגוף נתמך והמפורטות בסעיף המוצע, מוצע לקבוע גורם בגוף המתוקצב או בגוף

האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך. הסדר דומה קבוע בסעיף 25(ב) לחוק הגנת השכר.

במקרה שבו תראה הוועדה לחיוב אישי כי לא ניתן לנכות את סכום החיוב האישי, בדרכים הקבועות לעיל, מוצע כי החייב בחיוב אישי יידרש לשלם את החיוב האישי לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך בתוך 45 ימים מיום שהפך לחוב לחלוט. את החוב החלוט ניתן יהיה להוציא לפועל כאילו היה פסק דין בענין אזרחי, וזאת כדי למנוע התחמקות מתשלום החוב.

לסעיף 42(6)

לסעיף 33 המוצע

כדי לשפר את פעילותה של יחידת האכיפה באגף השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר, מוצע לעגן בחוק יסודות התקציב את סמכות שר האוצר למנות בודק לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי סעיפים 29 עד 29ב (שינויים בשכר ותנאי שירות); בדיקת הסכם חורג; תוצאות בטלות הסכם חורג, 29ד (תשלום חיוב אישי), 33 (חובה למסור מידע), 33א (חובת דיווח של גוף מתוקצב וגוף נתמך) ו-33א1 (חובת דיווח של גוף מתוקצב וגוף

"(30) חיוב אישי – החלטתה של הוועדה לחיוב אישי לפי סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985."

פרק ט"ו: מים

44. בחוק המים, התשי"ט-1959⁵⁹ (בפרק זה – חוק המים) –

(1) בכל מקום בחוק, למעט סעיפים 33, 38, 39, 344, 59, 100 ו-101 –

(א) במקום "נציב המים" ו"הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

ד ב ר י ה ס ב ר

הציבור, על איכות הסביבה ועל ערכי טבע ונוף ככל שהדברים נובעים ממשק המים, והכל תוך מזעור עלויות וניצול יעיל של המשאבים.

לרשות הממשלתית תהיה מועצה, המורכבת מפקידי ממשלה בכירים, וכן מנהל, שיבוא במקום נציב המים וימלא את תפקידיו ואת התפקידים הנוספים שיוקנו לו על פי המוצע, כדי לאפשר לו את הסמכויות הדרושות לשם הגשמת האחריות שלו על כלל משק המים, הביוב והניקוז.

שר התשתיות הלאומיות יהיה השר הממונה על ביצוע החוק. יצוין, כי בהתאם לחוק יסוד: הממשלה הועברו כבר היום לשר התשתיות הלאומיות, חלק מהסמכויות המוקנות על פי חוקים שונים בנושא מים (להלן – חוקי המים) לשר החקלאות (ראו י"פ 4457, התשנ"ז עמ' 482). ובנושאים אלו מוצע לעגן העברה זו בנוסח החוק עצמו.

לשם יישום החלטת הממשלה מתקן החוק המוצע הוראות שונות בחוקי המים, ובעיקר בחוק המים, התשי"ט-1959 (להלן – חוק המים). ובחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001 (להלן – חוק תאגידי מים וביוב).

הסעיפים בחוקי המים השונים, שמוצע להחליפם או לבטלם בפרק ט"ו להצעת החוק מובאים בנספח לדברי ההסבר.

סעיף 44 לפסקה (1)

באמור בחלק הכללי של דברי ההסבר לפרק זה, הסמכויות הנתונות היום לנציב המים ימולאו, על פי המוצע,

בידי מנהל הרשות הממשלתית. לפיכך, מוצע כי בכל מקום בחוק המים שבו נאמר נציב המים, יבוא במקומו מנהל הרשות הממשלתית. יוצאים מכלל זה סעיפים בודדים הנזכרים בפסקה המוצעת, שאותם מוצע לתקן בנפרד. בסעיפים אלה מוצע להעביר את הסמכויות שהיו מוקנות לנציב למועצת הרשות, או שמוצע להקנות למנהל על פי סעיפים אלה, סמכות שונה מהסמכות שהיתה לנציב.

הנתמך (המנהל הכללי או מי שהוסמך על ידו) שיהיה אחראי לקיום הוראות אלו בידי הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך. כמו כן, קביעה זו בחוק תקל, אם לא בוצעה הוראה מההוראות כאמור, להעמיד את המנהל הכללי או את מי שהוסמך על ידו לדין משמעותי לפי סעיפים 35 או 35א לחוק יסודות התקציב.

פרק ט"ו: מים

בללי

סמכויות הפיקוח וההסדרה של משק המים, וניהולו, מפורות כיום בין מספר רב של גורמים, וביניהם: המשרד לתשתיות לאומיות, המשרד לאיכות הסביבה, משרד החקלאות, משרד הפנים, משרד האוצר, נציבות המים, המינהל לפיתוח תשתיות ביוב, מינהל המים ברשויות המקומיות והרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב.

העדר ראייה כוללת של צורכי המערכת ושל הדרכים לניהולה, להסדרתה ולפיקוח עליה, הנובע מפזור הסמכויות כאמור, הביאו, בין השאר, להחרפת המחסור במים, לעלויות גבוהות, לפגיעה באיכות המים, לביצוע השקעות לא כדאיות, ואצל הצרכנים החקלאיים – לחוסר ודאות בנוגע למחיר המים ולכמויות המים.

לפיכך, מוצע בהתאם להחלטת הממשלה מס' 4101 מיום 9 באוגוסט 2005 (להלן – החלטת הממשלה), להקים את הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז (להלן – הרשות או הרשות הממשלתית), אשר תרכז את הסמכויות בתחום המים בידי גורם ממשלתי-מקצועי, שבידי יהיו הכלים והיכולת לנהל את משק המים בישראל, להסדירו ולפקח עליו.

הרשות הממשלתית תהיה מופקדת, בין השאר, על ניהול משק המים הביוב והניקוז, על תכנון, פיקוח, הסדרה ופיתוח משק המים, לרבות פיקוח על מפיקי מים ועל ספקי מים, ובכלל זה על רשות המים הארצית (חברת מקורות). במטרה להבטיח רמת שירות, איכות ואמינות נאותים, את עידוד החיסכון במים ובמשאבים אחרים, את השמירה על מקורות המים, את השמירה על בריאות

⁵⁹ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התשס"ה, עמ' 378.

(ב) במקום "לנציב המים" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

(ג) במקום "שנציב המים" ו"שהנציב" יבוא "שמנהל הרשות הממשלתית";

(ד) במקום "מנציב המים" יבוא "ממנהל הרשות הממשלתית";

(ה) במקום "ולנציב המים" יבוא "ולמנהל הרשות הממשלתית";

(2) בסעיף 11, ברישה, במקום "לפי סעיף 138" יבוא "לפי סעיף 124 ו'124";

(3) בסעיף 14, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים, שמונתה לפי סעיף 125 (להלן – מועצת המים), לקבוע" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית שהוקמה לפי סעיף 124טו (להלן – מועצת הרשות הממשלתית) רשאית לקבוע" ובמקום "ואם עשה כן" יבוא "ואם עשתה כן";

(4) בסעיף 18, אחרי "מאוצר המדינה" יבוא "לפי כללים שתקבע מועצת הרשות הממשלתית, לענין הזכאות לפיצויים, שיעורם ותנאי תשלומם" ובמקום הסיפה החל במילים "באין הסכמה" יבוא "הטוען כי לא קיבל פיצויים בהתאם לכללים כאמור רשאי לערוך על כך לפני בית הדין";

ד ב ר י ה ס ב ר

93(א) לחוק המים); מתן היתרים וצווים לפי סעיף 97 לחוק המים; הפסקת הספקת מים בידי רשות מים (סעיף 102 לחוק המים); חישוב עלות המים (סעיף 111 לחוק המים); קביעת תעריפים למים (סעיף 112 לחוק המים); עדכון שיעור השינוי של הסל הקובע (סעיף 112 לחוק המים); היטלי הפקה (סעיף 116 לחוק המים); והטלת תשלום מיוחד בידי המנהל (סעיף 124 ו'124 לחוק המים).

כן מוצע להעביר או להקנות למועצת הרשות סמכויות אלה: הסמכות להסמיך תאגיד להיות רשות מים ארצית (סעיף 46 לחוק המים); הסמכות להסמיך תאגיד להיות רשות מים אזורית (סעיף 49 לחוק המים); הסמכות להסמיך רשות מים ארצית לענין מפעל מים אזורי מסוים (סעיף 51 לחוק המים); אישור לרשות מים להוציא סדרת אגרות חוב ולקבל הלוואות (סעיף 54 לחוק המים); הסמכות לקבל דין וחשבון מרשות מים על פעולותיה (סעיף 57 לחוק המים); והחובה להגיש דוח על פעולות כאמור לכנסת (סעיף 58 לחוק המים); הסמכויות בענין תוכניות מפעל (סעיף 67 לחוק המים וסעיפים שונים בסימן ב' לפרק השלישי לחוק המים); הסמכות לתפוס מקורות מים (סעיף 77(א) לחוק המים); מתן ייעוץ לשר הממונה על ביצוע חיקוק לענין פעולות הנוגעות לביצוע תוכנית מפעל (סעיף 78 המוצע לחוק המים); הסמכות לרשום על שם המדינה זכויות במקרקעין המיועדים לפי תכנית מפעל לתפיסה צמיתה (סעיף 80 לחוק המים); הסמכות לאשר הספקת מים לצרכנים בודדים מחוץ לשטח פעולתו של מפעל (סעיף 97(ב) לחוק המים); הסמכות לאשר כללים שקבעה רשות מים להספקת מים (סעיף 100 לחוק המים); הסמכות לאשר הסכם להעברת מפעלים מרשות לרשות (סעיף 104 לחוק המים); הסמכות לבוא בשם המדינה לידי הסכם להעברת מפעל מים לידי המדינה (סעיף 105 לחוק המים); והסמכות לקביעת תחומי האזורים לצורך ביצוע חוק המים (סעיף 155 לחוק המים).

לפסקאות (3) עד (6), (10) עד (15), (17), (21), (22), (30) עד (32), (36) עד (39), (41) עד (46), (51) עד (58), (60) עד (67), (69) עד (71) ו'75)

מוצע להסמיך את מועצת הרשות הממשלתית לקבוע כללים שונים ליישום המדיניות בנושאי מים, ביוב וניקוז, בחלק מהמקרים, במקום הסמכות שהיתה נתונה לשרים, ובחלקם – כסמכות חדשה ונוספת, והכל כדי לרכז את הסמכויות השונות ואת קביעת הכללים בנושאים השונים בידי גוף מקצועי אחד אשר לו ראייה כוללת ואחריות כללית לנושא.

בכלל זה, מוצע להקנות למועצת הרשות סמכות לקבוע כללים בענינים אלה: רצועות מגן (סעיף 14 לחוק המים); זכאות לפיצויים מאוצר המדינה בשל נזק שנגרם בקשר עם קביעת רצועת מגן ופעולות בקשר עם השגחה ושמיירה על מקורות מים (סעיפים 14 ו'18 לחוק המים); אירוע פגיעה במים (סעיף 18 לחוק המים, המוצע בפסקה (5)); מקור מים שהידלדל (סעיף 19 לחוק המים); נורמות וכללים בנושאים שונים הנוגעים לכמות המים, לאיכותם, למחירם לאופן חלוקתם ולשימוש בהם (סעיפים 21 ו'22 לחוק המים); מתן רישיונות הקמה והפקה וקביעת תנאים בהם (סעיפים 22, 23 ו'25 לחוק המים); קביעת שימושים שעליהם לא יחולו כללי רישום הרישיונות (סעיף 27 לחוק המים); הפעלת מפעל מים שרישיון ההפקה שלו בוטל, הותלה או שונה (סעיף 33 לחוק המים); חיוב לספק מים (סעיף 34 לחוק המים); חובת רכישת מים ומתן שירותי תשתית (סעיף 35 לחוק המים); רישיון החדרה (סעיפים 34, 34 ו'44 לחוק המים); הטלת תשלומים שעל צרכני מים לשלם בעד מים שרכש ספק המים ממחדיר (סעיף 44ט); כניסה לחצרים לצורך קריאת מדידות מים (סעיף 44ב); קביעת פיצויים בשל החדרת מים (סעיף 44כב לחוק המים); חישוב פיצויים לפי סימן ד' לפרק שלישי לחוק המים (סעיף

"אירוע פגיעה במים" 18א. (א) בסעיף זה –

"אירוע פגיעה במים" – אירוע הגורם או העלול לגרום לפגיעה ממשית באספקת מים המיועדים לשתייה, באיכות מים כאמור או ביכולת של מקור מים ותשתית מים המיועדים לשתייה לשמש לייעודם האמור;

"תשתית מים" – כהגדרתה בסעיף 35א(א).

(ב) מנהל הרשות הממשלתית רשאי להכריז על אירוע פגיעה במים, ומשהכריז כאמור רשאי הוא לצוות על כל אדם הנוגע בדבר לעשות את כל הדרוש לשם טיפול באירוע כאמור, מניעתו, הפסקתו, החזרת המצב לקדמותו ומניעת הישנותו, ולשם הסדרת אספקת מים לצרכנים שנפגעו כתוצאה מאותו אירוע, לתקופה ובתנאים שיקבע בצו, והכל על פי כללים כאמור בסעיף קטן (ג).

(ג) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים לענין הכרזה על אירוע פגיעה במים, דרכי הטיפול באירוע כאמור, הדרכים למניעתו, להפסקתו, להחזרת המצב לקדמותו ולמניעת הישנותו, ולהסדרת אספקת מים לצרכנים שנפגעו כתוצאה מאירוע כאמור.

(ד) לא קיים אדם הוראות צו שניתן לו לפי סעיף קטן (ב). בתוך התקופה שנקבעה בצו, רשאי מנהל הרשות הממשלתית לעשות את הנדרש על פי הצו, ומשעשה כן, יחוב מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, בהוצאות הכרוכות בכך; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף קטן זה, תחול פקודת המסים (גבייה)⁶⁰, למעט סעיף 12.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות השר לאיכות הסביבה לפי סימן א' ולפי חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג – 1993⁶¹;

(6) בסעיף 19 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור שר החקלאות" יבוא "בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ג) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "על גבייתן של הוצאות לפי סעיף קטן זה תחול פקודת המסים (גבייה), למעט סעיף 12";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (5)

הנדרשים לשם טיפול באירוע כאמור, והכל בהתאם לכללים שתקבע מועצת הרשות לענין זה, כאמור לעיל. בכך תהיה בידי המנהל האפשרות ליישם את אחריותו למניעת פגיעה במים, במסגרת כללים שתקבע מועצת הרשות.

מוצע להסמיך את מנהל הרשות הממשלתית להכריז על "אירוע פגיעה במים" ולנקוט את כל האמצעים

⁶⁰ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1399; ס"ח התשס"ב, עמ' 501.

⁶¹ ס"ח התשנ"ג, עמ' 28; התשס"ד, עמ' 139.

- (7) בסעיף 20ד(א), ברישה, במקום "מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (8) בסעיף 20יג(א), במקום "מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (9) בכותרת סימן ב' לפרק השני, במקום "נורמות וכללים" יבוא "כללים";
- (10) במקום סעיף 21 יבוא:
- "קביעת כללים 21. מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע, בכללים, נורמות לכמות המים, לאיכותם, למחירם, לחלוקתם בין מטרות המים השונות, לתנאי הספקתם ולשימוש בהם במסגרת מטרת המים שלה יועדו, וכן הוראות לניצולם היעיל והחסכוני, ומשקבעה כך – לא יספק אדם מים ולא ישתמש במים אלא בהתאם לכללים האמורים";
- (11) בסעיף 22 –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "נורמות וכללים" יבוא "הכללים";
- (ב) במקום "קביעת נורמות וכללים" יבוא "קביעת כללים";
- (12) בסעיף 22א –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "או להטייתם ממקור אחר" יבוא "להטייתם ממקור אחר או להתפלת מיים";
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) מתן רישיון לפי סעיף זה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (13) בסעיף 23, אחרי "ממקור מים" יבוא "ולא יתפיל מיים", אחרי "הפיקם ממקור מים" יבוא "או התפילים ממיים" ובמקום "להלן – רישיון הפקה" יבוא "להלן – רישיון הפקה"; מתן רישיון לפי סעיף זה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (14) בסעיף 24, במקום "שנקבעו לכך בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים";
- (15) בסעיף 25, במקום "בתקנות" יבוא "בכללים שקבעה הרשות הממשלתית";
- (16) אחרי סעיף 25 יבוא:
- א25. שר החקלאות יקבע בתקנות אמות מידה להקצאת מים להקצאת מים לחקלאות בידי מנהל הרשות הממשלתית ברשיונות הפקה, לצריכה למטרת חקלאות";

ד ב ר י ה ס ב ר

- לפסקאות (12) ו-(13) לפסקה (16)
- מוצע להבהיר כי רישיון הקמה ורישיון הפקה לפי סעיפים 22א ו-23 לחוק המים נדרשים גם לפעילות של התפלת מיים.
- מוצע להסמיך את שר החקלאות לקבוע בתקנות אמות מידה להקצאת מים בידי המנהל, בכל הנוגע להקצאת מים לצריכה למטרות חקלאות בלבד.

- (17) בסעיף 27(ג), במקום "ששר החקלאות יקבע בצו" יבוא "שתקבע מועצת הרשות הממשלתית בצו";
- (18) בסעיף 29, במקום "הכריז שר החקלאות" יבוא "הכריזה מועצת הרשות הממשלתית";
- (19) בסעיף 30, במקום "בחוק זה או בתקנות לפיו" יבוא "לפי חוק זה";
- (20) בסעיף 32(א), במקום "בחוק זה או בתקנות לפיו" יבוא "לפי חוק זה";
- (21) בסעיף 33 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאי שר החקלאות להורות לנציב המים שינהל את המפעל האמור בדרך ובתנאים שיקבע" יבוא "רשאי מנהל הרשות הממשלתית לנהל את המפעל האמור על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – על פי אישור מאת המועצה האמורה, וזאת";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הורה שר החקלאות לנציב המים" יבוא "החליט מנהל הרשות הממשלתית", במקום "רשאי נציב המים להעביר, בתנאים שקבע השר" יבוא "רשאי הוא, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – באישור אותה מועצה, להעביר";
- (22) בסעיף 34 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "ייקבעו אלה על ידי" יבוא "יורה על כך, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית", ובמקום "החלטתו" יבוא "צו או הוראה שניתנו לפי סעיף קטן זה";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת ולענין שלום על ידי רשות מקומית – גם לאחר התייעצות עם שר הפנים, יקבעו" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע";
- (23) בסעיף 35 –
- (א) סעיף קטן (ג) – בטל;
- (ב) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "ועל פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (ג) בסעיף קטן (ו), במקום הרישה עד המילים "יקבע תעריפים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע, בכללים, תעריפים";
- (24) בסעיף 36, במקום "נוכח שר החקלאות" יבוא "נוכחה מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום "רשאי הוא, לאחר התייעצות עם מועצת המים ועם ועדות האספקה" יבוא "רשאית היא";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקאות (19), (20), (48) ו-(94)

לפי סעיף 9 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, הביטוי "לפי" לענין חיקוק פלוני, או ביטוי כיוצא בו – משמעו גם לפי תקנות שהותקנו מכוחו של החיקוק. "תקנות" מוגדרות בחוק האמור כהוראות שניתנו מכוח חוק והן בנות פועל תחיקתי, ועל כן הן כוללות את כל התקנות, הכללים והצווים שהותקנו מכוח החוק, כדי להתאים את נוסח חוק המים לשינוי המוצע בפרק ט', ולפיו חלק מהנושאים שהוסדרו בעבר בתקנות יוסדרו

לפסקאות (18), ו-(24) עד (29)

בהמשך להעברת הסמכויות לקביעת כללים בנושאי מים למועצת הרשות, מוצע להסמיך אותה להכריז על קיצוב מים לפי סעיף 36 לחוק המים, לנקוט צעדים הנובעים מכך לענין רישיון הפקה, להסדיר את השימוש במים באזור קיצוב, להציע הצעות הסדר להספקת מים ולצריכתם באזורי קיצוב, ולקבוע כללים לחישוב פיצויים עקב קיצוב.

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "הכריזו שר החקלאות" יבוא "הכריזה מועצת הרשות הממשלתית", במקום "ונראה לו" יבוא "ונראה לה", במקום "רשאי הוא, לאחר התייעצות עם מועצת המים ועם ועדות האספקה" יבוא "רשאית היא" ובמקום "על ידי תקנות הקובעות" יבוא "בכללים הקובעים";

(2) בפסקה (1), במקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בתקנות" יבוא "בכללים";

(26) בסעיף 38, במקום "ראה שר החקלאות" יבוא "ראתה מועצת הרשות הממשלתית", במקום "יכין" יבוא "תכין" ובמקום "ויניח העתק ממנה במשרדי נציב המים" יבוא "ותניח העתק ממנה", ובכל מקום, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(27) בסעיף 39, במקום "לנציב המים" יבוא "למועצת הרשות הממשלתית";

(28) בסעיף 40, במקום "שר החקלאות לא יתקין תקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית לא תקבע כללים" ובמקום "הסיפה החל במילים" יבוא "לפני מועצת המים" יבוא "לפניה";

(29) בסעיף 44 –

(א) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";

(30) בסעיף 44ב, במקום "(להלן – רשיון החדרה)" יבוא "(להלן – רשיון החדרה); מתן רשיון לפי סעיף זה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(31) בסעיף 44ג(3), במקום "שיקבע שר החקלאות, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת" יבוא "שתקבע מועצת הרשות הממשלתית";

(32) בסעיף 44ה –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "60" יבוא "30";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הזדמנות להשמיע, בדרך שתיקבע בתקנות, את הצעותיו" יבוא "הזדמנות להשמיע את הצעותיו", ובסופו יבוא "בדרך שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, בכללים";

(33) בסעיף 44ז(א), אחרי פסקה (6) יבוא:

"(7) אמצעי ניטור שעל בעל הרשיון להתקין כדי לפקח על כמותם ואיכותם של המים המוחדרים והשפעתם על הקרקע, ונתונים כאמור שעליו להעביר למנהל הרשות הממשלתית, לפי דרישתו";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (33)

מוצע לקבוע כי ברישיון החדרה ייקבעו גם אמצעי ניטור המים שעל בעל רישיון ההחדרה להתקין. בדרך זו יובטח כי בידי מנהל הרשות יהיו הכלים לפיקוח ולמעקב אחרי פעולות בעל רישיון כאמור.

בכללים שתקבע מועצת הרשות, מוצע לעשות שימוש במונח "לפי חוק זה" כך שיכלול את כל התקנות, הכללים והצווים לפי חוק המים.

(34) בסעיף 44טז –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מצא השר" יבוא "מצאה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שתיקבע בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, בכללים";

(35) בסעיף 44יז, במקום "60" יבוא "30";

(36) בסעיף 44יט –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שיקבע שר החקלאות לאחר התייעצות במועצת המים" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) סעיף קטן (ג) – בטל;

(37) בסעיף 44כ, במקום "באישור נציב המים ועל פי כללים שייקבעו על ידי הנציב" יבוא "באישור מנהל הרשות הממשלתית ועל פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(38) בסעיף 44כב, במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים לחישוב הפיצויים לפי סימן זה.";

(39) בסעיף 46, במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";

(40) בסעיף 47, בכל מקום, במקום "לשר החקלאות" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות";

(41) בסעיף 49, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית" ובמקום "השר רשאי להסמיך לכך, לאחר התייעצות עם שר הפנים, גם" יבוא "ורשאית היא להסמיך לכך גם";

(42) בסעיף 51, במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";

(43) בסעיף 52, במקום "ששר החקלאות הרשה" יבוא "שמועצת הרשות הממשלתית הרשתה";

(44) בסעיף 53, במקום "נוכח שר החקלאות" יבוא "נוכחה מועצת הרשות הממשלתית", במקום "לדעתו, שיהיו בידיה" יבוא "לדעתה, שיהיו בידי רשות המים", במקום "ורשאי השר" יבוא "ורשאית מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום "שיקבע" יבוא "שתורה";

(45) בסעיף 54, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

ד ב ר י ה ס ב ר

ולקבוע כי יראו את מסמכי ההתאגדות של הרשות הארצית כאילו זכות ההכרעה הנתונה בהם, נתונה לשר התשתיות הלאומיות, כאמור.

לפסקה (40) וסעיף 57(ה)

מוצע להעביר את זכות ההכרעה ברשות המים הארצית (חברת מקורות), הנתונה לשר החקלאות לפי סעיף 47 לחוק המים, אל שר התשתיות הלאומיות.

(46) בסעיף 57 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) במקום "לשר חקלאות" יבוא "למועצת הרשות הממשלתית", במקום "לו" יבוא "למועצה האמורה" ובמקום "שירוש" יבוא "שירשו";

(47) בסעיף 58, במקום "שר החקלאות יגיש" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תגיש";

(48) בסעיף 59 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "לתקנות החלות" יבוא "לכללים החלים" ובמקום "רשאי שר החקלאות לאחר שהתרה בה" יבוא "רשאי מנהל הרשות הממשלתית, באישור מועצת הרשות הממשלתית, ולאחר שהתרה ברשות המים האזורית";

(2) בפסקה (2), במקום "להורות לנציב המים שישלים את השלמת המפעל, בדרך ובתנאים שיקבע" יבוא "להשלים את הקמת המפעל בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – על פי אישור מאת המועצה האמורה, וזאת", והמילים "הכל כפי שיקבע השר" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, במקום "בניגוד להוראות חוק זה, לרבות תקנות על פיו" יבוא "בניגוד להוראות לפי חוק זה", במקום "רשאי שר החקלאות לאחר שהתרה בה" יבוא "רשאי מנהל הרשות הממשלתית, באישור מועצת הרשות הממשלתית, ולאחר שהתרה ברשות המים האזורית";

(2) בפסקה (2), במקום "או – באישור שר הפנים – לידי רשות מקומית" יבוא "לידי רשות מקומית";

(3) בפסקה (3), במקום "להורות לנציב המים שינהל את מפעל המים בדרך ובתנאים שיקבע" יבוא "לנהל את מפעל המים בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – על פי אישור מאת המועצה האמורה, וזאת";

(49) בסעיף 60, במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית" ובמקום "בסמכויותיו" יבוא "בסמכויותיה";

(50) בסעיף 64, המילים "מאושרת על ידי שר החקלאות" – יימחקו;

(51) בסעיף 67 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

ד ב ר י ה ס ב ר

הרשות, ולענין רשות מים ארצית – לידי מועצת הרשות באישור הממשלה.

לפסקאות (48) ו-(49)

מוצע לקבוע כי הסמכויות בנושא רשות מים שאינה פועלת כהלכה יועברו לידי מנהל הרשות, באישור מועצת

(ב) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים, רשאי לאשר" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, בהתאם לכללים שתקבע, לאשר";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שר החקלאות לא ידחה" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית לא תדחה", ובמקום הסיפה החל במילים "לפניו או לפני" יבוא "לפניה";

(52) בסעיף 68 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לא יאשר שר החקלאות" יבוא "לא תאשר מועצת הרשות הממשלתית", במקום "שהביא" יבוא "שהביאה";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "רשאי שר החקלאות" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית";

(53) בסעיף 70, במקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה מועצת הרשות הממשלתית";

(54) בסעיף 71, במקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה מועצת הרשות הממשלתית";

(55) בסעיף 74 –

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "רשאי שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים ולאחר" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית, לאחר";

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "לא יסרב שר החקלאות" יבוא "לא תסרב מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום הסיפה החל במילים "לפניו או לפני" יבוא "לפניה";

(ג) בסעיף קטן (ה), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית", במקום "לא יאשר השר" יבוא "לא תאשר המועצה" ובמקום "שנתן להם" יבוא "שנתנה להם";

(56) בסעיף 77(א)3, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(57) במקום סעיף 78 יבוא:

78. היתה פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 77 טעונה היתר, רשיון או פטור על פי כל חיקוק, לרבות חוק עזר שניתן לפיו, לא יתן השר הממונה על ביצועו של אותו חיקוק את ההיתר, הרשיון או הפטור, אלא לאחר התייעצות עם מועצת הרשות הממשלתית; הוראה זו אינה גורעת מכל הוראה אחרת בחיקוק.";

(58) בסעיף 80, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(59) בסעיף 88, בסופו יבוא "על גבייתן של ההוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה), למעט סעיף 12";

(60) בסעיף 93(א), במקום "שר החקלאות יקבע, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, כללים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (59) פעולה שנעשתה בלא היתר, מוצע להחיל על גביה כאמור את פקודת המסים (גביה).

כדי לאפשר גביה יעילה של הוצאות בשל תיקון

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "אישור שר החקלאות, שיינתן לאחר התייעצות עם מועצת המים ולאחר" יבוא "אישור מועצת הרשות הממשלתית, שיינתן לאחר";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים למתן היתרים וצווים בידי מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף זה.";

(62) בסעיף 100, ברישה, במקום "נציב המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(63) בסעיף 101, במקום "לא יאשר נציב המים" יבוא "לא תאשר מועצת הרשות הממשלתית", במקום "לפני שנתן" יבוא "לפני שנתנה" ובמקום "בדרך שנקבעה בתקנות" יבוא "בדרך שקבעה בכללים";

(64) בסעיף 102 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "תקנות" יבוא "כללים";

(ב) במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים, לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע בכללים";

(65) בסעיף 103, במקום "ותקנות" יבוא "וכללים" ובמקום "שיקבע שר החקלאות" יבוא "שתקבע מועצת הרשות הממשלתית, בכללים";

(66) בסעיף 104, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית" ובסופו יבוא "ככל שאישור כאמור נדרש לפי חוק אחר";

(67) בסעיף 105, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים ובאישור" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, באישור";

(68) בסעיף 107, במקום "60" יבוא "30";

(69) בסעיף 111, במקום הרישה עד המילים "יקבע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע";

(70) בסעיף 112 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד המילים "לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע בכללים", במקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית היא" והמילים "למעט שימושם בחקלאות" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב), הרישה עד המילים "ובלבד שהתעריפים" יבוא "על אף האמור בסעיף קטן (א), התעריפים";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ולענין תשלום על ידי רשות מקומית – גם לאחר התייעצות עם שר הפנים, יקבעו הוראות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים";

(ד) בסעיף קטן (ד), במקום "הוראות" יבוא "כללים";

(71) בסעיף 112א(א), בהגדרה "שיעור השינוי של הסל הקובע", בסיפה, במקום "שר החקלאות ושר האוצר רשאים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";

(72) בסעיף 113(א), במקום "ששר החקלאות יקבע" יבוא "שמועצת הרשות הממשלתית תקבע", במקום "יתן" יבוא "תיתן" ובמקום "שנקבעה בתקנות" יבוא "שקבעה בכללים";

(73) בסעיף 114(א), במקום "קבע שר החקלאות" יבוא "קבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(74) במקום סעיף 115 יבוא:

"תחילת כללים 115. כללים לפי סעיפים 111 ו-112 יכול שתחילתם תהיה לפני פרסומם, אך לא לפני התקנתם.";

(75) בסעיף 116(א), במקום הרישה עד המילים "יקבע היטל" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע היטל";

(76) בסעיף 124 א –

(א) ברישה, אחרי "רשאי" יבוא "על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בפסקאות (1) ו-(2), במקום "התקנות שהותקנו" יבוא "הכללים שנקבעו";

(77) בסעיף 124 ב –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) שיעורי התשלום המיוחד ייקבעו בכללים על ידי מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "התקנות שהותקנו" יבוא "הכללים שנקבעו";

(78) במקום כותרת סימן א' לפרק החמישי יבוא:

"סימן א': הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז";

(79) אחרי סעיף 124, תחת כותרת סימן א' לפרק חמישי יבוא:

"הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז (בחוק זה – הרשות הממשלתית), שתהיה מופקדת על ניהול משק המים, לרבות ביוב וניקוז (בפרק זה – משק המים).

(ב) האורגנים של הרשות הממשלתית יהיו מועצת הרשות ומנהל הרשות.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקאות (78) ו-(79)

לפסקה (75)

לסעיפים 24 ו-25 עד 24 ויד המוצעים

כאמור בחלק הכללי בדברי ההסבר לפרק זה, מוצע להקים רשות ממשלתית למים, לביוב ולניקוז. עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה, ותקציבה ייקבע בחוק התקציב בסעיף תקציב נפרד. האורגנים הביצועיים של הרשות יהיו מועצת הרשות ומנהל הרשות.

מוצע לקבוע כי קביעת היטלי הפקה תהיה נתונה בידי מועצת הרשות הממשלתית, בכפוף להוראות הדין, ובכלל זה ההוראה שבסעיף 39 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, ולפיה קביעת היטלים לטובת אוצר המדינה ושינוי שיעוריהם טעונה אישור שר האוצר.

תקציב הרשות הממשלתית 124יב. תקציב הרשות הממשלתית ייקבע בחוק התקציב, בסעיף תקציב נפרד כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁶²; הממונה על סעיף תקציב זה, לענין החוק האמור, יהיה מנהל הרשות הממשלתית.

עסקאות הרשות 124יג. מנהל הרשות הממשלתית מורשה, יחד עם חשב הרשות הממשלתית, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951⁶³, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

עובדי הרשות הממשלתית 124יד. עובדי הרשות הממשלתית יהיו עובדי המדינה, והם יפעלו לפי הוראות מנהל הרשות הממשלתית ובפיקוחו.

סימן א'1: מועצת הרשות הממשלתית

מועצת הרשות הממשלתית תהיה מורכבת משישה חברים בעלי התפקידים כמפורט להלן:

- (1) מנהל הרשות הממשלתית שמונה לפי סעיף 124יז, והוא יהיה יושב ראש המועצה;
- (2) המנהל הכללי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר;
- (3) המנהל הכללי של המשרד לאיכות הסביבה;
- (4) המנהל הכללי של משרד הפנים;
- (5) המנהל הכללי של משרד התשתיות הלאומיות;
- (6) הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

(ב) כל אחד מהמנויים בפסקאות (2) עד (6) רשאי למנות נציג מטעמו שיהיה חבר הרשות הממשלתית במקומו, ובלבד שהוא עובד משרדו בדרגת סגן מנהל כללי ומעלה.

(ג) תפקידי מועצת הרשות הממשלתית הם כמפורט בחוק זה ובכל דין אחר, ובין השאר:

ד ב ר י ה ס ב ר

עליו, ובכלל זה הפיקוח על רשות המים הארצית ורשויות המים האזוריות. בנוסף, המועצה תקבע כללים למתן רישיונות וכן כללים בנושאים אחרים שנקבעו בחוק המים ובדברי חקיקה אחרים בנושא המים, לרבות כללים לענין הפקת מים, אספקתם, איכותם, מחירם והשימוש בהם במסגרת מטרות המים.

כמו כן, מוצע להסמיך את המועצה לסייע לשר התשתיות הלאומיות במילוי תפקידו כשר היוזם לענין אמנות בין-לאומיות בנושא מים. תפקיד זה משלים את ההסמכה שקבעה הממשלה, בהחלטת הממשלה, ולפיה שר התשתיות הלאומיות הוא השר האחראי להסדרים בין-לאומיים בענין מים, ואלה יטופלו בידי מועצת הרשות.

לסעיפים 124טו ו-124טז המוצעים

מוצע כי מועצת הרשות תורכב משישה חברים. חברי המועצה יהיו: מנהל הרשות – והוא יהיה יושב ראש המועצה, מנכ"ל משרד החקלאות ופיתוח הכפר, מנכ"ל משרד התשתיות הלאומיות, מנכ"ל המשרד לאיכות הסביבה, מנכ"ל משרד הפנים והממונה על התקציבים במשרד האוצר, או נציג בכיר של כל אחד מהם שימונה מקרב עובדי משרדו.

בהתאם לתיקון המוצע, מועצת הרשות תרכז את הטיפול הכולל במשק המים, הסדרתו, פיתוחו והפיקוח

⁶² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ד, עמ' 139.

⁶³ ס"ח התשי"א, עמ' 52; התשנ"ה, עמ' 448.

- (1) הסדרת משק המים, פיתוחו ופיקוח עליו;
- (2) ביצוע מדיניות הממשלה שיש לה השלכות על משק המים;
- (3) קביעת כללים למתן רשיונות לפי חוק זה;
- (4) קביעת תעריפים והיטלים לשימושי המים השונים;
- (5) קביעת כללים בדבר הפקת מים, אספקתם, כמותם, איכותם, מחירם, השימוש בהם במסגרת מטרות המים, ואירוע פגיעה במים;
- (6) קביעת תקנים לטיפול במי שופכין;
- (7) פיקוח על רשות המים הארצית ורשויות המים האזוריות;
- (8) סיוע לשר התשתיות הלאומיות במילוי תפקידו כשר היוזם לענין אמנות בין-לאומיות בנושא מים.

סדרי עבודתה של מועצת הרשות הממשלתית 124טו. (א) מועצת הרשות הממשלתית תקיים ישיבה אחת לחודשיים, לפחות.

(ב) המנין החוקי בישיבת מועצת הרשות הממשלתית הוא שלושה חברים לפחות, וביניהם מנהל הרשות הממשלתית.

(ג) החלטות הרשות הממשלתית יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים המצביעים באותה ישיבה.

(ד) מועצת הרשות הממשלתית תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ונוהלי דיוניה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

סימן א'2: מנהל הרשות הממשלתית

מנהל הרשות הממשלתית 124יז. (א) הממשלה תמנה, על פי הצעת שר התשתיות הלאומיות, את מנהל הרשות הממשלתית, שיהיה אחראי לניהול משק המים, במסגרת מדיניות הממשלה, ובכפוף להנחיות, להוראות ולכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית.

(ב) מנהל הרשות הממשלתית יהיה עובד המדינה; תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים ואפשר לחזור ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת, של שלוש שנים.

ד ב ר י ה ס ב ר

כהוראת מעבר, מוצע לקבוע כי נציב המים המכהן, ערב חקיקת החוק המוצע, יכהן כמנהל הראשון של הרשות, בכפוף להוראות כל דין, עד יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006). יצוין כי על פי החלטת הממשלה עובדי המדינה המועסקים בנציבות המים יועברו להעסקה כעובדי המדינה במסגרת הרשות הממשלתית.

לסעיפים 24 ויז עד 124וכא המוצעים ולסעיף 57(ב)

מוצע לקבוע את מנהל הרשות הממשלתית כאורגן ביצועי עיקרי של הרשות. מנהל הרשות ימלא את התפקידים שממלא היום נציב המים. לענין זה מוצע לקבוע גם את הכשירות להתמנות למנהל הרשות, את הכללים להפסקת כהונתו והוראות לענין מינוי ממלא מקום למנהל הרשות שהושעה. כפי שצוין לעיל בסמכויות שונות יפעל המנהל במסגרת כללים שתקבע מועצת הרשות, שהוא מכהן גם כיושב הראש שלה.

124יח. כשיר להתמנות כמנהל הרשות הממשלתית אזרחי ישראל ותושב ישראל שמתקיימים בו שניים אלה:

(1) הוא בעל תואר אקדמי בתחום עיסוקה של הרשות הממשלתית, מאת מוסד שהמועצה להשכלה גבוהה הכירה בו כמוסד להשכלה גבוהה;

(2) הוא בעל ניסיון מצטבר של חמש שנים בתפקיד בכיר בתחום הניהול של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי או בתפקיד בכיר בשירות הציבורי.

הפסקת כהונה

124יט. הממשלה לא תפסיק את כהונתו של מנהל הרשות הממשלתית אלא לאחר שנתנה לו הזדמנות לערוך על החלטתה לפני ועדת השירות לפי סעיף 7 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959⁶⁴; ועדת השירות תדון בערר לאחר קבלת חוות דעת מנציב שירות המדינה.

ממלא מקום למנהל הרשות שהושעה

124כ. השעתה הממשלה את מנהל הרשות הממשלתית, תמנה לו, בדרך האמורה בסעיף 124יז, ממלא מקום שמתקיימים בו תנאי הכשירות הנדרשים לפי סעיף 124יח; לממלא המקום יהיו כל הסמכויות של מנהל הרשות הממשלתית לפי חוק זה ולפי כל דין אחר.

דוח מנהל הרשות הממשלתית

124כא. מנהל הרשות הממשלתית יגיש למועצת הרשות הממשלתית, אחת לשנה לפחות, דין וחשבון על פעולותיו.

סימן א' 3: מועצת המים;

(80) בסעיף 125, במקום "לשר החקלאות" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות", והמילים "ותמלא את התפקידים שנועדו לה לפי חוק זה" – יימחקו;

(81) בסעיף 126, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(82) בסעיף 127, במקום "לשר החקלאות" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות";

(83) בסעיף 128, בכל מקום, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(84) סעיף 130 – בטל;

(85) בסעיף 131, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(86) בסעיף 132, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(87) בסעיף 133(א), במקום "שר החקלאות ימנה" יבוא "שר התשתיות הלאומיות, על פי הצעת מועצת הרשות הממשלתית, ימנה" ובמקום "על ידי שר החקלאות" יבוא "על ידי שר התשתיות הלאומיות";

(88) בסעיף 134(א), במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לרכז בידי שר התשתיות הלאומיות, שהוא השר הממונה על נושא המים את כל הסמכויות להתקנת תקנות ביצוע שלא הועברו לידי מועצת הרשות.

לפסקאות (80) עד (93) ו-(96)

מוצע לקבוע כי מועצת המים תמלא תפקיד מייעץ לשר התשתיות הלאומיות בנושאי מדיניות כלליים בקשר עם המים.

⁶⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

(89) בסעיף 135, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(90) בסעיף 136, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(91) סימן ב' לפרק חמישי – בטל;

(92) בסעיף 141(א), במקום "שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים" יבוא "שר התשתיות הלאומיות, לאחר התייעצות עם מועצת הרשות הממשלתית";

(93) בסעיף 148(ב), במקום "שר החקלאות יתקין תקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים";

(94) בסעיף 154, אחרי "על ידי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית" והמילים "או לפי התקנות על פיו" – יימחקו;

(95) בסעיף 155, במקום "שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(96) במקום סעיף 159 יבוא:

"ביצוע ותקנות 159. (א) שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית, לפי חוק זה, לקבוע כללים.
(ב) מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע אגרות בעד הגשת בקשות לרשיונות ולהיתרים לפי חוק זה.";

(97) בסעיף 160(ב) –

(א) ברישה, במקום "שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר, יקבע" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע";

(ב) בפסקה (3), במקום "שיקבע בתקנות" יבוא "שנקבע בכללים האמורים".

45. על אף הוראות סעיף 112(א) לחוק המים, כנוסחו בסעיף 44(70) לחוק זה, בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008), כללים לפי הסעיף האמור הקובעים תעריפי מים לשימוש בחקלאות, ייקבעו באישור שר החקלאות ופיתוח הכפר, שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר.

46. בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001⁶⁵ (בפרק זה – חוק תאגידי מים וביוב) – תיקון חוק תאגידי מים וביוב

(1) בסעיף 2 –

(א) בהגדרה "הממונה", במקום "שהממשלה הסמיכה" יבוא "שהוסמך";

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 46 לפסקה (1)

כאמור בחלק הכללי לדברי ההסבר לפרק זה, תפקידי הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב (להלן – הרשות לשירותים ציבוריים), שהוקמה לפי סעיף 80 לחוק תאגידי מים וביוב, יועברו לידי הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, ותפקידים שהיו מוקנים למנהל הרשות לשירותים ציבוריים יועברו לידי מנהל הרשות הממשלתית, והכל במועד תחילתו של החוק המוצע (1 בינואר 2006).

סעיף 45 מוצע לקבוע כי תעריפי המים לחקלאות אשר ייקבעו עד יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008) על ידי מועצת הרשות, יהיו טעונים את אישורם של שר החקלאות ופיתוח הכפר, שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר.

⁶⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 454; התשס"ד, עמ' 517.

(ב) במקום ההגדרה "הרשות" יבוא:

"הרשות" – הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שהוקמה לפי סעיף 124א לחוק המים";

(ג) במקום ההגדרה "מועצת הרשות" או "המועצה" יבוא:

"מועצת הרשות" או "המועצה" – מועצת הרשות, שהוקמה לפי סעיף 124א לחוק המים;

(ד) במקום ההגדרה "מנהל הרשות" יבוא:

"מנהל הרשות" – מנהל הרשות שמונה לפי סעיף 124א לחוק המים";

(2) בסעיף 5 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שר הפנים ושר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים ושר האוצר רשאים" יבוא "מועצת הרשות רשאית" ובמקום "אישורם" יבוא "אישורה";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי" יבוא "מועצת הרשות רשאית";

(3) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאים שר האוצר ושר הפנים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להורות" יבוא "רשאית מועצת הרשות להורות";

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "אישרו שר הפנים ושר האוצר" יבוא "אישרה מועצת הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ה), במקום "השרים רשאים" יבוא "מועצת הרשות רשאית", במקום "ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להאריך לגביה" יבוא "להאריך לגבי הרשות המקומית", ובמקום "שיקבעו, ורשאים הם" יבוא "שתקבע, ורשאית היא";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום "רשאים השרים בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת" יבוא "רשאית מועצת הרשות, בצו";

(ה) בסעיף קטן (ז), ברישה, במקום "שר הפנים ושר האוצר רשאים" יבוא "מועצת הרשות רשאית";

ד ב ר י ה ס ב ר

בכלל זה מוצע להקנות למועצת הרשות סמכות לקבוע כללים בענינים אלה: התנאים שבהם יועברו הנכסים מהרשות המקומית לחברה (סעיף 11 לחוק תאגידי מים וביוב); מתן רישיונות לתאגידי מים (סעיף 15 לחוק תאגידי מים וביוב); שינוי תנאים ברישיון (סעיף 16 לחוק תאגידי מים וביוב); ביטול רישיון או הגבלתו (סעיף 20 לחוק תאגידי מים וביוב); הפעלת סמכויות הממונה בקשר עם העברת האחריות למתן השירותים במערכות המים והביוב (סעיף 21 לחוק תאגידי מים וביוב); מתן רישיונות, קביעת תנאים בהם, שינויים וביטולם (סעיף 21א לחוק תאגידי מים וביוב); עיסוקים מותרים לחברה (סעיף 22 לחוק תאגידי מים וביוב); שימוש בסמכות לפי חוק תאגידי מים וביוב בידי חברה מחוץ לתחומה, לצורך ביצוע תפקידיה (סעיף 37 לחוק תאגידי מים וביוב); הפסקה או צמצום של מתן שירותי המים

הממונה, כהגדרתו המוצעת, יישאר כאורגן נפרד בתוך הרשות, וימשיך להפעיל את סמכויותיו בכפוף למנהל הרשות ולמועצת הרשות, וזאת לפי סעיף 47 להצעת החוק החל ב־1 בינואר 2008. (ר' דברי הסבר לסעיף 47 להצעת החוק).

לפסקאות (2) עד (5), (7) עד (28), (42), (44) ו־(45)

מוצע להסמיך את מועצת הרשות הממשלתית לקבוע כללים שונים ליישום המדיניות גם בנושאים הנוגעים לתאגידי מים וביוב, בחלק מהמקרים, במקום הסמכות שהיתה נתונה לשרים, ובחלקם – כסמכות חדשה ונוספת, והכל במסגרת ריכוז הסמכויות השונות וקביעת הכללים בנושאים השונים בידי גוף מקצועי אחד אשר לו ראייה כוללת ואחריות כללית לנושא.

(4) בסעיף 6א(ב), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) בסעיף קטן (1), במקום "רשאית מועצת הרשות, בצו, להורות" יבוא "תורה מועצת הרשות";";

(5) בסעיף 8(ב), במקום "שר הפנים ושר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

(6) בסעיף 9(ד), במקום "מסמכויותיו של נציב המים" יבוא "מסמכויותיהם של מנהל הרשות ומועצת הרשות";

(7) בסעיף 11א(א), במקום "שר הפנים ושר האוצר יקבעו" יבוא "מועצת הרשות תקבע" ובמקום "יהיו השרים האמורים רשאים" יבוא "תהיה המועצה רשאית";

(8) בסעיף 15א(א), במקום "הממונה, לאחר התייעצות עם הרשות, רשאי לתת" יבוא "הממונה רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א, לתת";

(9) בסעיף 16א(א), במקום הרישה עד המילה "לשנות" יבוא "הממונה רשאי, בכל עת, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א, לשנות";

(10) בסעיף 20, ברישדה, במקום "לאחר התייעצות עם מועצת הרשות, או בעקבות פניה שלה" יבוא "על פי הכללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א";

(11) בסעיף 21 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור השרים" יבוא "באישור מועצת הרשות";

(ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) הממונה יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף זה על פי כללים שקבעה מועצת הרשות.";

(12) אחרי סעיף 21 יבוא:

"כללים לרישוי 21א. מועצת הרשות תקבע כללים לענין מתן רישונות, קביעת תנאים בהם ושינוים, ולענין ביטול רישונות והגבלתם.";

(13) בסעיף 22(ב), במקום "שיקבע" יבוא "שיקבע, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א";

ד ב ר י ה ס ב ר

והתנאים שבהם רשאית חברה להפסיק או לצמצם מתן שירותי מים וביוב לצרכן או למקרקעין (סעיף 146 לחוק תאגידי מים וביוב).

כן מוצע להעביר או להקנות למועצת הרשות סמכויות אלה: הסמכות לאשר הקמת חברה בידי עירייה או מועצה מקומית או בידי איגוד ערים ולקבוע תנאים לענין זה (סעיף 5 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות להורות לרשות מקומית להקים חברה ולהעביר לה את הפעלת משק המים (סעיף 6 לחוק תאגידי מים וביוב) והסמכות לתת הוראות לענין רשות כאמור שלא הקימה חברה עד תום שש שנים ממועד חקיקת החוק (סעיף 6א לחוק האמור); הסמכות לאשר הסכמי עבודה (סעיף 8(ב) לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לאשר העברת האחריות למתן השירותים במערכות המים והביוב (סעיף 21 לחוק

והביוב לצרכן שלא שילם את התשלומים שנדרשו ממנו כדין (סעיף 39 לחוק תאגידי מים וביוב); ביצוע פעולות במקרקעין שענינן התקנה, בניה או הצבת מיתקנים של מערכות מים המיועדים לתת שירותי מים וביוב לאותם מקרקעין (סעיף 42 לחוק תאגידי מים וביוב); פרסום דוחות שנתיים (סעיף 54 לחוק תאגידי מים וביוב); חלוקת השליטה והבעלות בחברה שהוקמה בידי יותר מרשות מקומית אחת (סעיף 73 לחוק תאגידי מים וביוב); העברת אמצעי שליטה בחברה מאת רשות מקומית, החובות שיחולו על החברה ועל נושאי המשרה בה וכן תנאים והגבלות נוספים להעברה של אמצעי שליטה בחברה (סעיף 77 לחוק תאגידי מים וביוב); שליטה בידי חברה, תאגיד שבשליטת חברה או בעל ענין בחברה בחברה אחרת (סעיף 78א) לחוק תאגידי מים וביוב), והמקרים

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים; השר ייתן את אישורו אם ראה, לאחר התייעצות עם הממונה ועם שר האוצר ומועצת הרשות" יבוא "מועצת הרשות; המועצה תיתן את אישורה אם ראתה, לאחר שקיבלה את חוות דעתו של הממונה";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי" יבוא "מועצת הרשות רשאית" ובמקום "אישורו" יבוא "אישורה";

(א) הרישה עד המילים "בהתאם לכך" תסומן "(א)" ובה, במקום "יקבע שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר ולאחר שקיבל את חוות דעת הממונה ושמע את עמדות הרשות המקומית והחברה" יבוא "יקבע שר הפנים, על פי הצעת מועצת הרשות, ובהתייעצות עם שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות" ובסופה יבוא "הצעת מועצת הרשות כאמור בסעיף קטן זה תינתן לאחר שקיבלה את חוות דעת הממונה ושמעה את עמדות הרשות המקומית והחברה";

(ב) הסיפה החל במילים "קבע השר" תסומן "(ב)", ובה, אחרי "קבע השר" יבוא "לפי סעיף קטן (א)";

(16) בסעיף 37(א), אחרי "אישור הממונה" יבוא "שיינתן על פי כללים שקבעה מועצת הרשות";

(17) בסעיף 39(א), במקום "תקנות שיותקנו" יבוא "כללים שייקבעו";

(18) בסעיף 42(א3), במקום "באישור הממונה או לפי כללים שיקבע" יבוא "לפי כללים שקבעה מועצת הרשות, ובאין כללים כאמור, באישור הממונה";

(19) סעיף 54(ד), במקום "שיקבע הממונה" יבוא "שתקבע מועצת הרשות בכללים";

(20) בסעיף 56(א), המילים "יושב ראש" – יימחקו;

(א) בסעיף קטן (א5), במקום "שר הפנים בהתייעצות עם שר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

ד ב ר י ה ס ב ר

העברה של השליטה ואמצעי השליטה בחברה לאחר, במהלך שלוש שנים מיום תחילת פעילות החברה (סעיף 74 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לתת חוות דעת לממשלה בנוגע להחלטה של רשות מקומית על העברה או על הקצאה של אמצעי שליטה (סעיף 75 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לאשר רכישה והחזקה של שליטה ואמצעי שליטה בחברה (סעיף 76 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לאשר החלטה של רשות מקומית להחיל את הוראות חוק תאגידי מים וביוב על חברה שהקימה הרשות המקומית לפני תחילתו של החוק האמור להפעלת משק המים והביוב בתחומי אותה רשות, וכן הסמכות להתנות את האישור בתנאים (סעיף 149 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות להציע לשרים להחיל את הוראות החוק גם על מועצה אזורית (סעיף 151 לחוק תאגידי מים וביוב).

תאגידי מים וביוב); הסמכות לשנות את תחומי הפעילות של החברות (סעיף 29 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות להציע לשר הפנים שינויים בתחום הגאוגרפי שבו תפעל החברה (סעיף 30 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לדרוש מחברה למסור מידע בקשר לפתרטים שכללה חברה בדוח שנתי, בדוח ביניים או בדוחות מיוחדים (סעיף 56 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות להכריע במחלוקת בין הממונה לבין החברה בענין החלטות החברה, הטעונות את אישורו של הממונה, בדבר ייעוד רווחיה, וכן הסמכות לאשר את החלטת הממונה לתת פטור לחברה מהצורך לקבל את אישורו כאמור (סעיף 63 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לאשר חלוקה של השליטה והבעלות בחברה שהוקמה בידי יותר מרשות מקומית אחת, שלא נעשית לפי הכללים שקבעה מועצת הרשות לענין זה (סעיף 73 לחוק תאגידי מים וביוב); הסמכות לאשר

- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים שיתיעץ עם שר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";
- (22) בסעיף 72, ההגדרה "השרים" – תימחק;
- (23) בסעיף 73, במקום "שיקבעו השרים" יבוא "שתקבע מועצת הרשות";
- (24) בסעיף 74, במקום "הממונה" יבוא "מועצת הרשות שניתנה בהתייעצות עם הממונה";
- (25) בסעיף 75 –
- (א) בסעיף קטן (ג), במקום "הממונה" יבוא "מועצת הרשות שניתנה בהתייעצות עם הממונה";
- (ב) בסעיף קטן (ד), במקום "הותקנו תקנות" יבוא "נקבעו כללים";
- (26) בסעיף 76 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור הממונה" יבוא "באישור מועצת הרשות לאחר שקיבלה חוות דעת של הממונה";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "אישור הממונה" יבוא "אישור מועצת הרשות לאחר שקיבלה חוות דעת של הממונה" ובמקום "הממונה רשאי ליתן" יבוא "מועצת הרשות רשאית, לאחר שקיבלה חוות דעת של הממונה, ליתן";
- (ג) בסעיף קטן (ד), במקום "הממונה יפרסם" יבוא "מועצת הרשות תפרסם";
- (ד) בסעיף קטן (ה), במקום "רשאים השרים" יבוא "רשאית מועצת הרשות" ובמקום "תקנות שהותקנו" יבוא "כללים שנקבעו";
- (27) בסעיף 77 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "השרים יתקינו תקנות" יבוא "מועצת הרשות תקבע כללים";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השרים רשאים להתקין תקנות" יבוא "מועצת הרשות רשאית לקבוע כללים";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "השרים רשאים לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות רשאית לקבוע בכללים";
- (ד) בסעיף קטן (ד), במקום "תקנות לפי סעיף זה יותקנו" יבוא "כללים לפי סעיף זה ייקבעו";
- (28) בסעיף 78(א), בסופו יבוא "הכל על פי כללים שקבעה המועצה";
- (29) במקום כותרת פרק ו' יבוא "הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז";

ד ב ר י ה ס ב ר

זה ראו גם דברי ההסבר לסעיף 47 להצעת חוק.

לפסקאות (29) עד (33)

כאמור בחלק הכללי לדברי ההסבר לפרק זה, הסמכויות והתפקידים של הרשות לשירותים ציבוריים יועברו לידי הרשות הממשלתית החל ביום תחילתו של

יצוין כי הסמכויות המפורטות לעיל יועברו למועצת הרשות הממשלתית, לפי הוראות סעיף 47 להצעת חוק, ב-1 בינואר 2008, למעט הסמכות לדרוש מחברה למסור מידע בקשר לפרטים שכללה חברה ברוח שנתי, ברוח ביניים או בדוחות מיוחדים (סעיף 56 לחוק תאגידי מים וביוב), שתעבור למועצת הרשות ב-1 בינואר 2006 (לענין

30) בכותרת סימן א' לפרק ו', המילה "הקמת" – תימחק, ובסופה יבוא "לענין חוק זה";

31) בסעיף 80 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "מטרות הרשות לענין חוק זה";

(ב) במקום "מוקמת בזה הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב, כרשות" יבוא "הרשות תהיה, לענין חוק זה, רשות";

32) בסעיף 81(א), במקום הרישה יבוא "תפקידי הרשות, לענין חוק זה, הם, בין השאר:"

33) סימנים ב' עד ה', לפרק ו' – בטלים;

34) בסעיף 103 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "חד-פעמיים" יבוא "בעד הקמת מערכת מים או ביוב";

(ב) האמור בו יסומן "(א)", ובו, ברישה, אחרי "חד-פעמיים" יבוא "או שוטפים";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) קבעה מועצת הרשות לפי סעיף קטן (א), תשלומים שוטפים בעד הקמת מערכת מים או מערכת ביוב, תקבע תעריף מופחת או פטור בעד תקופה שתקבע, לענין נכסים ששולמו בשלם תשלומים חד-פעמיים, כאמור בסעיף קטן (א) (1) ו-(2).";

35) בסעיף 107, במקום "תאפשר הרשות לממונה" יבוא "תאפשר מועצת הרשות", ובמקום "שתקבע מועצת הרשות" יבוא "שתקבע, לאחר קבלת חוות דעת הממונה";

36) בסעיף 110 –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מנהל הרשות ימנה, באישור שר הפנים, ממונה על עניני החברות לשירותי מים וביוב; הממונה יהיה עובד הרשות.;"

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הסמכת" יבוא "מינוי";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (34)

מוצע לקבוע בסעיף 103 לחוק תאגידי מים וביוב כי מועצת הרשות הממשלתית תהיה מוסמכת לקבוע כללים ותעריפים לענין תשלומים שוטפים בעד הקמת מערכת מים או ביוב, בנוסף לסמכות המועצה לפי סעיף 103 האמור, כנוסחו היום, לענין תשלומים חד-פעמיים.

כן מוצע להוסיף הוראה בסעיף 103 לחוק תאגידי מים וביוב, ולפיה המועצה תקבע תעריף מופחת או פטור, בעד תקופה שתקבע, לענין נכסים ששולמו בשלם תשלומים חד-פעמיים, אם קבעה מועצת הרשות תשלומים שוטפים בהתאם לסמכותה כאמור.

לפסקאות (36) עד (40)

כאמור, הממונה על עניני החברות לשירותי מים וביוב יהיה, החל ב-1 בינואר 2008, אורגן בתוך הרשות הממשלתית, ומהמועד האמור הוא יפעיל את סמכויותיו

החוק המוצע (1 בינואר 2006). בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי הרשות הממשלתית תבצע את התפקידים של הרשות לשירותים ציבוריים, כאמור בסעיף 81 לחוק תאגידי מים וביוב.

ההוראות לענין הרכבה של מועצת הרשות הממשלתית וסדרי עבודתה, וכן ההוראות לענין מינוי של מנהל הרשות הממשלתית, תנאי הכשירות למינוי, הכללים להפסקת כהונתו ומינוי ממלא מקום למנהל שהושעה – קבועים בסעיפים 124 ו-124 עד 124כא לחוק המים, המוצעים בסעיף 44(79) לחוק זה. בהתאם לכך, מוצע לבטל את הוראות סימנים ב' עד ה' לפרק ו' לחוק תאגידי מים וביוב, שבהם נקבעו הוראות בענינים האמורים בנוגע למועצת הרשות לשירותים ציבוריים ומנהל הרשות האמורה, אשר יוחלפו בידי מועצת הרשות הממשלתית ומנהל הרשות הממשלתית החל מהמועד האמור (הסימנים האמורים כנוסחם ערב תחילתו של החוק המוצע מובאים בנספח לדברי ההסבר).

(37) בסעיף 111, במקום הרישה יבוא "הממונה, בכפוף להנחיות, להוראות ולכללים שקבעה מועצת הרשות במסגרת סמכויותיה –";

(38) בסעיף 115 –

(א) בסעיף קטן (א), המילים "או מנהל הרשות" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "נותן ההודעה" יבוא "הממונה";

(39) בסעיף 116(א), ברישה, המילים "או מנהל הרשות" – יימחקו, ובמקום "באישור שר הפנים, או מנהל הרשות באישור מועצת הרשות, לפי הענין" יבוא "באישור מועצת הרשות";

(40) בסעיף 117(א), המילים "ואישור השרים" – יימחקו;

(41) בסעיף 128(א), המילים "עובד משרד הפנים" – יימחקו;

(42) בסעיף 146 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "תקנות" יבוא "כללים";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר, יקבע את המקרים" יבוא "מועצת הרשות, תקבע, בכללים, את המקרים";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים" יבוא "מועצת הרשות" ובמקום "יקבע" יבוא "תקבע";

(ד) סעיף קטן (ג) – בטל;

(43) סעיף 148 – בטל;

(44) בסעיף 149 –

(א) בסעיף קטן (ד), במקום "שר הפנים ושר האוצר רשאים, בהתייעצות עם הממונה" יבוא "מועצת הרשות רשאית, לאחר שקיבלה את חוות דעת הממונה", במקום "אישור" יבוא "אישורה" ובמקום "להם" יבוא "לה";

(ב) בסעיף קטן (ה), במקום "אישורו שר הפנים ושר האוצר" יבוא "אישורה מועצת הרשות", במקום "השרים רשאים" יבוא "רשאית המועצה" ובמקום "רשאים הם" יבוא "רשאית היא";

ד ב ר י ה ס ב ר

הדבר נדרש – תוך התייעצות עם מועצת הרשות, שהיא הגורם המקצועי המנחה את כלל פעילות הרשות, ובכלל זה פעולות הממונה.

(לענין זה ר' גם דברי ההסבר לסעיף 47 להצעת החוק, ולפיו מינוי הממונה בהתאם להוראות החוק המוצע כעובד הרשות הממשלתית ייעשה ב־1 בינואר 2008, ולא מיד עם הקמת הרשות הממשלתית ב־1 בינואר 2006.)

לפסקה (43)

בשל מיוזג הרשות לשירותים ציבוריים לתוך הרשות הממשלתית, קיים שוני בין סוגי התפקידים שתמלא הרשות הממשלתית והרשות לשירותים ציבוריים – חשמל. לפיכך, אין עוד מקום להוראה הצופה פני אפשרות למיוזג של שתי רשויות אלו.

בכפוף למנהל הרשות ולמועצת הרשות. בהתאם לכך, מוצע לקבוע בסעיף 110 לחוק תאגידי מים וביוב כי הממונה ימונה בידי מנהל הרשות, באישור שר הפנים, והוא יהיה עובד הרשות. כמו כן, מוצע לקבוע בסעיף 111 לחוק תאגידי מים וביוב כי הממונה יבצע את התפקידים המוטלים עליו על פי החוק האמור בכפוף להנחיות, להוראות ולכללים שקבעה מועצת הרשות. מבנה ארגוני זה מבטיח גם הוא את מימוש המטרות העומדות ביסוד התיקון המוצע, היינו ריכוז הסמכויות בתחום המים בידי גורם ממשלתי-מקצועי מוגדר. לפיכך, מוצע לקבוע כי הפעלת הסמכות להורות על תיקון פגמים בתאגיד מים וביוב, לפי סעיפים 115 ו־116 לחוק תאגידי מים וביוב, והסמכות למנות מנהל מיוחד לתאגיד, ייוחדו לממונה כגורם המקצועי המופקד על הנושא, ובמקרים שבהם

(45) בסעיף 151, במקום "בצו, באישור" יבוא "בצו, על פי הצעת מועצת הרשות, ובאישור";

(46) בסעיף 152(ב), במקום "תקנות" יבוא "כללים";

(47) בסעיף 155, במקום "שר הפנים" יבוא "שר התשתיות הלאומיות", במקום "שר התשתיות הלאומיות" יבוא "שר הפנים" ובסופו יבוא "למעט בענינים שבהם מוסמכים מועצת הרשות או הממונה, לפי חוק זה, לקבוע כללים."

47. תחילתו של חוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה, למעט סעיפים 2, 9(ד), 56(א), כותרת פרק ו' וכותרת סימן א' לפרק האמור, סעיפים 80, 81(א) ו-103, וביטול סימנים ב' עד ה' לפרק ו' וסעיף 148, בחוק האמור, כנוסחם בסעיף 46(1), (6), (20), (29) עד (34) ו- (43) לחוק זה, ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008).

חוק תאגידי מים וביוב – תחילה

48. בחוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955⁶⁶ (בפרק זה – חוק קידוחי מים) –

תיקון חוק הפיקוח על קידוחי מים

(1) בכל מקום בחוק, למעט סעיף 1 –

(א) במקום "הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ב) במקום "לנציב" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

(ג) במקום "שהנציב" יבוא "שמנהל הרשות הממשלתית";

(2) בסעיף 1, במקום ההגדרה "הנציב" יבוא:

"חוק המים" – חוק המים, התשי"ט-1959;

"מועצת הרשות הממשלתית" – מועצת הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שהוקמה לפי סעיף 124טו לחוק המים;

ד ב ר י ה ס ב ר

לכהן הממונה שהוא עובד משרד הפנים (לענין זה ראו גם דברי ההסבר לסעיף 57(ד) להצעת החוק).

לפסקה (47)

עוד מוצע כי מרבית הסמכויות המוקנות היום לשרים לפי חוק תאגידי מים וביוב יועברו למועצת הרשות הממשלתית, ב-1 בינואר 2008, וזאת בהתאמה למוצע לענין הממונה שיהיה כאמור עובד הרשות החל במועד זה.

בהמשך לקביעה כי השר הממונה על עניני המים יהיה שר התשתיות הלאומיות, מוצע לקבוע כי הממונה על ביצוע חוק תאגידי מים וביוב הוא שר התשתיות הלאומיות, אשר רשאי, באישור שר הפנים ושר האוצר, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

סעיפים
מוצע לתקן תיקונים טכניים בחוקים שונים שבהם נזכרים בעלי התפקידים שתוארם שונה או שתפקידם מוזג אל תוך הרשות הממשלתית לפי החוק המוצע. חוקים אלו הם: חוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955, חוק מדידת מים, התשט"ו-1955, חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1957, חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967, חוק רשות נאות מרפא, התשל"ג-1973, חוק רשויות נחלים ומעינות, התשכ"ה-1965, חוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992 ופקודת בריאות העם, 1940.

סעיף 47
מוצע לקבוע כי אף שהקמת הרשות הממשלתית תהיה ביום 1 בינואר 2006 (מועד תחילתו של החוק המוצע), וביטול הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב תהיה אף היא במועד האמור, הרי שמינוי הממונה בהתאם להוראות החוק המוצע, כעובד הרשות הממשלתית, ייעשה ב-1 בינואר 2008 ולא מיד עם הקמת הרשות הממשלתית.

סעיף 6א לחוק תאגידי מים וביוב קובע כי בתום שש שנים מיום תחילתו של החוק האמור (מועד התחילה חל ב-31 ביולי 2001), רשות מקומית לא תפעיל בעצמה את שירותי המים והביוב שבתחומה אלא באמצעות חברה. לפיכך מוצע כי כל עוד מאפשר החוק הפעלת שירותי מים וביוב באמצעות רשויות מקומיות ימשיך

⁶⁶ ס"ח התשט"ו, עמ' 84; התשכ"ב, עמ' 30.

"מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124 לחוק המים;"

(3) בסעיף 4, במקום "(להלן – רישיון קדיחה)" יבוא "(להלן – רישיון קדיחה); מתן רישיון לפי סעיף זה וקביעת תנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(4) בסעיף 5 –

(א) בסעיף קטן (ב)3, במקום "בתקנות" יבוא "בכללים לפי סעיף 16";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"ג) הפעלת הסמכויות לפי סעיף זה תיעשה לפי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית.";

(5) בסעיף 10 –

(א) בפסקה (1), במקום "הוראות חוק זה או התקנות שהותקנו לפיו" יבוא "ההוראות לפי חוק זה";

(ב) בפסקה (2), במקום "שיורה עליה שר החקלאות בתקנות" יבוא "שתורה עליה מועצת הרשות הממשלתית בכללים";

(6) בסעיף 14, בכל מקום, במקום "פקודת בנין ערים, 1936" יבוא "חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965", במקום "ששר החקלאות" יבוא "ששר התשתיות הלאומיות" ובמקום "מאותה פקודה" יבוא "מאותו חוק";

(7) בסעיף 16 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "כללים";

(ב) במקום הרישה יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע כללים בענינים אלה:";

(8) אחרי סעיף 16 יבוא:

"ביצוע ותקנות 17. שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית, לפי חוק זה, לקבוע כללים.";

49. בחוק מדידת מים, התשט"ו-1955⁶⁷ (בפרק זה – חוק מדידת מים) – תיקון חוק מדידת מים

(1) בכל מקום בחוק, למעט סעיף 1, במקום "הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית", ובמקום "לנציב" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

(2) בסעיף 1, במקום ההגדרה "הנציב" יבוא:

"חוק המים" – חוק המים, התשי"ט-1959;

"מועצת הרשות הממשלתית" – מועצת הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שהוקמה לפי סעיף 124 לחוק המים;

⁶⁷ ס"ח התשט"ו, עמ' 82.

"מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124 וזו לחוק המים.;

(3) בסעיף 2(ב), במקום "השר רשאי, בתקנות" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(4) בסעיף 3(ב), במקום "השר רשאי" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום "התיר השר" יבוא "התיר מנהל הרשות הממשלתית";

(5) בסעיף 4, במקום "השר רשאי" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(6) בסעיף 5א, במקום "השר רשאי, בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, בכללים";

(7) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השר רשאי" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום "ורשאי השר" יבוא "ורשאי מנהל הרשות הממשלתית, על פי הכללים כאמור";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(8) בסעיף 10, במקום הסיפה החל במילים "הוראות חוק זה" יבוא "ההוראות לפי חוק זה";

(9) בסעיף 13 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "ביצוע ותקנות" יבוא "כללים";

(ב) במקום הרישה יבוא "מועצת הרשות רשאית לקבוע כללים בדבר –";

(ג) בפסקה (2), במקום "תקנות" יבוא "כללים" ובמקום "בתקנות" יבוא "בכללים";

(ד) הסיפה החל במילה "אולם" – תימחק;

(10) אחרי סעיף 13 יבוא:

"ביצוע ותקנות 13א. שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית לפי חוק זה לקבוע כללים.;"

50. בחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1957⁶⁸ (בפרק זה – חוק הניקוז) –

תיקון חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות

(1) בכל מקום בחוק, למעט סעיפים 1 ו-49 –

(א) במקום "הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ב) במקום "שהנציב" יבוא "שמנהל הרשות הממשלתית";

ד ב ר י ה ס ב ר

התשכ"א-1961 (ס"ח התשכ"א, עמ' 90), שונו מונחים אלו, כך שבמקום "ועדת שפיטה" בא "בית דין לעניני מים" ובמקום "המנהל" בא "הנציב" ושינויי הצורה הדקדוקיים נקראו לפי זה. בתיקון המוצע כעת, בכל מקום שבו נאמר "הנציב", וכל הטיה של מונח זה, מוצע לקבוע כי יבוא במקומו "מנהל הרשות הממשלתית", בהטיה התואמת.

לענין חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות יש לציין כי בעבר שימשו בחוק זה המונחים "ועדת שפיטה" ו"מנהל". על פי חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון).

⁶⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 4; התשכ"ד, עמ' 76.

- (ג) במקום "לנציב" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";
- (2) בסעיף 1 –
- (א) בהגדרה "בית דין לעניני מים", המילים "התשי"ט-1959" – יימחקו;
- (ב) במקום ההגדרה "הנציב" יבוא:
- "חוק המים" – חוק המים, התשי"ט-1959;
- "מועצת הרשות הממשלתית" – מועצת הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שהוקמה לפי סעיף 124טו לחוק המים;
- "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124יז לחוק המים.;
- (3) בסעיף 2 –
- (א) במקום כותרת השוליים יבוא "תפקידי מועצת הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (א), במקום הרישה יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תמלא, לענין חוק זה, את התפקידים האלה:";
- (ג) סעיף קטן (ב) – בטל;
- (4) סעיף 3 – בטל;
- (5) בסעיף 4(א), בסופו יבוא "מתן היתר לפי סעיף זה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (6) בסעיף 5, בסופו יבוא "מתן היתר לפי סעיף זה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (7) בסעיף 6 –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "רשאי שר החקלאות" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית";
- (ג) בסעיף קטן (ב), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (8) בסעיף 9, במקום "שקבע שר החקלאות, בהתייעצות עם שר הפנים" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (9) בסעיף 10, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות במועצה, להכריז" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית להכריז";
- (10) בסעיף 11 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "שר החקלאות רשאי, בצו ברשומות ולאחר התייעצות עם שר הפנים להקים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, בצו ברשומות, להקים";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "לא יקים שר החקלאות" יבוא "לא תקים מועצת הרשות הממשלתית";

- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שר החקלאות, בהתייעצות עם שר הפנים, יפרט" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תפרט";
- (ד) בסעיף קטן (ד), במקום "ימנה שר החקלאות" יבוא "תמנה מועצת הרשות הממשלתית";
- (ה) בסעיף קטן (ה), במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";
- (11) בסעיף 15(א), במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";
- (12) בסעיף 16, בכל מקום, במקום "רשאי שר החקלאות" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית";
- (13) בסעיף 21 –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (א), במקום "לשר החקלאות" יבוא "למועצת הרשות הממשלתית";
- (ג) בסעיף קטן (ב), במקום "שר החקלאות, לאחר התייעצות במועצה, רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";
- (ד) בסעיף קטן (ג), במקום "שר החקלאות לא ידחה" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית לא תדחה", ובמקום הסיפה החל במילים "לפניו או לפני" יבוא "לפניה";
- (14) בסעיף 22 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה מועצת הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה מועצת הרשות הממשלתית";
- (15) בסעיף 23(א), במקום "לא יאשר שר החקלאות" יבוא "לא תאשר מועצת הרשות הממשלתית", אחרי "שהביאה" יבוא "את התכנית";
- (16) במקום סעיף 28 יבוא:
- "סמכות למתן היתרים לפי חוקים או פטור על פי כל חיקוק, לרבות חוק עזר שניתן לפיו, לא יתן השר הממונה על ביצועו של אותו חיקוק את ההיתר, הרשיון או הפטור, אלא לאחר התייעצות עם מועצת הרשות הממשלתית; הוראה זו אינה גורעת מכל הוראה אחרת בחיקוק";
- (17) בסעיף 30, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (18) בסעיף 30א, בכל מקום, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (19) בסעיף 30ב, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (20) בסעיף 36 –

- (א) בסעיף קטן (א), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "תפרסם ברבים, במועדים ובדרך שנקבעו בתקנות" יבוא "תפרסם ברבים, במועדים ובדרך שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים", ובמקום "להשמיע את דבריו באותו ענין, במועדים ובדרך שנקבעו בתקנות" יבוא "להשמיע את דבריו באותו ענין, במועדים ובדרך שנקבעו בכללים האמורים";
- (21) בסעיף 37, במקום "שנקבעו בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "המועצה האמורה";
- (22) בסעיף 38 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "שייקבעו בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ייקבעו בתקנות" יבוא "ייקבעו על ידי מועצת הרשות הממשלתית בכללים";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "בדרך שתיקבע בתקנות" יבוא "בדרך שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים";
- (23) בסעיף 40, במקום "שיקבע שר החקלאות" יבוא "שתקבע מועצת הרשות הממשלתית בכללים";
- (24) בסעיף 43 –
- (א) בסעיף קטן (ב), במקום "שר החקלאות, בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";
- (ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";
- (25) בסעיף 43א –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור שר החקלאות ובהסכמת שר הפנים" יבוא "באישור מועצת הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "אישור שר החקלאות והסכמת שר הפנים לא יינתנו" יבוא "אישור מועצת הרשות הממשלתית לא יינתן" ובמקום "לפני השרים" יבוא "לפניה";
- (ג) בסעיף קטן (ד), במקום "את התאריכים של אישור שר החקלאות והסכמת שר הפנים" יבוא "את התאריך של אישור מועצת הרשות הממשלתית";
- (26) בסעיף 43ב(ב), במקום "גם אישורו של שר החקלאות" יבוא "גם אישורה של מועצת הרשות הממשלתית";
- (27) בסעיף 43ג –
- (א) בסעיף קטן (ב), במקום "שר החקלאות ושר הפנים רשאים לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע בכללים" ובמקום "שיקבעו השרים" יבוא "שתקבע בכללים האמורים";
- (ב) בסעיף קטן (ג), במקום "בתקנות" יבוא "בכללים";

(28) בסעיף 44(א), ברישה, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(29) בסעיף 46 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שייקבעו בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "המועצה האמורה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(30) בסעיף 47, במקום "שייקבע בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים";

(31) בסעיף 49 –

(א) בכותרת השוליים במקום "הוראות השר" יבוא "את הוראות המועצה";

(ב) במקום "רשאי שר החקלאות" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית", במקום "שיקבע בצו" יבוא "שתקבע בצו" ובמקום "רשאי שר החקלאות להטיל את קיומו על הנציב" יבוא "רשאי מנהל הרשות הממשלתית לבצע את הנדרש על פי הצו";

(32) בסעיף 50(א), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(33) בסעיף 53(א) –

(א) ברישה, במקום "רשאי שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית" ובמקום "ראה" יבוא "ראתה";

(ב) בפסקה (2), במקום "שלדעתו" יבוא "שלדעתה";

(34) בסעיף 59, המילים "או לפי התקנות על פיו" – יימחקו;

(35) בסעיף 61, בסיפה, במקום "ושר החקלאות" יבוא "ושר התשתיות הלאומיות";

(36) בסעיף 63 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "כללים";

(ב) במקום הרישה עד המילים "לרבות כללים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע כללים", ובמקום "לרבות הטלת אגרות" יבוא "וכן אגרות";

(37) אחרי סעיף 63 יבוא:

"ביצוע ותקנות 64. שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית, לפי חוק זה, לקבוע כללים.";

51. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 –

(1) בסעיף 60(א), פסקה (ב), – תימחק;

(2) בתוספת, פרט 15 – יימחק.

תיקון חוק
החברות
הממשלתיות

⁶⁹ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

52. בחוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967⁷⁰, תיקון חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים) להחלפת השימוש בקרקע חקלאית ובמים) 3, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית" ובסופו יבוא "לענין זה, מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124טו לחוק המים, התשי"ט-1959⁷¹;

53. בחוק רשות נאות מרפא, התשל"ג-1973⁷², בסעיף 29 – תיקון חוק רשות נאות מרפא

(1) בסעיף 2(ג), בפסקה (1) במקום "נציב המים כמשמעותו בחוק" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124טו לחוק" והמילים "להלן – נציב המים)" – יימחקו;

(2) בסעיף 29 –

(א) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124טו לחוק המים, התשי"ט-1959".

54. בחוק רשויות נחלים ומעינות, התשכ"ה-1965⁷³ – תיקון חוק רשויות נחלים ומעינות

(1) בסעיף 16, במקום "לשר החקלאות או לנציב המים" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות או למנהל הרשות הממשלתית" ובסופו יבוא "לענין זה, מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124טו לחוק המים, התשי"ט-1959⁷⁴;

(2) בסעיף 23, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית".

55. בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992⁷⁵, בסעיף 7 – תיקון חוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות)

(1) בסעיף קטן (א), במקום "שנציב המים" "שנמנהל הרשות הממשלתית";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "נציב המים" "מנהל הרשות הממשלתית";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביוב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124טו לחוק המים, התשי"ט-1959".

56. בפקודת בריאות העם, 1940⁷⁶ – תיקון פקודת בריאות העם

(1) בסעיף 52 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית" ובמקום "או תקנות שהותקנו" יבוא "או לפי תקנות או כללים שנקבעו";

⁷⁰ ס"ח התשכ"ז, עמ' 108.

⁷¹ ס"ח התשל"ג, עמ' 181.

⁷² ס"ח התשכ"ה, עמ' 150.

⁷³ ס"ח התשנ"ב, עמ' 184.

⁷⁴ ע"ר 1065, 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "לנציב המים" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

(ה) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים, לביווב ולניקוז, שמונה לפי סעיף 124טו לחוק המים, התשי"ט-1959";

(2) בסעיף 152 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ב) במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית כהגדרתו בסעיף 52ט(ד)".

57. (א) סמכות של מנהל הרשות הממשלתית, שעליו להפעילה לפי חוקי המים, כנוסחם בחוק זה, בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, יופעלו, כל עוד לא נקבעו כללים כאמור, בהתאם לתקנות שהותקנו באותו ענין לפני תחילתו של חוק זה, ובהעדר תקנות כאמור – על פי שיקול דעתו, במסגרת הנחיות והוראות מועצת הרשות; מנהל הרשות הממשלתית ידווח למועצת הרשות הממשלתית, באופן שוטף, על הפעלת סמכויותיו לפי סעיף קטן זה בהעדר כללים או תקנות.

הוראות מעבר
לפרק ט"ו

(ב) מי שכהן כנציב המים ערב תחילתו של חוק זה יכהן כמנהל רשות המים, בכפוף להוראות כל דין, עד יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006).

(ג) מי שערב תחילתו של חוק זה היה עובד הסגל המקצועי של הרשות לתאגידי ציבוריים – מים וביוב, כאמור בסעיף 96 לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, ימשיכו לחול עליו הוראות הסעיף האמור, עד תום תקופת החוזה המיוחד כאמור באותו סעיף, שנחתם עמו, ושהיה בתוקף ערב תחילתו של חוק זה.

(ד) על אף הוראות חוקי המים, כנוסחם בפרק זה, פעילות שהיתה נתונה למינהל לפיתוח תשתיות ביוב במשרד התשתיות הלאומיות, או למינהל המים ברשויות המקומיות במשרד הפנים, ערב תחילתו של חוק זה, תמשיך ותבוצע בידי הגופים האמורים עד יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008).

ד ב ר י ה ס ב ר

שנחתם עמם ושהיה בתוקף במועד האמור. העובדים האחרים יועברו גם הם לרשות הממשלתית וזאת בהמשך להחלטת הממשלה.

לסעיף קטן (ד)

מוצע לקבוע כי פעילות המינהל לפיתוח תשתיות ביוב במשרד התשתיות הלאומיות, ומינהל המים ברשויות המקומיות במשרד הפנים, שהם גופי מטה שאינם מעוגנים בחוק, יועברו לרשות הממשלתית, ביום 1 בינואר 2008, וזאת על פי החלטת הממשלה, ובדומה למוצע בסעיף 47, לענין הממונה. יצוין, כי בהמשך להחלטה האמורה, החל במועד האמור יעברו עובדי המדינה המועסקים בגופים אלה להעסקה כעובדי המדינה במסגרת הרשות הממשלתית.

סעיף 57(א), לסעיף קטן (א)

(ג) ו-(ד) מוצע להבהיר כי מקום שבו נקבע בחוקי המים, כנוסחם אחרי התיקון המוצע, כי מנהל הרשות הממשלתית רשאי להפעיל סמכות בהתאם לכללים, העדרם של כללים אינה מאיינת את סמכותו, והוא רשאי להפעילה – מקום שיש תקנות לפי הדין הקודם, בהתאם לאותן תקנות, ומקום שאין תקנות כאמור, בהתאם לשיקול דעתו ועל פי הנחיות מועצת הרשות.

לסעיף קטן (ג)

סעיף 96 לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו ערב התיקון המוצע, קבע הוראות לענין הפסקת העסקתם של עובדי הסגל המקצועי ברשות לשירותים ציבוריים מים וביוב. מוצע לשמר הוראה זו ביחס לעובדים שהועסקו כאמור ערב תחילתו של התיקון המוצע, וזאת עד לסיום החוזה

(ה) החל ביום תחילתו של חוק זה, יראו את תוכיר ההתאגדות של רשות המים הארצית, תקנותיה ותקנונה, כאילו שונתה בהם זכות ההכרעה בכל הנוגע להנהלה ולניהולה של רשות המים הארצית, בהתאם להוראות סעיף 47 לחוק המים, כך שהיא נתונה לשר התשתיות הלאומיות.

(1) בסעיף זה –

”חוקי המים” – חוק המים, חוק תאגידי מים וביוב, חוק קידוחי מים, חוק מדידת מים, חוק הניקוז;

”מנהל הרשות הממשלתית”, ”מועצת הרשות הממשלתית” – כמשמעותם לפי חוק המים, כנוסחו בחוק זה.

פרק ט"ז: שונות

תיקון חוק חובת המכרזים

58. בחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992⁷⁵ –

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

”מוסד להשכלה גבוהה” – מוסד מהמוסדות המפורטים להלן, שהממשלה משתתפת בתקציבו, במישרין או בעקיפין:

(1) מוסד מוכר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958⁷⁶ (בסעיף זה – חוק המועצה להשכלה גבוהה);

(2) מוסד שקיבל תעודת היתר או אישור לפי סעיף 21א לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

(3) מוסד שהתואר שהוא מעניק הוכר לפי סעיף 28א לחוק המועצה להשכלה גבוהה;”;

(2) בסעיף 2(א), במקום ”מועצה דתית וקופת חולים” יבוא ”מועצה דתית, קופת חולים ומוסד להשכלה גבוהה”.

תיקון חוק חינוך חנינם לילדים חולים

59. בחוק חינוך חנינם לילדים חולים, התשס"א-2001⁷⁷ –

(1) בסעיף 5(ב), במקום ”כ"א בניסן התשס"ה (30 באפריל 2005)” יבוא ”י"ב באייר התשס"ז (30 באפריל 2007)”;

ד ב ר י ה ס ב ר

בהתאם, מוצע לתקן את חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992, ולקבוע בו כי על המוסדות להשכלה גבוהה, שהמדינה משתתפת בתקציבם, במישרין או בעקיפין, תחול חובת מכרז וכי מוסדות אלה לא יתקשרו בחוזה לביצוע עסקה בטובין או במקרקעין, או לביצוע עבודה, או לרכישת שירותים, אלא על פי מכרז פומבי.

סעיף 59 חוק חינוך חנינם לילדים חולים, התשס"א-2001 (להלן – חוק חינוך חנינם לילדים חולים), מטיל על הממשלה חובה לספק חינוך חנינם לילדים חולים השהיים בביתם או בבתי החולים מעל לתקופה של 21 יום.

כבר היום מפעיל משרד החינוך מסגרות חינוך שונות לילדים המאושפזים תקופה ממושכת בבתי חולים, וכן מפעיל מורים (באמצעות עמותות הנתמכות מתקציב המדינה)

סעיף 58 בדוחות על הביקורת בשלטון המקומי, באיגודים ובמוסדות להשכלה גבוהה, שפרסם מבקר המדינה ביוני 2002 נאמר כי ”לדעת משרד מבקר המדינה, נוכח הממצאים שהועלו בנוגע למכרזים, להתקשרויות ולנהלים של המוסדות (להשכלה גבוהה) ומכיוון ששיעור ניכר מתקציביהם ניוון מתקציב המדינה, יש מקום לשקול יוזמת חקיקה להחלת הנורמות הקבועות בחוק על המוסדות בהתאמות הדרושות, כפי שהוחל על גופים אחרים שמחוץ לממשלה, כדי להבטיח שמירה על כללי מינהל תקין ומתן הזדמנות שווה למתחרים בכוח, והפקת מרב היתרונות לעורך המכרז.”

⁷⁵ ס"ח התשנ"ב, עמ' 114.

⁷⁶ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

⁷⁷ ס"ח התשס"א, עמ' 128.

(2) בסעיף 7, במקום "התשס"ו" יבוא "התשס"ח" ובמקום "התשס"ח" יבוא "התש"ע".

תיקון חוק להסדר ההימורים בספורט 60. בחוק להסדר ההימורים בספורט, התשכ"ז-1967⁷⁸, בסעיף 9(ב1), בפסקה (5), במקום "15%" יבוא "5%".

תיקון חוק עובדים זרים 61. בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991⁷⁹, בסעיף וטו(א), בסופה, במקום "שלא תעלה על שנה אחת" יבוא "שעליה יורה".

תיקון חוק החברות הממשלתיות 62. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁸⁰ – (1) בסעיף 58(א), אחרי פסקה (7) יבוא:

"(8) לענין חברה הנמצאת בהליך של שינוי מבני כהגדרתו בסעיף 1159 מכוח חיקוק או מכוח החלטת ממשלה שאינה החלטת הפרטה – הוראות הסעיף האמור, ואולם הוראות סעיפים 33(ג2), 42(א5) ו-59 לא יחולו לענין החברה";

(2) אחרי סעיף 159 יבוא:

"תחולת הוראות על חברה הנמצאת בהליך של שינוי מבני מכוח חיקוק או מכוח החלטת ממשלה שאינה החלטת הפרטה, ועל נושאי משרה בחברה כאמור, יחולו הוראות סעיפים 22(א7), 33(ג2), 42(א5), 54(א7) ו-59ב(11), ו-159 עד 159, החלות לענין חברה בהפרטה, בשינויים המחויבים, ובלבד שהממשלה קבעה כי הדבר דרוש לצורך ביצוע השינוי המבני.

ד ב ר י ה ס ב ר

60 סעיף כדי להפחית את הכספים המועברים לצורך מימון מנגנוני הארגון השונים, מוצע לתקן את סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, התשכ"ז-1967, כך שבמקום שיועברו לארגוני הספורט 15% מהסכום שנקבע לפי סעיף 9(ב1) לחוקה לאגודות הספורט ולמועדוני הספורט כמשמעותם בחוק הספורט, התשמ"ח-1988, למימון הוצאותיהם, יועברו אליהם 5% בלבד מהסכום האמור.

61 סעיף סעיף וטו לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, קובע כי הממונה על יחידת הסמך לענין עובדים זרים (בסעיף זה – הממונה) רשאי לסרב לבקשת מעביד לאשר העסקתם של עובדים זרים כאשר המעביד לא קיים את החובות החלות עליו כלפי עובדיו, וזאת לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.

כדי להגביר את האכיפה וההרתעה כנגד העסקת עובדים זרים שלא כדין, מוצע לאפשר לממונה לסרב להעניק היתר העסקה כאמור גם לתקופה העולה על שנה.

62 סעיף כדי לייעל ולהקל על ביצוע שינויים מבניים בחברות ממשלתיות שאינן בהפרטה, נדרשת המדינה לאמצעי פיקוח נוספים על אלו הקיימים כיום בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, וזאת לגבי חברות ממשלתיות ומעורבות. הוראת החוק המוצעת נועדה להחיל, בשינויים המחויבים, על חברות המצויות בהליך של שינוי מבני ועל נושאי המשרה בחברות אלו, חלק מהוראות החוק החלות על חברות במסגרת הליך ההפרטה.

להשלמת חומר הלימוד לילדים השוהים בבתיהם תקופות ממושכות עקב מחלה.

הפעלת חוק חינוך חנם לילדים חולים תגורר הוצאות כספיות גבוהות המוערכות על ידי משרד החינוך בעשרות מיליוני שקלים חדשים, אשר אינן מתחייבות בשל העובדה שכבר קיים סיוע פדגוגי ברמה מספקת לילדים הזקוקים לכך.

בשל כך נדחתה תחילתו של החוק האמור בשנה במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001 (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"ה-2001, ובשלוש שנים נוספות, במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002.

מוצע להתלות את תוקפו של חוק חינוך חנם לילדים חולים ולדחות את תחילתו בשנתיים נוספות תוך התאמת שאר המועדים הקבועים באותו חוק.

השפעת התיקון המוצע על זכויותיהם של ילדים: דחיית זכאותם של תלמידים חולים לחינוך חנם על פי התנאים המוגדרים בחוק חינוך חנם לילדים חולים בשנתיים נוספות, ובינתיים יימשך תקצוב הסיוע והתמיכה לתלמיד חולה, הניתנים היום שלא במסגרת החוק, בהיקף הקיים.

⁷⁸ ס"ח התשכ"ז, עמ' 142.

⁷⁹ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשס"ה, עמ' 360.

⁸⁰ ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשס"ה, עמ' 422.

(ב) בסעיף זה, "שינוי מבני", של חברה – לרבות פירוק של חברה, פשרה או הסדר לגביה וכן שינוי או ארגון מחדש של מבנה החברה, מיוזגה או פיצולה";

63. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969⁸¹, בסעיף 43 בסופו יבוא:

תיקון חוק בית
הדין לעבודה

"(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר שכר טרחה והוצאות של מומחה שמינה בית הדין, שישולמו בידי בעלי הדין."

64. בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002⁸², בסעיף 16(ב), במקום "שלוש שנים" יבוא "שש שנים" ובמקום "ארבע שנים" יבוא "שבע שנים".

תיקון חוק סדר
הדין הפלילי
(חקירת חשודים)

65. בחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ד-2004⁸³ –

תיקון חוק רשות
הספנות והנמלים

(1) בסעיף 49 –

(א) בסעיף קטן (ו) –

(1) הרישה עד המילים "לכל מעביד" תסומן "(1)";

(2) הסיפה החל במילים "בסעיף קטן זה" תסומן "(2)", ובה –

(א) אחרי ההגדרה "גמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית" יבוא:

"ההסכם" – ההסכם שנחתם ביום ט"ו באדר א' התשס"ה (24 בפברואר 2005) בין חברת הפיתוח והנכסים לבין חברת נמל;

"חוק הפיקוח על קופות גמל" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005⁸⁴;

(ב) במקום ההגדרה "עובד זכאי", "עמית-מעביד", "קופת גמל לקצבה" יבוא:

"עובד של עמית-מעביד", "עמית-מעביד", "קופת גמל לקצבה" – כהגדרתם בחוק הפיקוח על קופות גמל";

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לדחות חלק ממועדי התחילה הקבועים בסעיף 16(ב) לחוק האמור כך שעד תום שש שנים מיום התחילה, ולא שלוש שנים כפי שקבוע כיום, תחול החובה לתיעוד כאמור על עבירות שעונשן מאסר 15 שנים או יותר ושעד שעד תום שבע שנים מיום התחילה, ולא ארבע שנים כפי שקבוע כיום, תחול החובה לתיעוד כאמור גם על עבירות שעונשן מאסר 10 שנים עד 15 שנים.

סעיף 65 לפסקה (א1)

בסעיף 49(ו) לחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ד-2004 (להלן – חוק רשות הספנות והנמלים), נקבע כי הכספים המיועדים לתשלום גמלה לעובדים עוברים מרשות הנמלים לחברות הנמל ולחברת הפיתוח והנכסים, אשר חל עליהם הסדר פנסיה תקציבית (להלן – עובדים עוברים). ולגמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית (להלן – גמלאי הרשות). ינוהלו בקופות גמל מרכזיות לקצבה (להלן – הכספים המיועדים). לענין זה נקבע כי קופת גמל מרכזית לקצבה היא, בין השאר, קופת גמל, כמשמעותה בתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול

סעיף 63 מוצע להטיל את הוצאות העסקת מומחים מטעם בית הדין לעבודה על בעלי הדין, בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים.

סעיף 64 סעיף 16(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, קובע כי החלטה של החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי חוק זה, למעט לפי סעיף 8(2) וסעיפים 3(8) ו-11(א)3, תיעשה בצווים שיוציא השר לביטחון הפנים, בהדרגה, מיום התחילה, לפי חומרת עבירות, ובלבד שעד תום שלוש שנים מיום התחילה תחול החובה לתעד כאמור על עבירות שעונשן מאסר 15 שנים או יותר ושעד תום ארבע שנים מיום התחילה תחול החובה לתעד כאמור גם על עבירות שעונשן מאסר 10 שנים עד 15 שנים.

⁸¹ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.

⁸² ס"ח התשס"ב, עמ' 468.

⁸³ ס"ח התשס"ד, עמ' 456.

⁸⁴ ס"ח התשס"ה, עמ' 889.

(ג) במקום ההגדרה "קופת גמל מרכזית לקצבה" יבוא:

"קופת גמל מרכזית לקצבה" – קופת גמל מרכזית לקצבה כהגדרתה

בחוק הפיקוח על קופות גמל, שמתקיימים בה כל אלה:

(1) העמית המעביד בקופת הגמל הוא חברת הפיתוח והנכסים או חברת נמל;

(2) קופת הגמל אושרה לראשונה לפי חוק הפיקוח על קופות גמל, לפני יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006);

(ד) ההגדרה "תקנות קופות גמל" – תימחק;

(3) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) על אף הוראות סעיף קטן זה והוראות חוק הפיקוח על קופות גמל, קופת גמל מרכזית לקצבה שהעמית המעביד בה הוא חברת הפיתוח והנכסים (בפסקה זו – קופת החברה), תהיה מיועדת גם לשם תשלום קצבה לגמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית, וכן לשם תשלום קצבה לעובדים עוברים של חברת נמל, שחל עליהם הסדר פנסיה תקציבית, ואשר חברת הנמל העבירה כספים המיועדים לתשלום קצבתם, לקופת החברה, לאחר פרישתם לקצבה, בהתאם להוראות ההסכם; גמלאי ועובד כאמור בפסקה זו יראו אותו, לענין חוק הפיקוח על קופות גמל, כעובד של עמית-מעביד.";

ד ב ר י ה ס ב ר

על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005, וביטולן של תקנות קופות גמל.

לפסקה (1)

במסגרת ההסכם בין חברת הפיתוח והנכסים לבין ההסתדרות הוסכם כי קצבתו של גמלאי הרשות תעודכן לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן (להלן – המדד), וזאת במקום לפי השינוי במשכורתו של עובד פעיל בדרגתו של הגמלאי כפי שהיתה ערב פרישתו לגמלה. מוצע לעגן את הסיכום האמור במסגרת חוק רשות הספנות והנמלים. למען הסר ספק, מודגש כי בחודש בו ירד המדד החדש לעומת המדד שפורסם לפני יום העדכון הקודם, לא תעודכן קצבתו של גמלאי הרשות.

לפסקה (2)

בסעיף 64 לחוק רשות הספנות והנמלים נקבע כי נציב מס הכנסה רשאי לפטור את רשות הנמלים, חברת הפיתוח והנכסים וחברת נמל, לפי הענין, ממס על הכנסה אשר נצמחה בשנות המס 2003 עד 2005, המוטל על הכספים המיועדים להפקדה בקופת גמל מרכזית לקצבה, ובלבד שהכספים הופקדו בקופה לא יאוחר מהמועד הקובע. מאחר שמוצע להאריך את המועד לאישורן של הקופות המרכזיות לקצבה מוצע להאריך בהתאמה גם את המועדים האמורים.

סעיף 66

מוצע להחיל את השינוי בשיטת עדכון קצבתו של גמלאי רשות הנמלים, החל מהקצבה המשולמת בעד חודש מרס 2005 ואילך, וזאת

קופות גמל), התשכ"ד-1964 (להלן – תקנות קופות גמל), אשר נועדה לאפשר לעמית מעביד, שהוא חברת הפיתוח והנכסים או חברת נמל, תשלום קצבה בלבד לעובדיו הזכאים, ואשר אושרה לראשונה בהתאם לתקנות קופות גמל לפני יום 31 בדצמבר 2005 (להלן – המועד הקובע).

ביום 24 בפברואר 2005 נחתמו כמה הסכמים בין חברות הנמל וחברת הפיתוח והנכסים, ובין כל אחת מהחברות האמורות לבין הסתדרות העובדים הכללית החדשה (להלן – ההסתדרות). בענין זכויות פנסיה של העובדים העוברים ושל גמלאי הרשות. במסגרת ההסכמים נקבע, בין השאר, אופן חלוקת הכספים המיועדים בין החברות האמורות וכן כי חברת הפיתוח והנכסים תהיה אחראית לתשלום קצבתם של גמלאי הרשות. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי קופת גמל מרכזית לקצבה, שהעמית המעביד בה הוא חברת הפיתוח והנכסים (להלן – קופת חברת הנכסים), תהיה מיועדת גם לשם תשלום קצבה לגמלאי הרשות וכן לשם תשלום קצבה לעובדים עוברים של חברת נמל, אשר פרשו לקצבה, ואשר הועברו בשלהם מלוא הכספים המיועדים לתשלום קצבתם לקופת חברת הנכסים, וזאת בהתאם להסכם בין חברת הנמל לבין חברת הפיתוח והנכסים.

כמו כן, מאחר שהליך אישור הקופות המרכזיות לקצבה לא צפוי להסתיים עד למועד הקובע, מוצע להאריכו עד ליום 30 ביוני 2006. עוד מוצע לתקן את סעיף 49(ו) לחוק רשות הספנות והנמלים בהתאם להתאמות הנדרשות כתוצאה מחיקתו של חוק הפיקוח

(ב) אחרי סעיף קטן (ח) יבוא:

"(ט) על אף האמור בכל דין או הסכם, קצבתו של גמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית תעודכן ב־1 בכל חודש, לפי שיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי; לענין זה –

"גמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית" – כהגדרתו בסעיף קטן (ו);

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;

"המדד היסודי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם, ולענין יום העדכון הראשון – המדד לחודש ינואר 2005;

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.";

(2) בסעיף 64, במקום "נציב מס הכנסה" יבוא "המנהל כהגדרתו בפקודת מס הכנסה", במקום "בשנות המס 2003 עד 2005" יבוא "החל בשנת המס 2003 עד יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006)", ובמקום "ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005)" יבוא "מהיום האמור".

66. תחילתו של סעיף 49(ט) לחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ה–2005, בנוסחו חוק רשות הספנות והנמלים – תחילה ותחילה של קצבה המשולמת לגמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית, כאמור באותו סעיף, בעד חודש מרס 2005 ואילך.

67. בחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י–1950⁸⁵ (להלן – חוק משפחות חיילים)

(1) בסעיף 1, בהגדרה "בן משפחה" של חייל שנספה במערכה –

(א) בפסקה (א), אחרי "כל עוד לא נישאה לאחר" יבוא "או היתה לידועה בציבור של אחר";

(ב) בפסקה (א1), אחרי "כל עוד לא נישא לאחרת" יבוא "או היה לידוע בציבור של אחרת";

(2) סעיף 2 – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

"מחלה בשירות בחזקת מחלה עקב השירות"

2. לצורך חוק זה, חייל או חייל משוחרר שחלה במחלה בתקופת שירותו ומת כתוצאה מאותה מחלה לפני תום שבע שנים מיום שחלה בה, ויש יסוד להניח כי חלה באותה מחלה עקב שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו, אלא אם הוכח היפוכו של דבר; אולם הוראה זו לא תחול, אלא אם הוגשה בקשה לתגמול מחמת מותו לפני תום שישה חודשים מיום המוות.

חבלה בדרך למחנה או ממנו

2א. (א) רואים חבלה שגרמה למותו של חייל או של חייל משוחרר כחבלה שאירעה בתקופת שירותו עקב שירותו גם אם היא נגרמה בדרכו אל המחנה או ממנו, ובלבד ששהותו מחוץ למחנה היתה כדין ולא חלו בדרך הפסקות או סטיות של ממש שאין להן קשר עם השירות

בהתאם למועדים שנקבעו בהסכם בין ההסתדרות לבין חברת הפיתוח והנכסים.

סעיף 67 לפסקה (1)

בשנים האחרונות גוברת והולכת ההכרה בדין למוסד הידועים בציבור כנישואין לכל דבר וענין. מוצע על כן לתקן את חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י–1950 (להלן – חוק משפחות חיילים), כך שאלמנה החיה עם ידוע בציבור תיחשב לענין החוק כאלמנה שנישאה לאחר, ואלמן החי עם ידועה בציבור ייחשב כאלמן שנישאה לאחרת.

לפסקה (2)

סעיפים 2, 2א ו־2ב לחוק משפחות חיילים קובעים לאמור:

⁸⁵ ס"ח התש"י, עמ' 162; התשס"ד, עמ' 48.

(3) בסעיף 2א, סעיף קטן (ג) – בטל;

(4) סעיף 2ב – בטל.

68. תיקון חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), התשט"ו-1955* –

(1) בסעיף 2, במקום "בכתב" יבוא "בכתב"; תסקיר כאמור שענינו החזקת קטין וזכויות ההורה שלא יחזיק בו, לבוא עמו במגע, יוגש לבית המשפט רק לאחר תשלום האגרה שנקבעה לפי סעיף 10(ב)";

(2) בסעיף 10, האמור בו יסומן "א" ואחריו יבוא:

"(ב) שר המשפטים, בהסכמת שר הרווחה ושר האוצר, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע אגרה בעד הכנת תסקיר כאמור בסעיף 2 שענינו החזקת קטין וזכויות ההורה שלא יחזיק בו, לבוא עמו במגע; בתקנות לפי סעיף קטן זה יקבע השר את שיעור האגרה ודרכי גבייתה, וכן תנאים למתן פטור, מלא או חלקי, מתשלום האגרה."

69. בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971*, אחרי סעיף 57 יבוא:

"המצאה באמצעים 157. (א) בסעיף זה –

אלקטרוניים על ידי
"גוף ציבורי" – כל אחד מאלה:
גוף ציבורי

(1) הממשלה ומשרדי הממשלה לרבות יחידותיהם ויחידות הסמך שלהם;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 68 חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), התשט"ו-1955, קובע כי בית המשפט רשאי, במקרים מסוימים, להורות לפקיד סעד לחוות דעתו בתסקיר בכתב.

עריכת תסקיר פקיד סעד שענינו החזקת קטין וזכויות ההורה שלא יקבל את הזכות להחזיק בו ("משמורת"), לבוא עמו במגע, איננה מחויבת בתשלום אגרה כלשהי. הדבר גורם לעומס רב על פקידי הסעד העוסקים בנושא, תוך הטלת עלויות מערכת גבוהות אשר ניתנות לצמצום.

אשר על כן, מוצע להסמיך את שר המשפטים, בהסכמת שר הרווחה ושר האוצר ובאישור ועדת כספים של הכנסת, לקבוע אגרה בעד הכנת תסקיר שענינו החזקת קטין וזכויות ההורה שלא יקבל את הזכות להחזיק בו, לבוא עמו במגע, וכן לקבוע תנאים למתן פטור מלא או חלקי מתשלום האגרה.

סעיף 69 לסעיף 57 המוצע כללי

מוצע לאפשר לגוף ציבורי, הכולל את הממשלה ומשרדי הממשלה, רשות מקומית ותאגיד שהוקם לפי חוק ששר המשפטים ושר האוצר קבעו בצו, לשלוח דברי דואר לציבור ישירות ממערך המחשבים הממשלתי, במסגרת שירותי "ממשל זמין" המאפשרים מתן שירותים לציבור בהתבסס על טכנולוגיות מתקדמות – באופן מאובטח, בלא צורך בהדפסה, תוך חיסכון משמעותי בעלויות למדינה, ותוך שיפור השירות והנגישות לאזרח.

או עם הדרך אל המחנה או ממנו; לגבי חייל השוהה בחופשה רואים חבלה כחבלה שגרמה למותו בתקופת שירותו עקב שירותו רק אם נגרמה בדרכו מן המחנה אל יעד חופשתו או בדרכו אל המחנה מיעד חופשתו.

(ב) לענין סעיף זה –

"מחנה" – המקום שבו שוהה החייל תוך שירותו הצבאי, ולגבי איש מילואים – לרבות מקום התייצבותו;

"חייל השוהה בחופשה" – חייל השוהה כדין מחוץ למחנה שלא במילוי תפקיד בשירות, ולרבות חייל משוחרר בדרכו חזרה מן השירות.

(ג) לענין סעיף זה, הטוען שהחייל שהה מחוץ למחנה שלא כדין – עליו הראיה.

מוות בשירות בחזקת מוות עקב השירות

ב. לענין חוק זה, חייל שמת כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה, שאירעו בתקופת שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו וזלת אם הוכח היפוכו של דבר.

מוצע לקבוע כי חובת ההוכחה המוטלת על מי שטוען לתגמולים לפי חוק משפחות חיילים תהיה זהה לחובת ההוכחה המוטלת על נכה על פי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959, באופן שיבוטלו החזקות הקבועות בסעיפים 2 עד 2ב לחוק משפחות חיילים.

* ס"ח התשט"ו, עמ' 44.

⁸⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 18, עמ' 421.

(2) רשות מקומית;

(3) תאגיד שהוקם לפי חוק, ששר המשפטים ושר האוצר קבעו בצו;

"חתימה אלקטרונית מאובטחת", "מסר אלקטרוני" – כהגדרתם בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001⁸⁶;

"כתובת דואר אלקטרוני" – כתובת במערכת דואר אלקטרוני;

"מנגנון הזדהות מאובטח" – מנגנון המשלב אמצעי חומרה ותוכנה, הניתן לשליטתו הבלעדית של בעליו והמאפשר את זיהוי בעליו באופן ייחודי;

"מערכת דואר אלקטרוני" – מערכת המשמשת להעברת מסרים אלקטרוניים, שמתקיימים לגביה כל אלה:

(1) היא מספקת לשולח אישור, החתום בחתימה אלקטרונית מאובטחת, על הגעה או אי הגעה של כל מסר אלקטרוני ששלח אל כתובת הנמען במערכת (בסעיף זה – אישור משלוח);

(2) היא מאפשרת גישה לתא הדואר האלקטרוני רק באמצעות מנגנון הזדהות מאובטח, ומתעדת גישה כאמור;

(3) היא נוקטת, באורח סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה אליה ומפני שיבוש בעבודתה, העלולים לפגום במהימנות המידע שבה.

(ב) משלוח של מסר אלקטרוני בידי גוף ציבורי, אל כתובת הדואר האלקטרוני של הנמען, שניתן לגביו אישור משלוח, דינו, לכל דבר וענין, כמשלוח בדואר רשום, ובלבד שכתובת הדואר האלקטרוני ניתנה לנמען בידי מי ששר האוצר הסמיכו לכך, והנמען הסכים לעשות בה שימוש לצורך קבלת מסרים אלקטרוניים שישלחו בידי גוף ציבורי כאמור בסעיף זה, דרך כלל או לענין מסוים, והכל בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף קטן (ד).

ד ב ר י ה ס ב ר

כי בשונה מאישור משלוח בדואר רשום רגיל, אישור המשלוח האלקטרוני מתקבל ברגע שהנמען קיבל את המסר לכתובתו גם אם לא פתח אותו או ראה אותו. מכאן החשיבות הנוספת לשימוש ב"מנגנון הזדהות מאובטח", הכולל מרכיבי חומרה ותוכנה, הן כדי למנוע פגיעה בפרטיות בנוגע למידע אישי ורגיש, והן כדי לוודא שדבר הדואר נתקבל אצל הנמען.

לסעיף קטן (ב)

סעיף קטן זה קובע את ההסדר הנורמטיבי, שלפיו מסר אלקטרוני שנשלח בידי גוף ציבורי יכול שייחשב כמשלוח בדואר רשום, בכפוף לעקרונות אלה: ראשית, מובהר כי השירות מותנה בהסכמת הנמען, וזאת כדי להבטיח שהשימוש בטכנולוגיה אינו נכפה על ציבור שאינו ערוך או מוכן לכך. שנית, נקבע מנגנון לפיקוח על מערכות דואר המשמשות את הגופים הציבוריים, דוגמת מערכת מאובטחת המוקמת על ידי צוות ממשל זמין באגף החשב הכללי במשרד האוצר.

מוצע להכיר במנגנון האלקטרוני רק ביחס לגופים ציבוריים אשר לגביהם ניתן להבטיח שימוש במערכת מהימנה, מאובטחת ומפוקחת, מתוך מגמה להרחיב בהמשך את השימוש האמור ולהחיל אותו על כלל הציבור.

לסעיף קטן (א)

ההגדרה "גוף ציבורי" קובעת את תחולת הוראות הסעיף המוצע ביחס לממשלה, לרשויות מקומיות, ולגופים שהוכרו לשם כך בידי השרים, באופן שיבטיח כי המעבר למשלוח באמצעים אלקטרוניים ייעשה באופן מפקח ומבוקר.

ההגדרה "מערכת דואר אלקטרוני" נועדה להבטיח מספר עקרונות חשובים בהסדר המוצע שעיקרם: מתן אישור משלוח, המהווה מקבילה אלקטרונית למינוח "אישור מסירה" המוכר היום לגבי דואר רשום, וכן הגנה על פרטיותו של המשתמש, ומניעת יכולתו של צד שלישי לראות את המסר, לשנותו או למחוק אותו. יודגש

(ג) שלח גוף ציבורי מסר אלקטרוני באמצעים אלקטרוניים לפי הוראות סעיף קטן (ב). יראו את המסר כאילו הומצא לנמען בתום שלושה ימים מהמועד הנקוב באישור המשלוח שניתן לגביו, אם לא הוכח היפוכו של דבר.

(ד) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע הוראות לענין סעיף זה לרבות הוראות לענין מערכת דואר אלקטרוני, אופן מתן כתובות דואר אלקטרוני לנמענים או אופן מתן הסכמתם לעשיית שימוש בהן לצורך סעיף זה; תקנות כאמור יכול שייקבעו דרך כלל או לסוגים של מסרים אלקטרוניים.

(ה) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות חיקוקים או סוגי מסרים שעליהם לא יחולו הוראות סעיף זה.

70. בחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973⁸⁹, בסעיף 1, בהגדרה "יחידת מימון", בסופה יבוא "ולענין סעיפים 2(א), 3(א) ו-16(2)(א) – שמונים אחוזים מהסכום האמור".

71. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963⁹⁰ –
תיקון חוק המועצה לענף הלול
1) בסעיף 3(1), במקום "להטלה, לפיטום ולהדגרה" יבוא "להטלה ולהדגרה";
2) בסעיף 31 –

(א) בפסקה (1), במקום "להטלה, להדגרה או לפיטום" יבוא "להטלה או להדגרה";
(ב) בפסקה (2), במקום "לביצים", לביצי דגירה או לבשר עוף" יבוא "לביצים או לביצי דגירה" והמילים "ושל משקל בשר עוף" – יימחקו;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ה)

מוצע להסמיך את שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, לקבוע סוגים של מסרים שבשל מאפייניהם הייחודיים לא יישלחו באמצעים אלקטרוניים אף אם ניתנה הסכמה של הנמען לקבל מסרים בדרך זו.

סעיף 70 מוצע לתקן את ההגדרה "יחידת מימון" שבסעיף 1 לחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973, ולקבוע כי גובה יחידת המימון לצרכי חישוב מימון הוצאות הבחירות, לפי סעיפים 2(א), 3(א) ו-16(2)(א) לחוק האמור, יהיה שמונים אחוזים מהסכום שקבעה הוועדה הציבורית כיחידת מימון לענין אותו חוק.

סעיף 71 ענף הפטם היה מאופיין בעבר בחוסר יציבות ליצרן, בחוסר יעילות בייצור, בפערי תיווך גבוהים בין החקלאי-המגדל לבין הצרכן, ביחידות ייצור קטנות ולא יעילות וברמת מחירים גבוהה לצרכן.

לצורך שיפור מאפייני הייצור בענף הפטם והורדת המחירים לצרכן, סיכמו משרד האוצר ומשרד החקלאות ופיתוח הכפר, ביוני 1993, על שורה של עקרונות וצעדים לרפורמה בענף הפטם, ובהם ביטול מגבלת היקף הייצור בענף, מתן אפשרות לניוד מכסות בין המגדלים ויצירת רשת ביטחון לתקופה מוגבלת למגדלים בעלי המכסות בתקופה האמורה (עד לגובה המכסה שנקבעה לענין זה). הממשלה אישרה רפורמה זו באוקטובר 1993 (בהחלטת ממשלה מס' 8.5.2006

לסעיף קטן (ג)

תקופה של שלושה ימים היא פרק זמן סביר אשר מאפשר לנמען שהות לגשת אל מחשבו ולעיין במסרים האלקטרוניים אשר התקבלו שם, במיוחד לאור העובדה כי הנמען נתן הסכמתו לעשות שימוש בכתובת האלקטרונית, ובכך גם הסכים לבדוק את המתקבל בה. לפיכך מוצע לקבוע כי רק בתום תקופה זו יראו את המסר כאילו נתקבל אצל הנמען האלקטרוני. עוד מוצע לקבוע, כי החוקה כי דבר הדואר התקבל אצל הנמען תהיה ניתנת לסתירה, אם הנמען יוכיח כי המסר לא הומצא כאמור.

לסעיף קטן (ד)

מאחר שמדובר במערכת חדשנית, ייתכן שיהיה צורך בקביעת כללים כדי להבטיח את זכויות מקבלי המסרים האלקטרוניים ושלוחיהם, וכן בנושאים פרוצדוראליים לשם יישום הוראות סעיף זה; לפיכך מוצע להסמיך את שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים לקבוע הוראות לענין הסעיף המוצע, לרבות הוראות לענין מערכת דואר אלקטרוני, אופן מתן הסכמת הנמען לשימוש בשירות הדואר האלקטרוני (האם לפי סוג המסר המסוים, לפי המשרד השולח וכדומה), או בכל הנוגע להקצאת כתובות אלקטרוניות על ידי הגופים הציבוריים (ניהול ספר כתובות, הליך זיהוי הנמענים וכדומה).

⁸⁹ ס"ח התשל"ג, עמ' 52; התשס"ד, עמ' 422.

⁹⁰ ס"ח התשכ"ח, עמ' 12; התשס"ג, עמ' 455.

(3) בסעיף 34 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "של תוצרת הלול" יבוא "של ביצים או של חומר רבידה";

(ב) סעיף קטן (ד) – בטל;

(4) בסעיף 35 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "להטלה, להדגרה או לפיטום" יבוא "להטלה או להדגרה" ובמקום "ביצים, ביצי דגירה או בשר עוף" יבוא "ביצים או ביצי דגירה";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "של תוצרת הלול" יבוא "של ביצים או של חומר רבידה";

(5) בסעיף 36(א), במקום "להטלה, להדגרה או לפיטום" יבוא "להטלה או להדגרה";

(6) בסעיף 53(5), במקום "לשיווק תוצרת הלול" יבוא "לשיווק ביצים או חומר רבידה" ובמקום "איסומה והקפאתה" יבוא "איסומם והקפאתם".

72. בפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) 1943⁹¹, אחרי סעיף 10 יבוא:

10א. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 10, ועל אף האמור בכל דין, האחריות לפינוי ולהעתקה של מיתקן תשתית מסוג כלשהו, אשר הונח בתוואי של דרך מסוימת, לאחר שתכנית הכוללת הוראות של תכנית מפורטת של אותה דרך הופקדה לפי חוק התכנון והבניה, תחול במלואה על הבעלים של אותו מיתקן תשתית; הבעלים כאמור יישא במלוא עלות הפינוי וההעתקה של מיתקן התשתית, אלא אם כן הסכימה הרשות, כמשמעותה בפקודה האמורה (בסעיף זה – הרשות), מראש ובכתב, אחרת.

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לבצע תיקונים נוספים בחוק המועצה לענף הלול ולהתאים את ההוראות הקבועות בו למצב הדברים הקיים בפועל בענף הפטם במהלך השנים האחרונות (בעקבות הרפורמה בענף זה), באופן שיאפשר למגדלים בענף לייצר את תוצרתם בלא מגבלות כמותיות. בהתאם לכך, מוצע לבטל את הסמכות לקבוע את גודל משק הלול בהיקף ארצי לפיטום ואת הסמכות לקבוע מכסות ייצור ושיווק אישיות לבשר עוף. עוד מוצע לבטל את הסמכות להגביל את העברת המכסות האישיות בין בעלי מכסות בענף הפטם, את הסמכות להקטין את המכסה הארצית לפיטום אם נתגלה בכך הצורך עקב צמצום השיווק בארץ או בחו"ל ואת הסמכות לקבוע בכללים מכסות לשיווק בשרי עוף לפי מועדים.

כמו כן מוצע לבטל את ההוראה בחוק המועצה לענף הלול בדבר מתן פיצויים מאוצר המדינה לבעל מכסה שהודיע למועצה לענף הלול על ויתור על מכסתו.

מוצע להבהיר כי האחריות והעלות לענין פינוי והעתקה של תשתית שנבנתה על תוואי של דרך, בלא אישור מראש ובכתב של הרשות, כמשמעותה בפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), לאחר שהופקדה התכנית של אותה דרך לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, יוטלו על בעל

סעיף 72

1996). לצורך יישום הרפורמה העמידה המדינה, במהלך השנים, סכום של כ-100 מיליון שקלים חדשים.

נוסף על כך, לשם יישום מספר הסדרים בענין הרפורמה בענף הפטם ויצירת תנאים חוקיים מתאימים לרפורמות נוספות בענף הלול, תוקן חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963 (להלן – חוק המועצה לענף הלול), במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ד-1994 (ס"ח התשנ"ד, עמ' 49).

על פי נתוני המועצה לענף הלול, חל שיפור ניכר בענף הפטם בעקבות הרפורמה: יחידת הייצור הממוצעת גדלה והתייעלה (מקדמי הייצור בישראל בענף הפטם דומים למקובל בארצות הברית ובמערב אירופה), חל שיפור מקצועי בענף, המחיר לצרכן ירד באופן ריאלי והחלה עליה בצריכה הממוצעת לנפש של מוצרי פטם. כמו כן, יצרנים שונים בענף הפטם השקיעו במהלך השנים שבהן חלה הרפורמה סכומים רבים לצורך שיפור כושר הייצור ולשם התאמתו למתכונת ייצור יעילה ומתקדמת.

בהתאם לכך, במהלך השנים האחרונות מתנהל ענף הפטם בלא מגבלות כמותיות אפקטיביות.

⁹¹ ע"ר 1943, תוס' 1, עמ' (ע), (א) 55.

(ב) לא נתנה הרשות את הסכמתה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית היא לשלוח לבעל מיתקן התשתית, בדואר רשום, דרישה לפנות ולהעתיק את מיתקן התשתית כאמור בסעיף קטן (א) בתוך ארבעה חודשים מיום משלוח הדרישה (בסעיף זה – דרישת הפינוי); בדרישת הפינוי תציין הרשות כי אם לא יפנה הבעלים את מיתקן התשתית ויעתיקו בהתאם לדרישתה, תהא הרשות רשאית לגרום לפינוי ולהעתיקה כאמור וכן ולגבות מהבעלים את העלויות, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג).

(ג) שלחה הרשות דרישת פינוי ובעל מיתקן התשתית לא פינה את המיתקן ולא העתיקו בהתאם לדרישה, רשאית היא לגרום לפינוי המיתקן ולהעתיקו ולגבות את עלויותיהם מבעל מיתקן התשתית; עשתה כן חייב בעל מיתקן התשתית לשלם לרשות את מלוא העלויות כאמור בתוך 10 ימים מיום שדרשה זאת הרשות.

(ד) בסעיף זה –

“חוק התכנון והבניה” – חוק התכנון והבניה, התשכ”ה-1965;

“מיתקן תשתית” – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק התכנון והבניה, לרבות מיתקן בזק כהגדרתו בחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ”ב-1982⁹², או תשתית תקשורת אחרת מסוג כלשהו;

“תכנית” – כהגדרתה בסעיף 1 לחוק התכנון והבניה;

“תכנית מפורטת” – כמשמעותה בסימן ד’ לפרק ג’ בחוק התכנון והבניה.”

73. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ”ד-1984⁹³, אחרי סעיף 10 יבוא:

תיקון חוק בתי המשפט [נוסח משולב]

10א. (א) שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, רשאי למנות שופט בית משפט מחוזי או שופט בית משפט שלום שיצא לקצבה לפי סעיף 13(א)(1), (ב)(1) או (2), לשופט עמית, לתקופה שלא תעלה על שנה אחת, ורשאי הוא להאריך את המינוי לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שנה אחת, ובלבד שלא יכהן כשופט עמית מי שגילו עולה על שבעים וחמש שנים.

”שופט עמית”

(ב) שופט עמית יכהן כשופט בבית משפט שדרגתו אינה גבוהה מדרגת בית המשפט שבו כיהן בעת שיצא לקצבה, כפי שקבע נשיא בית המשפט העליון, ובענינים שקבע.

ד ב ר י ה ס ב ר

שופט שיצא לקצבה, לשופט עמית בבית משפט שדרגתו אינה גבוהה מבית המשפט שבו הוא כיהן בעת שיצא לקצבה, בהתאם לתנאים המפורטים בתיקון המוצע.

התשתית כאמור, והכל בהתאם לתנאים המפורטים בתיקון המוצע.

כמו כן, מוצע להבהיר כי מינוי שופט עמית כאמור יהיה כפוף לתקציב מתאים כדין ולחתימת הסכם העסקה בידי המורשים לכך לפי חוק נכסי המדינה, התשי”א-1951.

סעיף 73 כדי להקל על העומס המוטל על בתי המשפט ולזרז את משך הזמן של בירור התיקים בבתי המשפט, מוצע להסמיך את שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, למנות

⁹² ס”ח התשמ”ב, עמ’ 218.

⁹³ ס”ח התשמ”ד, עמ’ 198.

(ג) מי שמונה כשופט עמית יראו אותו כשופט לכל דבר וענין, בכפוף להוראות סעיף זה, ואולם הוא לא ייכלל במניין השופטים שנקבע לאותו בית משפט.

(ד) משכורתו וגמלתו המצטברות של שופט עמית המכהן כשופט לא יעלו על שכרו של שופט בעל ותק כשל השופט העמית בעת שיצא לקצבה, המכהן בערכאה שבה כיהן השופט העמית.

(ה) מונה שופט עמית כאמור בסעיף קטן (א), ייחתם עמו הסכם העסקה בידי המורשה לענין זה לפי חוק נכסי המדינה, התשי"א-1951⁹⁴; בכפוף לקיום תקציב מתאים כדין. "

74. בחוק זכויות הדייר בדיוור הציבורי, התשנ"ח-1998⁹⁵ (בפרק זה – חוק זכויות הדייר) – תיקון חוק זכויות

הדייר בדיוור
הציבורי

(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה "דייר ממשיך" יבוא:

"דייר ממשיך זמני" – דייר ממשיך שהוא ילדו או נכדו של הזכאי שנפטר או שעבר להתגורר במוסד סיעודי או מי שהזכאי היה אפוטרופסו, ובלבד שטרם מלאו לו 21 שנים, או שמלאו לו 21 שנים והוא משרת בשירות סדיר, ולא מתקיימות לגביו הוראות סעיף 3⁹⁶;

(ב) אחרי ההגדרה "קרוב" יבוא:

"שירות סדיר" – כהגדרתו כהגדרתו בחוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד-1994⁹⁶;

(2) בסעיף 3 –

(1) בסעיף קטן (א) במקום הסיפה החל במילים "ובכפוף להוראות סעיף קטן (ג)" יבוא " והחברה לדיוור ציבורי תחתום עמו על חוזה שכירות, ובלבד שהוכר על ידי משרד הבינוי והשיכון לצורך שכירת דירה ציבורית ולא הופנה על ידי המשרד לדירה ציבורית אחרת";

(2) סעיף קטן (ג) – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

סעיף 3 לחוק זכויות הדייר קובע את הזכות לשכירות של דייר ממשיך. מוצע לקבוע כי דייר ממשיך ייחשב רק מי שהוכר כזכאי על ידי משרד הבינוי והשיכון לצורך שכירת דירה ציבורית ויחולו לגביו תנאי הזכאות על פי הכללים של המשרד. בהתאם לכך מוצע לבטל גם את הוראות סעיף קטן (ג) לסעיף האמור הקובע לאמור:

"(ג) בתקופה של שנתיים, שתחילתן במועד פטירת הזכאי, או במועד שבו הוא עבר להתגורר במוסד סיעודי, לא יעלה שכר הדירה שישלם הדייר הממשיך על שכר הדירה שהיה משתלם על ידי הזכאי אילו המשיך להתגורר בדירה הציבורית."

סעיף 74 לפסקאות (1) ו-(3)

מוצע להוסיף לחוק זכויות הדייר בדיוור הציבורי, התשנ"ח-1998 (להלן – חוק זכויות הדייר), הגדרה של "דייר ממשיך זמני" שהוא ילדו או נכדו של הזכאי שנפטר או שעבר להתגורר במוסד סיעודי או מי שהזכאי היה אפוטרופסו, ובלבד שטרם מלאו לו 21 שנים או שמלאו לו 21 שנים והוא משרת בשירות סדיר.

מוצע לקבוע כי דייר ממשיך זמני יהיה רשאי להמשיך ולהתגורר בדירת הזכאי עד הגיעו לגיל 21 או עד שחרורו משירות צבאי, לפי הענין, ובכל מקרה לתקופה שלא תעלה על 12 חודשים, ובלבד שאין לגבי אותה דירה דייר ממשיך אחר.

⁹⁴ ס"ח התשי"א, עמ' 52.

⁹⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 278; התשס"א, עמ' 232.

⁹⁶ ס"ח התשנ"ד, עמ' 132; התשס"ב, עמ' 444.

73. "זכות לשכירות של דייר ממשין זמני" (א) נפטר זכאי או עבר להתגורר במוסד סיעודי, רשאי הדייר הממשיך הזמני להמשיך ולהתגורר בדירה הציבורית עם קרוביו, עד הגיעו לגיל 21, ולענין דייר ממשיך זמני שמלאו לו 21 שנים – עד שחרורו משירות סדיר, ובכל מקרה לתקיפה שלא תעלה על 12 חודשים מיום פטירת הזכאי או מהיום שבו עבר להתגורר במוסד סיעודי, לפי הענין, ובלבד שאין לגבי הדירה הציבורית האמורה דייר ממשיך אחר שמתקיימות לגביו הוראות סעיף 3.

(ב) בתקופת מגוריו של הדייר הממשיך הזמני בדירה הציבורית לפי סעיף זה לא יעלה שכר הדירה שישלם על שכר הדירה שהיה משתלם על ידי הזכאי אילו המשיך להתגורר בדירה הציבורית.

75. חוק זכויות הדייר, כנוסחו בסעיף 74 לחוק זה, לא יחול על דייר ממשיך שנחתם עימו חוזה שכירות בהתאם להוראות חוק זכויות הדייר, לפני תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה), וכן על דייר ממשיך שמשדר הבינוי והשיכון הפנה אותו, לפני יום התחילה, לחתום על חוזה שכירות כאמור ובלבד שחוזה השכירות נחתם עימו בתוך שלושה חודשים מיום התחילה.

חוק זכויות הדייר בדיוור הציבורי – תחולה

76. חוק הדיוור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ"ט-1998 – בטל. ביטול חוק הדיוור הציבורי (זכויות רכישה)

77. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001⁹⁸, בסעיפים 15(ב) ו-16(ג), בכל מקום, במקום 'ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005) יבוא "ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008)".

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות)

78. תחילתו של חוק זה ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

הרחיב את המקרים הפטורים מתשלום היטל השבחה גם על השבחת מקרקעין של הקדש ציבורי וכן על השבחת דירה ששטחה אינו עולה על 160 מ"ר, במקום הפטור שניתן קודם לכן על השבחת דירה ששטחה אינו עולה על 120 מ"ר.

על פי חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001, חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2002), וחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, הותלה תיקון מס' 53 עד יום 31 בדצמבר 2005.

לנוכח המצב הכלכלי הקשה של הרשויות המקומיות, מוצע להמשיך להתלות את תיקון מס' 53 עד יום 31 בדצמבר 2008.

סעיף 75 מוצע להבהיר כי התיקון המוצע לחוק זכויות הדייר, בסעיף 74 להצעת החוק, לא יחול על דייר ממשיך שנחתם עמו חוזה שכירות לפני תחילתו של החוק המוצע וכן על דייר ממשיך שהופנה על ידי משרד הבינוי והשיכון לחתום על חוזה שכירות ובלבד שחוזה כאמור נחתם עמו בתוך שלושה חודשים מיום התחילה.

סעיף 76 חוק הדיוור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ"ט-1998, הוקפא סמוך לאחר קבלתו, ובמשך כל השנים נמכרות הדירות בדיוור הציבורי לזכאים לו על פי החלטות הממשלה. מוצע על כן לבטל את החוק האמור. נוסח החוק האמור, ערב ביטולו, מצורף כנספח לדברי ההסבר.

סעיף 77 חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 53), התשס"א-2000 (להלן – תיקון מס' 53).

⁹² ס"ח התשנ"ט, עמ' 2; התשס"ד, עמ' 141.
⁹³ ס"ח התשס"א, עמ' 136; התשס"ג, עמ' 496.

נספח לדברי ההסבר

וזו לשונם של הסעיפים בחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971, שמוצע בפרק י"ג לבטלם או להחליפם:

"מספר חברי המועצה

2. שר הדתות יקבע את מספר חברי המועצה, ובלבד שלא יעלה על מספר חברי הרשות המקומית.

הצעת מועמדים

3. (א) מן המספר שנקבע יציעו מועמדים למועצה לפי מכסות אלה –

(1) שר הדתות – 45%;

(2) הרשות המקומית – 45%;

(3) הרבנות המקומית – 10%;

בקביעת מספר המועמדים כאמור ייחשב שבר המגיע לחצי ומעלה כיחידה שלמה.

(ב) לא הציעה הרשות המקומית לשר הדתות מכסת המועמדים למועצה תוך שלושים יום מיום שנשלחה אליה דרישת השר, תישלח דרישה נוספת; לא נענתה הרשות המקומית גם לדרישה הנוספת תוך חמישה עשר יום מיום שנשלחה, רשאי שר הדתות להציע את מכסת המועמדים שנועדה לרשות המקומית; הוראות אלה יחולו גם על מכסת המועמדים של הרבנות המקומית.

פסולים לכהונה וחדלות חברים

3א. כל הוראה בחיקוק שלפיה פסול אדם לכהן כחבר המועצה של רשות מקומית שבה קיימת מועצה דתית וכן כל הוראה בחיקוק שלפיה חדל חבר מועצה של רשות מקומית כאמור לכהן מחמת שנעדר משיבות המועצה – יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על חבר של אותה מועצה דתית, והוא הדין בהוראות בדבר סדר הודעה על חדילת החברות במועצה.

הערכת המועמדים

4. שלוש הרשויות הנזכרות בסעיף 3 יחוו דעתן על המועמדים מבחינת התאמתם לשמש חברי המועצה ומבחינת ייצוגם המתאים של הגופים והעדות המעוניינים בקיומם של שירותי הדת היהודיים (להלן – שירותי דת) במקום.

יישוב חילוקי דעות

5. נתגלעו חילוקי דעות בין שלוש הרשויות, יובאו להכרעת ועדת שרים שחבריה ראש הממשלה, והוא יהיה היושב ראש, השר לענייני דתות ושר הפנים או נציגיהם; ערער שר על החלטת הוועדה, תכריע הממשלה.

חידוש הרכב המועצות

6. (א) השר לענייני דתות יחדש את הרכבה של כל מועצה בהתאם לסעיפים 2 עד 5 עד תום ששה חדשים מיום בחירת המועצה של הרשות המקומית.

(ב) הודעה על ההרכב החדש תפורסם ברשומות;

(ב1) מועצה תכהן עד יום חידוש הרכבה כאמור בסעיף קטן (א) או עד תום שישה חודשים מיום בחירת המועצה של הרשות המקומית, לפי המוקדם.

(ב2) לא חודש הרכב המועצה עד המועד הקבוע בסעיף קטן (א). ימנה השר צוות בן שני חברים, מתאימים, שימלאו את התפקידים שאותם מוסמכת המועצה למלא לפי חוק זה (בסעיף זה – הממונים); לממונים יהיו כל הסמכויות והחובות של המועצה; לאחד מהם יעניק השר את סמכות ההכרעה; הממונים יכהנו עד לחידוש הרכב המועצה לפי סעיף קטן (א) או עד ביטולה.

(ב3) הממונים ידווחו לשר על פעולותיהם, לפי דרישתו של השר.

(ב4) השר, באישור הממשלה, יקבע תנאי כשירות ופסלות למינוי הממונים ואת אופן אישור הכשירות או הפסלות של המועמדים למינוי האמור.

(ב5) הממונים, ורק הם –

(1) רשאים לחתום בשם המועצה על המחאות או פקודות תשלום שיחייבו את המועצה;

(2) רשאים לחתום על עסקאות שיחייבו את המועצה.

(ב6) מבין שני הממונים – רק הממונה בעל סמכות ההכרעה יהיה זכאי לשכר; השכר ימומן מתקציב המועצה לפי הוראות שייתן השר בהסכמת שר האוצר.

(ב7) (1) בסעיף זה, "סמכות הכרעה" לענין קבלת החלטות על ידי הממונים – החלטתו של בעל סמכות ההכרעה, בין שההכרעה נדרשה בהרכב חסר ובין שהיו הדעות שקולות.

(2) "השר" לענין סעיפים קטנים (ב2) עד (ב7) של סעיף זה – ראש הממשלה.

(ג) חבר המועצה הדתית יחתום על הצהרת אמונים; ואלה דברי ההצהרה: "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולחוקיה, למלא באמונה את תפקידי כחבר המועצה הדתית לפי הוראות חוק זה, ולקיים את החלטות המועצה הדתית".

(ד) המשך כהונתו של חבר מועצה דתית מותנה כהצהרתו כאמור בסעיף זה.

(ה) הפר חבר מועצה את הצהרתו כאמור בסעיף זה יראו את ההפרה כעילה לחדילת חברות ויחולו עליה הוראות סעיף 3א.

קביעת תקציב

8. כל מועצה תקבע בהסכמה כאמור בסעיף 9 את התקציב של שירותי הדת במועד, בצורה ולפי כללים שקבע השר לעניני דתות.

הסכמה לקביעת התקציב

9. (א) קביעת התקציב לפי סעיף 8 טעונה הסכמה –

(1) אם המקום שלתושביו מספקת המועצה שירותי דת נמצא בתחום שיפוטת של רשות מקומית – של הרשות המקומית;

(2) בכל מקום אחר – של השר לעניני דתות.

(ב) לא היתה הסכמה בין המועצה ובין הרשות המקומית כאמור בסעיף קטן (א) יכריעו בדבר השר לעניני דתות ושר הפנים; באין הסכמה בין השרים, תכריע הממשלה בדבר, ובהתאם להכרעתה תקבע הממשלה את התקציב בשינויים או בלי שינויים.

10ב. (א) ראה השר לעניני דתות, לאחר שעיין בדין וחשבון של ועדת חקירה שמינה ושבין חבריה נכלל נציג של היועץ המשפטי לממשלה – כי מועצה אינה ממלאה עוד את התפקידים המוטלים עליה לפי כל דין או שאינה ממלאה אותם תפקידים כראוי, רשאי הוא, לאחר שהזהיר אותה, לפזר את המועצה ולמנות במקומה ועדה ממונה; את הרכב הועדה הממונה יקבע השר לאחר התייעצות בראש הרשות המקומית וברכונת המקומית.

(ב) לוועדה הממונה יהיו כל הסמכויות והחובות של המועצה.

(ג) השר לעניני דתות ימנה לוועדה הממונה אחד מחבריה להיות יושב-ראש, ואם ראה צורך בכך, רשאי הוא למנות חבר אחר להיות סגן יושב-ראש; ליושב-ראש ולסגנו יהיו כל הסמכויות והחובות של ראש המועצה וסגנו, והם יהיו זכאים, אם אינם עובדי המדינה, לקבל מקיפת המועצה את השכר שאושר לנושאי אותן משרות במועצה שפזרה.

(ד) ועדה ממונה תכהן עד שיחודש הרכב המועצה, בהתאם לסעיף 6, ורשאי השר לעניני דתות לחדש את ההרכב לענין זה בכל עת שימצא שהתנאים מאפשרים זאת.

(ה) על מינוי ועדת חקירה, פיזור המועצה ומינוי ועדה ממונה, לפי סעיף זה תפורסם הודעה ברשומות.

גימלאות של ראש מועצה וסגנו

14. (א) על ראש מועצה וסגנו יחול חוק הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגנו), תשל"ז-1977, בשינויים אלה:

(1) סעיף 1 ייקרא כאילו נאמר בו כך:

"1. בחוק זה –

"רשות" – מועצה דתית;

"ראש רשות" – לרבות סגני ראש מועצה דתית בשכר הנמנים עם סוגים, או הממלאים תפקידים, שקבע שר הדתות בצו באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת";

(2) בסעיף 2, במקום "מקופת הרשות המקומית" קרי "מקופת המועצה הדתית";

(3) בסעיף 3(4), במקום הסיפה המתחילה במלים "וכן מותר לצרף" קרי "וכן מותר לצרף תקופות כהונה, שירות ועבודה בשכר ברשות, במדינה או באחד ממוסדותיה או מפעליה, ברשות מקומית או במוסדות ציבור אחרים שקבעו וכן כיושב ראש של ועד קהילה או כנשיא או כיושב ראש של חבר בני אדם, מואגד או בלתי מואגד, שלדעת שר הדתות מילא תפקידי רשות בתחומה של הרשות לפני הקמתה, והכל בתנאים שייקבעו";

(4) סעיף 3(7) לא יחול;

(5) בסעיף 5, במקום "מהרשות המקומית" קרי "מהרשות";

(6) בסעיף 5א(א), במקום "לרשות המקומית" קרי "לרשות";

(7) בסעיף 5א(ג), במקום "הרשות המקומית" קרי "הרשות";

- (8) בסעיף ג5(א), במקום "רשות מקומית" ו"הרשות המקומית" קרי "רשות" ו"הרשות";
- (9) בסעיף ג5(ב), במקום "לרשות מקומית" ו"הרשות המקומית" פעמיים קרי "לרשות" ו"הרשות" פעמיים;
- (10) בסעיף ג5(ג), במקום "הרשות המקומית" פעמיים קרי "הרשות" פעמיים;
- (11) סעיף 8 לא יחול;
- (12) סמכויות שר הפנים שלפי סעיף 9 יהיו בידי שר הדתות.

(ב) על מספר סגני ראשי מועצות דתיות בשכר, יחולו ההגבלות שבסעיפים 129(א) לפקודת העיריות ו-35ב(א) לפקודת המועצות המקומיות, לפי הענין, בשינויים המחויבים, ובלבד שמספר הסגנים בשכר בכל מועצה דתית לא יעלה על מספר הסגנים כאמור אשר כיהנו באותה מועצה דתית ביום כ"א באדר ב' התשס"ג (25 במרס 2003).

וזו לשונם של סעיפים שונים בחוקים בנושא מים שמוצע בפרק ט'ו לבטלם או להחליפם:

בחוק המים

סעיף 19(ב):

"אישורו של שר החקלאות לצו לפי סעיף קטן (א) יינתן אחרי התייעצות עם מועצת המים, זולת אם היה לדעת השר צורך בפעולה מיידית; במקרה זה יובא הענין לידיעת מועצת המים, תוך זמן סביר לאחר מתן הצו."

סעיף 21:

"קביעת נורמות וכללים

21. שר החקלאות ראשי, לאחר התייעצות עם מועצת המים, לקבוע נורמות לכמות המים, לאיכותם, למחירם, לתנאי הספקתם ולשימוש בהם במסגרת מטרת המים, וכן כללים לניצולם היעיל והחסכוני, ומשקבע כך – לא יספק אדם מים ולא ישתמש במים אלא בהתאם לנורמות ולכללים אלה."

סעיף 35א(ג):

"הוראה לפי סעיף קטן (ב) המתייחסת לתשתית מים המצויה בתחום רשות מקומית והשייכת לה (להלן – שירותי תשתית של רשות מקומית), תינתן בהסכמת שר הפנים."

סעיף 44(ב):

"באין הסכמה בין הדורש פיצויים לבין נציב המים בדבר שיעור הפיצויים, צורתם ותנאי-תשלומם יכריע בית הדין."

סעיף 44יט(ג):

"היו הספק או הצרכן רשות מקומית, ייקבעו כללים כאמור לאחר התייעצות עם שר הפנים."

סעיף 44כב(ד):

"שר החקלאות יקבע, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, כללים לחישוב הפיצויים לפי סימן זה."

”סמכות לתת היתרים

78. היתה פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 77 טעונה היתר, רשיון או פטור על פי כל חיקוק, לרבות חוק עזר שניתן לפיו, רשאים שר החקלאות, יחד עם השר הממונה על ביצועו של אותו חיקוק, לתת את ההיתר, הרשיון או הפטור; אין הוראה זו גורעת מהוראה אחרת בחיקוק.”

סעיף 115

”תחילתן של תקנות

115. תקנות לפי סעיפים 111 ו-112 יכול שתחילתן תהיה לפני פרסומן אך לא לפני התקנתן.”

סעיף 124ב(א)

”שיעורי התשלום המיוחד ייקבעו בתקנות על ידי שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת.”

סעיף 130

”ועדות

130. (א) מועצת המים רשאית לבחור מתוכה ועדות ולאצול להן מסמכויותיה; המועצה לא תאצול מסמכויותיה בענינים אלה:

- (1) שאלות של מדיניות מים לפי סעיף 125;
- (2) קביעת נורמות וכללים לשימוש במים לפי סעיף 21;
- (3) הכרות אזור-קיצוב לפי סעיף 36;
- (4) קביעת כללים ושיעורי הפיצויים המשתלמים באזור-קיצוב לפי סעיף 44;
- (5) אישור תכניות-מפעל לפי סעיף 67;
- (6) אישור מפעלים קיימים כמפעלי-מים לפי סעיף 74;
- (7) קביעת כללים לחישוב הפיצויים המגיעים מרשות-המים לפי סעיף 93;
- (8) קביעת כללים לחישוב דמי-מים לפי סעיף 111;
- (9) קביעת תעריפים לדמי-מים לפי סעיף 112;
- (10)–(12) (בוטלו);
- (13) קביעת אזורים לענין חוק זה לפי סעיף 155;
- (14) עריכת רשימת נציגי הציבור בבית הדין לפי סעיף 141.

(ב) הודעה על בחירת ועדה של מועצת המים ועל הסמכויות שנאצלו לה תפורסם ברשומות.”

סימן ב' לפרק החמישי

"סימן ב': נציב המים

מינוי נציב המים

138. הממשלה תמנה נציב מים לנהל את עניני המים במדינה. הודעה על המינוי תפורסם ברשומות.

דוח של נציב המים

139. נציב המים יגיש לפחות אחת לשנה דין וחשבון על פעולותיו למועצת המים."

סעיף 159

"ביצוע ותקנות

159. שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות הטלת אגרות בעד רשיונות והיתרים המוצאים לפי חוק זה, ושירותים הניתנים על פיו; לא יתקין שר החקלאות תקנות בדבר אגרות כאמור אלא לאחר התייעצות עם מועצת המים."

בחוק תאגידי מים וביוב

בסעיף 2, ההגדרות שלהלן:

"הרשות" – הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב, שהוקמה לפי סעיף 80;

"מועצת הרשות" או "המועצה" – מועצת הרשות שמונתה לפי סעיף 82;

"מנהל הרשות" – מי שמונה מנהל הרשות לפי סעיף 92;

סימנים ב' עד ה' לפרק ו'

"סימן ב': מועצת הרשות

מינוי מועצת הרשות והרכבה

82. (א) לרשות תהיה מועצה בת שבעה חברים שתמנה הממשלה; חברי מועצת הרשות יהיו אזרחי ישראל ותושביה.

(ב) חברי מועצת הרשות הם –

(1) מנהל הרשות, והוא יהיה יושב ראש המועצה;

(2) נציג אחד של כל אחד מן השרים, מקרב עובדי משרדו (להלן – נציגי הממשלה); כל שר רשאי למנות ממלא מקום קבוע לנציגו, מקרב עובדי משרדו;

(3) שלושה חברים מקרב הציבור, לפי הצעת השרים, שהם בעלי תואר אקדמי מוכר באחד המקצועות האלה: כלכלה, ראיית חשבון, מינהל עסקים, הנדסה, משפטים, או מקצוע אחר בתחום משק המים והביוב, ולהם גם ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בתחומים האמורים.

(ג) אחד מבין החברים מקרב הציבור ימונה לאחר התייעצות עם השר לאיכות הסביבה.

(ד) אחד מבין החברים מקרב הציבור ימונה מתוך רשימת מומלצים שיגיש לשרים הארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של הרשויות המקומיות בישראל, ובלבד שאינו עובד של רשות מקומית או חבר מועצה של רשויות מקומיות.

(ה) הממשלה תמנה את אחד מנציגי הממשלה להיות ממלא מקום יושב ראש המועצה ולמלא את תפקידיו בהעדרו.

(ו) הודעה על מינוי חברי המועצה וממלאי מקומם תפורסם ברשומות.

פסול בשל עבירה או ניגוד עניינים

83. (א) לא יתמנה כחבר המועצה מי שהורשע בעבירה שבשל חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להיות חבר המועצה.

(ב) לא יתמנה ולא יכהן כחבר המועצה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין ענין אחר שלו או של בן משפחתו או של תאגיד שהוא או בן משפחתו הם בעלי ענין בהם.

תקופת כהונה

84. חבר המועצה לפי סעיף 82(ב) ו-3(3) ימונה לתקופה של ארבע שנים ואפשר לחזור ולמנותו לתקופה כאמור, ובלבד שלא יכהן יותר משתי תקופות כהונה רצופות.

פקיעת כהונה

85. (א) חבר המועצה, לרבות המנהל, וכן ממלא מקומו כאמור בסעיף 82(ב)2, יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, באחת מאלה:

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לממשלה;

(2) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו, והממשלה, על פי הצעת השרים או אחד מהם, העבירה אותו מכהונתו בהודעה בכתב;

(3) הורשע בעבירה שהשרים קבעו כי בשל חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להיות חבר המועצה;

(4) אם נתמנה כחבר מקרב הציבור – נתמנה עובד המדינה, אם נתמנה כעובד המדינה – חדל להיות עובד המשרד הממשלתי שבו עבד בעת מינויו, ואם נתמנה לפי המלצת ארגון כאמור בסעיף 82(ד) – מונה להיות עובד רשות מקומית או חבר מועצה של רשות מקומית;

(5) הממשלה קבעה, לפי הצעת השרים או אחד מהם בהתייעצות עם המועצה, כי אינו ממלא את תפקידו כראוי.

(ב) נעדר חבר המועצה משלוש ישיבות רצופות של המועצה או מחמש ישיבות בשנה אחת, יחדל מלכהן כחבר המועצה זולת אם השרים קבעו שהיתה סיבה מוצדקת להעדרותו.

(ג) הוגש כתב אישום נגד חבר המועצה, לרבות המנהל, בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)3, רשאית הממשלה, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, להשעותו מכהונתו עד למתן פסק דין סופי בענינו, ולמנות לו ממלא מקום לתקופת ההשעייה; היועץ המשפטי לממשלה ייתן, לפני מתן חוות דעתו, הזדמנות לחבר להשמיע את טענותיו.

החלת דינים על חברי המועצה

86. חבר המועצה, שאינו עובד המדינה, דינו כדין עובד המדינה לענין חיקוקים אלה:

- (1) חוק הבחירות לכנסת ולראש הממשלה [נוסח משולב], התשכ"ט-1969;
- (2) חוק שירות המדינה (סיווג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959;
- (3) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979;
- (4) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;
- (5) פקודת הנויקין [נוסח חדש];
- (6) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969.

ישיבות

87. (א) המועצה תקיים ישיבה אחת לחודש, לפחות.

(ב) המועצה תקיים ישיבה מיוחדת אם דרשו זאת לפחות שניים מחבריה; הישיבה תתקיים בתוך שבעה ימים מיום הדרישה, זולת אם בנסיבות הענין נדרש לקיימה בתוך זמן קצר יותר; בישיבה תדון המועצה בנושאים המפורטים בדרישה.

סדרי עבודה

88. (א) המנין החוקי בישיבת המועצה הוא רוב חבריה, ובהם לפחות נציג ממשלה אחד, וחבר אחד מקרב הציבור; המנין החוקי כאמור נדרש בפתיחת הישיבה.

(ב) החלטות המועצה יתקבלו ברוב דעות של החברים המצביעים, ובלבד שבשעת ההצבעה נכחו יושב ראש המועצה או ממלא מקומו; היו הדעות שקולות, תכריע דעת יושב ראש המועצה, ובהעדרו – דעת ממלא מקומו.

(ג) הזמנה לישיבות המועצה תישלח גם לממונה, והוא או נציגו רשאי להשתתף בישיבה, אלא שלא יימנה במנין החוקי ולא תהיה לו זכות הצבעה.

(ד) חבר מועצה שעשוי להיות לו ענין, במישרין או בעקיפין, בנושא העומד לדיון במועצה, יודיע על כך בכתב ליושב ראש המועצה, מיד לאחר שנודע לו כי הנושא האמור עומד לדיון, לא יהיה נוכח בדיוני המועצה ולא יצביע באותו נושא.

(ה) המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ופעולתה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

אצילת סמכויות

89. (א) המועצה רשאית לאצול מסמכויותיה, למעט מהסמכויות האמורות בסעיפים 99 עד 103, לוועדה של שלושה לפחות מבין חבריה; החלטה בדבר אצילת סמכויות טעונה הסכמת רוב חברי המועצה, ובהם לפחות נציג ממשלה אחד וחבר אחד מקרב הציבור.

(ב) המנין החוקי בישיבת ועדה הוא רוב חבריה; הוראות סעיף 88(ב), (ג) ו-(ד) יחולו על עבודת ועדה, בשינויים המחוייבים.

תוקף

90. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה, לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר מועצת הרשות, ובלבד שמספרם של חברי המועצה לא פחת משלושה, ובהם יושב ראש המועצה או ממלא מקומו.

91. חבר המועצה לא יהיה זכאי לתמורה בעד שירותיו לפי חוק זה, אך חבר המועצה מקרב הציבור יהיה זכאי לגמול כפי שיקבע שר האוצר.

סימן ג': מנהל הרשות

מינוי

92. (א) הממשלה תמנה את מנהל הרשות, לפי הצעת שר הפנים ולאחר התייעצות עם שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר.

(ב) מנהל הרשות יהיה עובד המדינה, תקופת כהונתו תהיה חמש שנים ואפשר לחזור ולמנותו לתקופה נוספת אחת של חמש שנים.

כשירות לכהונה

93. כשיר להתמנות למנהל הרשות, אזרח ישראל ותושב ישראלי שנתקיימו בו שני אלה:

(1) הוא בעל תואר אקדמי מוכר בכלכלה, במינהל עסקים, בראיית חשבון או במקצוע אחר בתחום עיסוקה של הרשות;

(2) הוא בעל ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בתפקיד בכיר בתחום הניהול של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי או בתפקיד בכיר בשירות הציבור בנושאים כלכליים.

הפסקת כהונה

94. הממשלה לא תפסיק את כהונתו של מנהל הרשות לפי סעיף 85(א)5, אלא לאחר שנתנה לו הזדמנות לערור על החלטתה לפני ועדת השירות לפי סעיף 7 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959; ועדת השירות תדון בערר לאחר קבלת חוות דעת מנציב שירות המדינה.

ממלא מקום ליושב ראש שהושעה

95. השעתה הממשלה את מנהל הרשות לפי סעיף 85(ג) תמנה כאמור בסעיף 92(א), ממלא מקום שיתקיימו בו תנאי הכשירות הנדרשים לפי חוק זה למנהל הרשות; לממלא המקום יהיו כל הסמכויות של מנהל הרשות לפי חוק זה.

סימן ד': עובדי הרשות

עובדי הרשות - עובדי מדינה

96. (א) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה, ובהם יכלול סגל מקצועי של בעלי השכלה ונסיון בתחומי הכלכלה, ראיית חשבון, הנדסה ומקצועות אחרים בתחום משק המים והביוב.

(ב) על עובדי הרשות ועל מינויים יחולו הוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959; ואולם מנהל הרשות מורשה, ביחד עם שר הרשות, לייצג את המדינה בעשיית חוזים מיוחדים עם עובדים מבין עובדי הסגל המקצועי, ובלבד שכל חוזה מיוחד כאמור טעון אישור שר האוצר.

(ג) לא יופסק שירותו של עובד הסגל המקצועי של הרשות בתוך תקופת החוזה המיוחד שלא בהסכמתו אלא באישור מועצת הרשות או על פי הוראת בית המשפט או בית דין מוסמך.

סימן ה': תקציב הרשות ועסקאותיה

תקציב הרשות

97. (א) תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי של המדינה, בסעיף תקציב נפרד או בתחום פעולה נפרד במסגרת סעיף תקציב שייחוד לרשויות פיקוח.
(ב) הממונה על סעיף התקציב, או על תחום הפעולה, שייקבעו לפי סעיף קטן (א), לענין חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, יהיה מנהל הרשות.

עסקאות הרשות

98. לצורך ביצוע הוראות חוק זה מורשה מנהל הרשות, ביחד עם חשב הרשות, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

סעיף 146(ג)

"תקנות לפי סעיף זה יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת."

סעיף 148

"איחוד רשויות לשירותים ציבוריים

148. (א) השרים רשאים לקבוע באישור ועדת הכלכלה של הכנסת כי תאוחד הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב שהוקמה לפי חוק זה עם הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל, שהוקמה לפי חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (להלן – חוק משק החשמל).

(ב) בתקנות לפי סעיף ייקבעו המועד לביצוע האיחוד וכן הוראות הנדרשות לביצועו וכן להתאמתו למבנה ולסמכויות הרשות המאוחדת, ובכלל זה התאמת פרק ד' לחוק משק החשמל וסימנים א' עד ה' בפרק ו'.

בחוק מדידת מים

סעיף 6(ב)

"לא יינתן צו-מדידה לרשות מקומית, אלא לאחר התייעצות עם שר הפנים."

בחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות

סעיף 2(ב)

"הרכב המועצה יהא –

- (1) הנציב, והוא יושב ראש המועצה;
- (2) 8 נציגים שיתמנו על ידי הממשלה;
- (3) 12 חברים שאינם נציגי הממשלה ושיתמנו על ידי שר החקלאות ובהם 8 נציגים של ארגונים חקלאיים יציגים."

סעיף 3

"סדרי העבודה של המועצה

3. (א) המועצה רשאית לאצול מסמכויותיה לוועדות-משנה.

- (ב) המועצה תמנה הן מבין חבריה והן משאינם חבריה ועדה הנדסית שתברוק תכניות-ניקוז מבחינה הנדסית.
- (ג) שום פעולה של המועצה או של ועדה מועדונית לא תיפסל מחמת זה בלבד שבשעת הפעולה היה מקומו של אחד החברים פנוי מכל סיבה שהיא.
- (ד) המועצה תקבע בעצמה את סדרי העבודה והדיונים שלה ושל ועדותיה, לרבות המנין החוקי שלהן, במידה שהדבר לא נעשה בתקנות על ידי שר החקלאות.

סעיף 28

”סמכות למתן היתרים לפי חיקוקים אחרים

28. היתה פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 27 טעונה היתר, רשיון או פטור על פי כל חיקוק, רשאים גם שר החקלאות והשר הממונה על ביצועו של אותו חיקוק ביחד לתת את ההיתר, הרשיון או הפטור.”

וזו לשונו של חוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ”ט-1998, שמוצע לבטלו בסעיף 76 להצעת החוק:

חוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ”ט-1998

הגדרות

1. בחוק זה -
- ”בן זוג” - לרבות הידוע בציבור כבן זוג;
- ”בקשה” - בקשה לרכישת דירה ציבורית המופנית לחברה שבניהולה נמצאת אותה דירה;
- ”דייר ממשיך” - בן זוג של זכאי שנפטר או של זכאי שעבר להתגורר במוסד סיעודי, וכן ילדו, נכדו, הורה או מי שהזכאי היה אפוטרופסו, ובלבד שהוא התגורר עם הזכאי בדירה הציבורית תקופה של שלוש שנים לפחות סמוך למועד פטירת הזכאי או למועד שבו עבר הזכאי להתגורר במוסד הסיעודי;
- ”דירה” - חדר או מערכת חדרים המשמשים או שנועדו לשמש יחידה שלמה ונפרדת למגורים, למעט -
- (1) דירה המשמשת לדיור מוגן לקשישים או דירה במרכז קליטה;
 - (2) דירה שהחברה לדיור ציבורי, באישור משרד הבינוי והשיכון, החליטה, עד ליום תחילתו של חוק זה, לייעד אותה לדיור מוגן;
 - (3) דירה המשמשת לדיור לעמותות, למי שאינם תושבי ישראל ולדיור זמני;

”דירה ציבורית” - דירה שהיא בבעלות, בחכירה לדורות או בניהולה של חברה לדיור ציבורי והמשמשת להשכרה ציבורית, או שהחברה לדיור ציבורי ייעדה אותה להשכרה ציבורית, לרבות דירה כאמור שהבעלות

או החכירה לדורות בה משותפת למספר חברות לדיור ציבורי;
"הועדה" - ועדת הכלכלה של הכנסת;
"המדד" - מדד תשומות הבניה שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
"השכרה ציבורית" - השכרה של דירה שמשדר הבינוי והשיכון או המשרד לקליטת העלייה ייעד אותה לדיור ציבורי;
"זכאי" - מי שמתגורר כדין או על פי חוזה, תקופה של חמש שנים רצופות לפחות, בדירה ציבורית, ואין ולא היו בבעלותו, או בבעלות קרובו, במשך חמש שנים שקדמו למועד הגשת בקשתו לפי סעיף 2, דירה או מקרקעין אחרים, ששוויים עולה על 350,000 שקלים חדשים;
"חברה לדיור ציבורי" - המדינה או מי מטעמה, חברה ממשלתית, חברה עירונית או חברה בשליטה של הסוכנות היהודית לארץ ישראל או של המגבית המאוחדת לישראל, או חברה בת של כל אחת מאלה, המנהלת דירות ציבוריות;
"חברה עירונית" - כהגדרתה בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;
"מוסד סיעודי" - כהגדרתו בסעיף 223 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - חוק הביטוח הלאומי);
"קרוב" - בן זוג, וכן ילד כהגדרתו בסעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי;
"רכישה, לענין סעיפים 2 ו-4 - בעלות או חכירה לדורות, בהתאם להוראות מינהל מקרקעי ישראל;
"השר" - שר הבינוי והשיכון.

זכות זכאי לרכוש דירה ציבורית

2. (א) זכאי רשאי לרכוש את הדירה הציבורית שבה הוא מתגורר במחיר ובתנאים האמורים בסעיף 3, ובהתאם להוראות חוק זה, ולצורך זה יגיש בקשה.
- (ב) היתה הדירה הציבורית שהזכאי רשאי לרכוש מורכבת ממספר דירות שאוחדו לדירה אחת, רשאית החברה לדיור ציבורי, במשך תקופה של שנה מהיום שהזכאי הגיש לה בקשה לרכוש את הדירה, לפצל את הדירה האמורה לדירות, שמספרן לא יעלה על מספר הדירות המקורי, ובלבד שכל אחת מהדירות המתקבלות תהיה ראויה למגורים, והזכאי יהיה רשאי לבחור מתוכן דירה אחת שאותה יהיה זכאי לרכוש.
- (ג) הוראות סעיף קטן (ב) יחולו אם בדירה הציבורית מתגורר זכאי אחד בלבד, או שמתגוררים בה הזכאי עם קרוב אחד בלבד, והחברה לדיור ציבורי הבטיחה לזכאי סידור חלופי סביר באותו אזור, לתקופה שבה נערכות עבודות הפיצול בדירה הציבורית.

מחיר דירה ציבורית

3. (א) מחיר דירה ציבורית לצורך רכישה לפי חוק זה, יהיה המחיר שהיה מתקבל ממכירתה ממוכר מרצון לקונה מרצון, כפי שקבע השמאי הממשלתי או שמאי שהוא הסמיך לכך (להלן - המחיר הבסיסי), שממנו יופחת סכום

שיהפוך למענק אם התקיימו התנאים המפורטים בסעיף קטן (ד) (להלן - מענק מותנה); המענק המותנה יחושב באחוזים מהמחיר הבסיסי כאמור בסעיף קטן (ב), ובלבד -

- (1) שהמענק המותנה המרבי לא יעלה על 85% מהמחיר הבסיסי;
- (2) שאם המחיר הבסיסי גבוה מ-580,000 שקלים חדשים, לא יחושב המענק המותנה אלא לגבי הסכום האמור.

(ב) המענק המותנה יחושב לכל שנה שלמה שהזכאי התגורר בדירה

הציבורית כמפורט להלן:

- (1) לכל אחת מעשר השנים הראשונות - 4% מהמחיר הבסיסי;
- (2) לכל אחת מהשנים האחת עשרה עד עשרים - 3% מהמחיר הבסיסי;
- (3) לכל שנה נוספת - 2% מהמחיר הבסיסי.

(ג) לענין זכאי שהוא נכה, שנקבעה לו דרגת נכות רפואית לצמיתות

של 100% והוא מרותק לכסא גלגלים, יחולו הוראות סעיפים קטנים (א)

ו-(ב) בשינויים אלה:

(1) בסעיף קטן (א)1, במקום "85%" יבוא "90%";

(2) בסעיף קטן (א)2, במקום "580,000" יבוא "870,000";

(3) בסעיף קטן (ב)1, במקום "4%" יבוא "5%";

(4) בסעיף קטן (ב)2, במקום "3%" יבוא "4%";

(5) בסעיף קטן (ב)3, במקום "2%" יבוא "3%".

(ד) המענק המותנה יהפוך למענק כעבור חמש שנים ממועד חתימת

החוזה לרכישת הדירה, ובלבד שבתקופה האמורה היתה הדירה בשימוש של

הזכאי, או של יורשו אם נפטר הזכאי; בסעיף קטן זה, "שימוש" - כל

אחד מאלה:

(1) מגורים של הזכאי או של יורשו בדירה שנרכשה לפי הוראות חוק

זה;

(2) מגורים של הזכאי או של יורשו בדירה אחרת שרכש הזכאי או

יורשו, לפי הענין, בכספים שקיבל ממכירת הדירה שרכש לפי הוראות

חוק זה;

(3) מעבר של הזכאי לשם מגורים במוסד סיעודי;

(4) שימושים אחרים שקבע השר.

(ה) לא התקיימו בזכאי או ביורשו התנאים המפורטים בסעיף קטן

(ד), יחזיר הזכאי או יורשו את המענק המותנה בהתאם לכללים שקבע השר.

(ו) המדינה זכאית לרשום, בכל רישום המתנהל לפי דין, בספרי

מינהל מקרקעי ישראל או אצל כל גוף אחר שבו מתנהל רישום של הזכויות

בדירה, לפי הענין, משכנתא, משכון או הערת אזהרה, בשל המענק המותנה.

(ז) השר רשאי לקבוע כללים בדבר חישוב הפחתה מהמחיר הבסיסי

בשל דמי מפתח ששילם הזכאי בעד מגוריו בדירה הציבורית, או בשל שיפוצים

שביצע הזכאי על חשבוננו בדירה הציבורית.

זכות דייר ממשותף לרכוש דירה ציבורית

4. (א) נפטר זכאי או עבר להתגורר במוסד סיעודי, רשאי הדייר המשותף לרכוש את הדירה הציבורית במחיר ובתנאים האמורים בסעיף 3, ובהתאם להוראות חוק זה, ולצורך זה יגיש בקשה; ואולם, לענין מנין תקופת המגורים של הדייר המשותף לצורך חישוב גובה המענק המותנה לפי סעיף 3(ב) תובא בחשבון רק תקופת המגורים בדירה הציבורית של הדייר המשותף, מהמועד שבו מלאו לו 18 שנים כלהלן:
- (1) היה הדייר המשותף בן זוגו של הזכאי, תובא בחשבון כל תקופת מגוריו בדירה הציבורית;
- (2) לא היה הדייר המשותף בן זוגו של הזכאי, תובא בחשבון רק תקופת מגוריו בדירה הציבורית החל במועד שבו נפטר הזכאי או עבר להתגורר במוסד סיעודי.
- (ב) התגוררו בדירה הציבורית מספר דיירים ממשותפים, יחולו הוראות אלה לענין מתן עדיפות לרכישת הדירה:
- (1) היה בין הדיירים הממשותפים בן זוג של הזכאי, והוא ביקש לרכוש את הדירה הציבורית - תהיה לבן הזוג הזכאות הבלעדית לרכוש את הדירה, אם ביקש זאת;
- (2) לא היה בן זוג שביקש לרכוש את הדירה הציבורית כאמור בפסקה (1), והיו בין הדיירים הממשותפים ילדים של הזכאי - יהיו הם זכאים לרכוש את הדירה, אם ביקשו זאת, והזכויות בדירה יחולקו ביניהם בחלקים שווים;
- (3) לא היו דיירים ממשותפים כאמור בפסקאות (1) ו-(2), והיו דיירים ממשותפים אחרים - יהיו הם זכאים לרכוש את הדירה, אם ביקשו זאת, והזכויות בדירה יחולקו ביניהם בחלקים שווים.
- (ג) הוראות סעיף זה יחולו על דייר ממשותף, אם לא היתה בבעלותו, או בבעלות קרובו, דירה או מקרקעין אחרים, בחמש השנים שקדמו למועד פטירת הזכאי או למועד שבו עבר הזכאי להתגורר במוסד סיעודי, וכל עוד אין בבעלותו, או בבעלות קרובו, דירה או מקרקעין אחרים.

סיוע לרכישת דירה ציבורית

5. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בזכות להלוואה לדיור בהתאם להוראות חוק הלוואות לדיור, התשנ"ב-1992, אם זכאי, או דייר ממשותף, זכאים להלוואה לדיור בהתאם להוראות אותו חוק.

הוראות לענין חישוב תקופת מגורים

6. לענין חישוב תקופת המגורים המנויות בהגדרות "זכאי" ו"דייר ממשותף" שבסעיף 1, יובאו בחשבון -
- (1) גם תקופת מגורים בדירה ציבורית, שקדמה למועד תחילת החוק;
- (2) תקופות רצופות של מגורים בכל הדירות הציבוריות;

- (3) תקופות מגוריים בדירות ציבוריות, אף אם לא היו רצופות, אם ההפסקה ברציפות היתה בשל המתנה לקבלת דירה ציבורית, כל עוד היתה זכאות לסיוע בדיוור בהתאם לכללים שקבע משרד הבינוי והשיכון בהסכמת משרד האוצר, ובלבד שתקופת ההפסקה בשל המתנה באמור לא תיחשב כתקופת מגורים;
- (4) תקופת מגורים בסידור חלופי בהתאם להוראות סעיף 2(ב) ו-1(ג).

הוראות לענין בעלות

7. לענין ההגדרה "זכאי" שבסעיף 1 ולענין הוראות סעיף 4(ג), יראו כבעל דירה או כבעל מקרקעין כל אחד מאלה:
- (1) הבעל הרשום או הזכאי על פי הסכם בכתב להירשם כבעל;
- (2) חוכר או חוכר משנה, כמשמעותם בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן - חוק המקרקעין), או מי שזכאי על פי הסכם בכתב להירשם כחוכר או כחוכר משנה;
- (3) מי שמחזיק כדין במשק חקלאי כבר-רשות של מוסד מיישב, כהגדרתו בחוק המועמדים להתיישבות חקלאית, התשי"ג-1953, לתקופה של שלוש שנים לפחות או לתקופה בלתי קצובה;
- (4) דייר מוגן, למעט דייר מוגן בדירה הציבורית הנרכשת;
- (5) מי שהוא בעל זכויות באיגוד מקרקעין, כהגדרתו בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963.

סייג לתחולה

8. (א) (1) הוראות חוק זה לא יחולו על זכאי שהגיע לגיל פרישת חובה ואין לו ילד, וכן אין לו בן זוג או שכן זוג הגיע לגיל פרישת חובה.
- (2) זכאי כאמור בפסקה (1), וכן בן זוג המתגורר עמו, יהיו רשאים להמשיך ולהתגורר בדירה הציבורית. לענין זה, "גיל פרישת חובה" - כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004.
- (ב) (1) הוראות חוק זה לא יחולו על דירה ציבורית שחברה לדיוור ציבורי מעוניינת להרוס כדי לאפשר בניה מחדש על אותם מקרקעין, ובלבד שהחברה הגישה תכנית או בקשה להיתר בניה למוסד תכנון בהתאם להוראות חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן - חוק התכנון והבניה), תוך שנה מהמועד שבו הגיש לה הזכאי בקשה לרכוש את הדירה הציבורית, ושל תקופת הבניה, שלא תעלה על שלוש שנים מהמועד האמור, הבטיחה לזכאי סידור חלופי סביר באותו אזור.
- (2) הושלמה בניית בנין על המקרקעין האמורים בפסקה (1), יהיה הזכאי רשאי לרכוש אחת מהדירות שנבנו על אותם מקרקעין שערכה וגודלה לא יפחתו מערך ומגודל הדירה הציבורית שבה התגורר, ומחיר הדירה החדשה, לצורך רכישה, יהיה המחיר שהיה משלם הזכאי אילו היה רוכש את הדירה הציבורית האמורה.

זכויות בניה

9. (א) בסעיף זה -

"בעל הזכויות בדירה" - מי רכש את הדירה הציבורית בהתאם להוראות חוק זה, לרבות חליפיו;

"זכויות בניה" - זכויות הבניה הנובעות מעת לעת מן הזכויות בדירה או מחלקם של בעלי הזכויות בדירה ובמקרקעין שעליהם בנויה הדירה, לרבות זכויות כאמור בגג, בקומות מפולשות ובחצר, ולמעט זכויות להקמה מחדש של הדירה או לתיקונה, בהתאם להוראות סעיף 60 לחוק המקרקעין; "שימוש בזכויות בניה" - לרבות הגשת תכניות ובקשות להיתרי בניה למוסדות תכנון, בהתאם להוראות חוק התכנון והבניה, לשם יצירת זכויות בניה ולשם מימושן, ולרבות העברת הזכות לשימוש בזכויות הבניה לאחר. (ב) על אף האמור בכל דין או הסכם, נמכרה דירה ציבורית בהתאם להוראות חוק זה, יחולו הוראות אלה לענין זכויות הבניה בבנין שבו נמצאת הדירה או במקרקעין שעליהם נמצאת הדירה:

(1) מי שהיה בעל זכויות הבעלות או החכירה לדורות בדירה ערב מכירתה,

יהיה בעל הזכות לעשות שימוש בזכויות הבניה אף לאחר מכירתה, ולא יהיה צורך בהסכמת בעל הזכויות בדירה;

(2) נעשתה בניה תוך שימוש בזכויות הבניה כאמור בפסקה (1), יהיה

בעל הזכות לעשות שימוש בזכויות הבניה כאמור, גם הבעלים של הזכויות בבנוי, ובעל הזכויות בדירה לא יהיה זכאי לפיצוי או לתשלומי איזון בשל מימוש זכויות הבניה;

(3) על פי בקשה שיגיש בעל הזכות לעשות שימוש בזכויות הבניה, תירשם

הערה על זכויותיו לפי סעיף קטן זה, בכל רישום או ספר כאמור בסעיף 3(ו). ולא יהיה צורך בהסכמת בעל הזכויות בדירה;

(4) בעל הזכויות בדירה לא יהיה חייב בתשלום מסים, אגרות או

תשלומי חובה אחרים בשל בניה או רישום שנעשו לפי הוראות סעיף קטן זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) ובכפוף להוראות כל דין, יהיה

בעל הזכויות בדירה רשאי לעשות שימוש בזכויות בניה לצורך הגדלת הדירה הציבורית שרכש, ובלבד שההגדלה תהיה בשיעור שלא יעלה על 30% משטח הדירה שרכש, ולא יותר מ-40 מ"ר.

הקמת קרן לדיור ציבורי

10. (א) מוקמת בזה קרן לדיור ציבורי שתנוהל במשרד הבינוי והשיכון (להלן - הקרן).

(ב) כספים שהתקבלו ממכירת דירות בהתאם לחוק זה יופקדו בקרן.

(ג) כספי הקרן ישמשו להגדלת המלאי של דירות ציבוריות בלבד.

(ד) הקרן תנהל חשבון נפרד לכל חברה ציבורית.

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי כספים שהתקבלו ממכירת דירות ציבוריות שבניהולה של חברה בשליטת הסוכנות, או של המגבית המאוחדת לישראל, ובלבד שחברה כאמור בסעיף קטן זה, תשקול ייעוד הכספים שהתקבלו אצלה ממכירת דירות ציבוריות לפי חוק זה, למטרות האמורות בסעיף קטן (ג).

דיווח השר

11. השר ידווח לוועדת הכלכלה של הכנסת בכתב על מצב הדיור הציבורי ועל יישומו של חוק זה; דיווח ראשון יימסר לוועדת הכלכלה של הכנסת בתום שנתיים ממועד תחילתו של חוק זה, ולאחר מכן מדי שנתיים.

פיצויים

12. (א) הבעלים או החוכרים של דירה ציבורית שאינם המדינה או חברה ממשלתית או חברה עירונית, הסבורים כי נפגעו כתוצאה מביצוע הוראות חוק זה, יקבלו מהמדינה פיצויים בשל הפגיעה.
(ב) הוגשה תביעה לפיצויים בהתאם להוראות סעיף קטן (א), יחולו, לענין קביעת סכום הפיצויים, דרכי חישובם ותשלומם, הוראות סעיפים 6 עד 11 לחוק כביש ארצי לישראל, התשנ"ה-1994, בשינויים המחויבים, ולענין זה, בכל מקום שנאמר בו "החברה" יבוא "המדינה", ובכל מקום שנאמר בו "בעל זכות בקרקע" יבוא "הבעלים או החוכרים של דירה ציבורית שאינם המדינה או חברה ממשלתית או חברה עירונית".

מימון

13. חוק זה ימומן מתקציב המדינה.

תקציב המדינה

14. הסכומים שייקבעו בתקציב המדינה בשנת כספים פלונית לשיכון ודיור לא יפחתו מהסכומים שהוקצבו לענין זה בשנת התקציב 1998.

זכויות לפי החוק

15. הוראות החוק המקנות זכויות לזכאי או לדייר ממשיך, לא יחולו אם חוזה השכירות הופר הפרה יסודית, אלא אם כן תוקנה ההפרה בתוך זמן סביר לאחר שנתינה ארכה לכך.

התניה - לטובת הזכאי

16. אין להתנות על הוראות חוק זה, אלא לטובת הזכאי.

שמירת דינים

17. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין.

ביצוע ותקנות

18. השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובין היתר בענינים אלה:
- (1) קביעת חריגים לחובת הזכאי לשלם את חובותיו לפי חוזה השכירות, כתנאי למימוש זכותו לרכוש את הדירה הציבורית;
 - (2) קביעת מחיר מרבי לדירה ציבורית, לצורך רכישתה, שלא יעלה על המחיר שנקבע לרכישת הדירה בהתאם להוראות סעיף 3, ויכול שהמחיר ייקבע לפי אזורים או לפי אמות מידה אחרות או נוספות;
 - (3) הגדלת הסכומים והאחוזים הנקובים בסעיף 3(א) ו- (ב) לגבי סוגי נכים שיקבע;
 - (4) קביעת דרכים להוכחת היות אדם "דייר ממשיק";
 - (5) הוראות בדבר הגשת בקשה לענין סעיפים 2 ו-4.

עדכון סכומים

19. הסכומים הנקובים בחוק זה ישתנו לפי שיעור עליית המדד מהמדד הידוע ביום תחילת החוק עד המדד הידוע במועד שבו חתם הזכאי, או הדייר הממשיך, לפי הענין, על החוזה לרכישת הדירה.

הוראת שעה

20. חוק זה יעמוד בתוקפו חמש שנים.

תחילה

21. תחילתו של חוק זה ביום ד' בטבת התשס"א (1 בינואר 2001).